

รายงานวิจัยสถาบัน

เรื่อง

ประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

Curriculum evaluation of Bachelor degree of
Nursing Science, Suranaree University of Technology

รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีเกียรติ อนันต์สวัสดิ์ และคณะ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยสถาบันจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

กันยายน 2561

รหัสโครงการ 56-02-06

รายงานวิจัยสถาบัน

เรื่อง

ประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

Curriculum evaluation of Bachelor degree of
Nursing Science, Suranaree University of Technology

หัวหน้าโครงการ

รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีเกียรติ อนันต์สวัสดิ์

สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์

ผู้ร่วมวิจัย

อาจารย์ ดร.ศรัญญา จุฬารี

นางฉวีวรรณ เคียรอุ้น

สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยสถาบันจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

กันยายน 2561

ศรีเกียรติ อนันต์สวัสดิ์, ศรัญญา จุฬาริ และฉวีวรรณ เคียรุ่น. (2561). **ประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์, รายงานวิจัย.** นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 ของสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยใช้การประเมินตามรูปแบบชิปโมเดล (CIPP Model) มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรในองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้าด้านกระบวนการผลิต และด้านผลผลิต เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรทั้งหมด ได้แก่ อาจารย์และผู้บริหาร 15 คน บัณฑิต 35 คน ผู้ใช้บัณฑิต 36 คนและนักศึกษาพยาบาล 86 คน รวม 172 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประเมินค่า 5 ระดับที่มีคำถามปลายปิด แบ่งเป็น 4 ส่วน ตรวจสอบดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาทั้งฉบับ (Scale-Content validity index: S-CVI) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้ค่า 0.98 นำมาหาค่าความเชื่อมั่นตอนที่ 1-4 ได้ 0.98, 0.97, 0.98 และ 0.98 ตามลำดับ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย

ผลการวิจัย พบว่า

1. ด้านบริบท พบว่า 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจน นำไปปฏิบัติได้จริง สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และสอดคล้องกับเอกลักษณ์วิชาชีพพยาบาลในระดับมากที่สุด 2) โครงสร้างหลักสูตรมีความเหมาะสม โดยเฉพาะหมวดวิชาเฉพาะทั้งกลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ และกลุ่มวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี และ 3) เนื้อหาสาระรายวิชามีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความน่าสนใจและทันสมัย จำนวนหน่วยกิต การจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดโดยเฉพาะหมวดวิชาเฉพาะ กลุ่มวิชาชีพ

2. ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า 1) อาจารย์เป็นผู้ที่มีความสำคัญมากต่อการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และสอดคล้องคุณธรรมจริยธรรม 2) คุณลักษณะของผู้เรียนที่มีความเมตตา กรุณาและความสัมพันธ์อันดีกับผู้รับบริการ และความสามารถในการทำงานร่วมกันเป็นทีม และ 3) ปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนที่เพียงพอ เหมาะสม สะดวกในการเข้าถึงบริการจะช่วยเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

3. ด้านกระบวนการผลิต พบว่า การเตรียมการหลักสูตรและประเมินผลหลักสูตรมีความเหมาะสม มีระบบจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ที่ดี และยังมีปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ

4. ด้านผลผลิต พบว่า คุณลักษณะเชิงวิชาชีพด้านภูมิธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คุณลักษณะเชิงวิชาชีพด้านภูมิรู้ และด้านภูมิปัญญาอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก

ผลการศึกษาช่วยให้ได้ข้อมูลจำเป็นในการปรับกระบวนการของหลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน โดยเฉพาะด้านความรู้และทักษะทางปัญญา

คำสำคัญ: ประเมินหลักสูตร พยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

Srikiat Anansawas, Saranya Chularee and Chawiwian Sian-Un. (2016). **Curriculum evaluation for Bachelor of Nursing Science, School of Nursing, Suranaree University of Technology, Research report.** Nakorn Ratchasima: Suranaree University of Technology.

Abstract

This descriptive research aimed to evaluate Suranaree University of Technology's Bachelor of Nursing Science Program B.E.2009, Institute of Nursing. Using CIPP model 4 specific factors consisted of 1) the context, 2) input factors, 3) process of program and 4) product of program were evaluated. Data were collected from the entire population included 15 administrators and faculty members of nursing, 35 graduates, 36 employers and 86 nursing students. The research instruments were 4 sets of 5–point rating scale with open-ended questionnaire, validated by 3 experts. Scale-content validity index (S-CVI) was 0.98. The reliability were reported at 0.98, 0.97, 0.98 and 0.98 for respectively. Data were analyzed by using descriptive statistics.

The results showed that:

1. Context: 1) The objectives of the program were concise, applicable, congruent with social needs and represented the identity of the nursing profession at a high level. 2) The structure of the program was appropriate especially the professional courses (fundamental and professional of nursing) and elective courses and 3) Course contents corresponded with course objectives, significant and up-to-date. This program was appropriate in terms of credit hours and teaching and learning methods. Moreover, the evaluating methods for professional courses (professional of nursing) were rated at a high level.

2. Input factors: 1) Nursing instructors played an important role in designing effective learning methods with morals and ethics. 2) Kindness, good relationship with the clients and ability to work well as a team were significant attribute in nursing students. And 3) Adequacy, suitability and easy access of service were contributing factors to facilitate student learning.

3. Process of program: Curriculum preparation and evaluation were appropriate with effective teaching, learning and evaluating systems as well as developing morals and professional ethics.

4. Product of program: Moral ethos of the professional characteristics of SUT nursing student achieved a high-to-higher level while their knowledge and wisdom were at a moderate-to-high level.

This study provides essential information to adjust the curriculum in order to the competencies of nursing students, particularly their knowledge and intellectual skills.

Keywords: Bachelor of Nursing Science, Curriculum evaluation, Suranaree University of Technology

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยนี้เป็นการประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 ของสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้รับทุนสนับสนุนจาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ผลการวิจัยทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ ในการนำมาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรการศึกษาศาขาวิชาพยาบาลศาสตร์เพื่อพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลให้สามารถจบเป็นพยาบาลวิชาชีพเพื่อดูแลสุขภาพของประชาชนต่อไป

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์และผู้บริหาร นักศึกษาพยาบาล บัณฑิตพยาบาลศาสตรรุ่นที่ 1 และผู้ใช้บัณฑิตกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตร และขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ช่วยให้การวิจัยครั้งนี้มีประสิทธิภาพและมีความสมบูรณ์

ผู้วิจัย

กันยายน 2561

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.4 นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	3
1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	5
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	6
2.1 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ.2552	6
2.2 การประเมินหลักสูตร	7
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	32
3.1 ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย	32
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	33
3.3 วิธีในการเก็บรวบรวมข้อมูล	35
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	35
บทที่ 4 ผลการวิจัย	36
4.1 ข้อมูลส่วนบุคคล	36
4.2 ผลการประเมินด้านปริบทหรือสภาพแวดล้อม	38
4.3 ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า	62
4.4 ผลการประเมินด้านกระบวนการผลิต	72
4.5 ผลการประเมินด้านผลผลิต	80

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 5 สรุปลผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	108
5.1 สรุปลผลการวิจัย	108
5.2 อภิปรายผล	111
5.3 ข้อเสนอแนะ	117
บรรณานุกรม	119
ภาคผนวก	122
ตัวอย่าง แบบประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สำหรับผู้บริหารและอาจารย์	123
ประวัติผู้วิจัย	142

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	สรุปขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรและการประเมินผล 6 ขั้นตอน	24
4.1	จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บัณฑิต	36
4.2	จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของบัณฑิต (n=34)	37
4.3	จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของอาจารย์และผู้บริหาร (n=15)	37
4.4	จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา (n=86)	38
4.5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับความชัดเจนของภาษาที่ใช้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	39
4.6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับความสามารถในการนำไปปฏิบัติได้จริงของจุดมุ่งหมายหลักสูตร	41
4.7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมของจุดมุ่งหมายหลักสูตร	43
4.8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับความสอดคล้องกับเอกลักษณ์วิชาชีพพยาบาลของจุดมุ่งหมายหลักสูตร	48
4.9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร และ บัณฑิตต่อโครงสร้างของหลักสูตรฯ	49
4.10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร และ บัณฑิตต่อความสอดคล้องของเนื้อหาสาระรายวิชากับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	50
4.11	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร และ บัณฑิตต่อความความน่าสนใจและทันสมัยของเนื้อหาสาระรายวิชา	53
4.12	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร และ บัณฑิตต่อความเหมาะสมของเนื้อหาสาระรายวิชากับจำนวนหน่วยกิตและ เนื้อหาวิชา	55
4.13	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร และ บัณฑิตต่อความเหมาะสมด้านการจัดการเรียนการสอนกับเนื้อหาสาระรายวิชา	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.14	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร และบัณฑิตต่อความเหมาะสมด้านการวัดประเมินผลกับเนื้อหาสาระรายวิชา	60
4.15	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารบัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าด้านอาจารย์	62
4.16	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารบัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าด้านผู้เรียน	64
4.17	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารบัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับเพียงพอของปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนต่อจำนวนอาจารย์และนักศึกษา	65
4.18	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารบัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับความเหมาะสมของปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน	68
4.19	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารบัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับความสะดวกในการใช้บริการปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน	70
4.20	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับการเตรียมหลักสูตรและการประเมินหลักสูตร	73
4.21	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของบัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับการเตรียมหลักสูตร	74
4.22	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับด้านการจัดการเรียนการสอนด้านการเตรียมการสอน	75
4.23	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนของอาจารย์	76
4.24	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน	78
4.25	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น	79

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.26	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาลผู้ใช้บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ของบัณฑิตพยาบาลจำแนกตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	80
4.27	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล และผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติด้านคุณธรรม จริยธรรม	81
4.28	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล ผู้ใช้บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติด้านความรู้	83
4.29	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล ผู้ใช้บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติด้านทักษะทางปัญญา	87
4.30	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล ผู้ใช้บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติด้านทักษะสัมพันธภาพและ ความรับผิดชอบ	89
4.31	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล ผู้ใช้บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติด้านทักษะการวิเคราะห์เชิง ตัวเลข การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	91
4.32	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล ผู้ใช้บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติด้านการปฏิบัติการพยาบาล	94
4.33	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาลและผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับคุณลักษณะเชิงวิชาชีพของบัณฑิตพยาบาล จำแนกตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	96

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.34	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล และผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับคุณลักษณะเชิงวิชาชีพของบัณฑิตพยาบาล ด้านภูมิรู้	97
4.35	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล และผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับคุณลักษณะเชิงวิชาชีพของบัณฑิตพยาบาล ด้านภูมิธรรม	101
4.36	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล และผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับคุณลักษณะเชิงวิชาชีพของบัณฑิตพยาบาล ด้านภูมิปัญญา	103

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดการวิจัย	4
1.2	ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทางการศึกษา	18

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าจำเป็นต้องพัฒนาระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรมและการศึกษาให้สอดคล้องกับทิศทางความต้องการของประเทศ และการศึกษา นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการเตรียมความพร้อมของประเทศให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม โลก โดยเป็นกระบวนการในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวผู้เรียนไปในทางที่ดีขึ้น มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและมีความเจริญงอกงามทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติ สุข ซึ่งในประเทศไทยได้มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไข พ.ศ. 2545 ที่ระบุ แนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนและกำลังคนของประเทศไว้อย่างชัดเจนว่า เป็นกระบวนการ จัดการเรียนรู้ผ่านสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ต่างๆ ยึดหลักการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการ เรียนรู้ตลอดชีวิต นอกจากนี้ ยังมีการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องอีกด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2555)

ในการจัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นระดับใดก็ตาม องค์ประกอบสำคัญของการศึกษาคือ หลักสูตร หลักสูตรที่มีคุณภาพจะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ มีเจตคติและทักษะ ที่จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม ประเทศชาติได้อย่างเหมาะสม (บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2554) หลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของสังคมจึงเป็นความมุ่งหวังสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร ประกอบกับในยุคนี้ซึ่งเป็นยุคแห่งการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองของประเทศไทยที่มุ่งเน้นให้ สถาบันการศึกษาทุกแห่งจัดทำหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและสังคม การพัฒนา หลักสูตรจึงมีความสำคัญมากเพราะเป็นการปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณค่าสูงขึ้น บรรลุวัตถุประสงค์ของ หลักสูตรที่วางไว้ (สงัด อุทรานันท์, 2532 อ้างถึงใน บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2554) มีความสอดคล้องกับ สภาพปัจจุบันและยังเป็นการเตรียมคนสู่อนาคต แสดงถึงการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีการ ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ (ธำรง บัวศรี, 2542 อ้างถึงใน บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2554) การพัฒนาหลักสูตรนั้นจะต้องมีการประเมินหลักสูตรเป็นระยะ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถ พิจารณาคุณค่าของหลักสูตรอันจะนำไปสู่การตัดสินใจปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรไปในทิศทาง ที่พึงประสงค์ สามารถวิเคราะห์ปัญหาหรืออุปสรรคเพื่อหาแนวทางแก้ไขอย่างทันท่วงที (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2551; ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์, 2539)

การประเมินหลักสูตรเป็นการหาคุณค่าของหลักสูตรว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรนั้น ต้องการหรือไม่ เป็นการวัดผลผู้เรียนและยังช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรตลอดจนการบริหาร

หลักสูตรว่าเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องแล้วหรือไม่ ช่วยให้ได้ข้อมูลจุดอ่อน จุดแข็งของหลักสูตรเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไข เช่น ความสอดคล้องของจุดมุ่งหมายหลักสูตรกับเนื้อหาที่สอน การบริหาร การจัดการเรียนการสอน รวมทั้งผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับบัณฑิตที่ผ่านการใช้หลักสูตร (สงัด อุทรานันท์, 2532 อ้างถึงใน บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2554) ช่วยให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรได้นำไปใช้ในการตัดสินใจว่าจะปรับปรุงแก้ไขอย่างไรบ้างเพื่อให้เหมาะสมกับการนำไปใช้ในการจัดการศึกษาและการวางแผนการจัดการเรียนการสอนสำหรับอาจารย์ผู้สอนอย่างเหมาะสม

การจัดการศึกษาทางการพยาบาลของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สำนักวิชาพยาบาล ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เป็นการจัดการศึกษาในแขนงหนึ่งทางด้านสุขภาพเพื่อเตรียมบุคลากรด้านการพยาบาลในการให้บริการแก่สังคมในด้านสุขอนามัย ครอบคลุมมิติด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันความเจ็บป่วย การบำบัดรักษาเบื้องต้นและการฟื้นฟูสภาพให้แก่ผู้รับบริการทั้งที่ สุขภาพดีและมีภาวะสุขภาพเปราะบาง (สภาการพยาบาล, 2553) ในระดับบุคคล ครอบครัวและชุมชน ทั้งในระดับปฐมภูมิ ทุติยภูมิและตติยภูมิ โดยมุ่งหวังให้ประชาชนมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและจิตวิญญาณ หลักสูตรนี้เริ่มเปิดใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2552 มีผู้เข้าศึกษารวม 4 รุ่น รวม 189 คน โดยในปีการศึกษา 2552 รับนักศึกษารุ่นที่ 1 จำนวน 46 คน ปีการศึกษา 2553 รับนักศึกษารุ่นที่ 2 จำนวน 47 คน ปีการศึกษา 2554 รับนักศึกษารุ่นที่ 3 จำนวน 48 คน และปีการศึกษา 2555 รับนักศึกษารุ่นที่ 4 จำนวน 48 คน ซึ่งนักศึกษารุ่นที่ 1 จะสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2555 จำนวน 46 คน ในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนนั้นได้มีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาจากภายนอกทั้งจากสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. และ สภาการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง

แม้ว่าตลอดระยะเวลาที่นำหลักสูตรมาใช้จะได้มีการพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะจากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน แต่เนื่องจากสภาพสังคมและเศรษฐกิจมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา หลักสูตรทุกหลักสูตรจึงต้องมีการปรับปรุงพัฒนาให้มีความสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ดังนั้นเพื่อให้มีการพัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัยเหมาะสมกับสภาพการณ์ สำนักวิชาพยาบาล ศาสตร์จึงต้องการประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการ ประเมินของ Phi Delta Kappa (The Phi Delta Kappa Committee Model) ที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า CIPP Model (Context Input Process Product Model) เนื่องจากเป็นแนวทางในการประเมิน ที่เป็นระบบ เน้นการประเมินทั้งระบบโดยประเมินสภาพข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรในด้านต่างๆ ที่ครอบคลุมค่อนข้างมาก เพื่อนำผลมาพิจารณาตัดสินใจ เนื่องจากเป็นการประเมินทั้งระหว่างการใช้ หลักสูตรและประเมินรวบยอดอย่างสมบูรณ์ สามารถใช้ข้อมูลย้อนกลับในกระบวนการต่างๆ ได้อย่าง ต่อเนื่อง เป็นระบบ สามารถประเมินและตัดสินใจควบคู่กันไปได้ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2531 อ้างถึง

ใน บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2554) ผลการศึกษาจะทำให้รู้คุณค่าของหลักสูตรและช่วยในการตัดสินใจในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณค่าสูงขึ้น อันจะนำไปสู่หลักสูตรในอุดมคติ (Ideal curriculum) ตามที่นักพัฒนาหลักสูตรได้วางไว้ สามารถนำข้อสารสนเทศไปใช้เสริมจุดแข็งและปรับปรุงข้อบกพร่องในการพัฒนาหลักสูตรต่อไปได้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 ได้กำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้

- 2.1 ศึกษาบริบทหรือสภาพแวดล้อม (Context) ของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552
- 2.2 ศึกษาปัจจัยนำเข้า (Input) ของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552
- 2.3 ศึกษากระบวนการ (Process) ดำเนินการของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552
- 2.4 ศึกษาผลผลิต (Product) ของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552

3. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบพรรณนา (Descriptive Research) มุ่งเน้นการประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยใช้รูปแบบการประเมินทั้งระบบของ Daniel L. Stufflebeam แบบ CIPP Model เป็นกรอบในการประเมิน ประชากร คือ ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2555 และผู้ใช้บัณฑิต

4. นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

- 4.1 หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 4.2 การประเมินหลักสูตร คือ กระบวนการตัดสินคุณค่าของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ว่าสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่โดยใช้รูปแบบ CIPP Model และใช้ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 4.3 ผู้บริหาร หมายถึง คณบดี รองคณบดี หัวหน้าสาขาวิชา และหัวหน้าสถานวิจัยสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 4.4 อาจารย์ หมายถึง อาจารย์พยาบาลที่ปฏิบัติการสอนในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติของสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 4.5 ผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 ของสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี รุ่นที่ 1 ปีการศึกษา 2555

4.6 นักศึกษาพยาบาล หมายถึง นักศึกษาที่ศึกษาในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ที่เข้าศึกษาปีการศึกษา 2552 - 2554

4.7 ผู้ใช้บัณฑิต หมายถึง ผู้บังคับบัญชาตามสายงานของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 รวมทั้งนายจ้าง หรือเจ้าของธุรกิจ

4.8 บริบทหรือสภาพแวดล้อม หมายถึง จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร และเนื้อหาสาระรายวิชาที่บรรจุในหลักสูตร

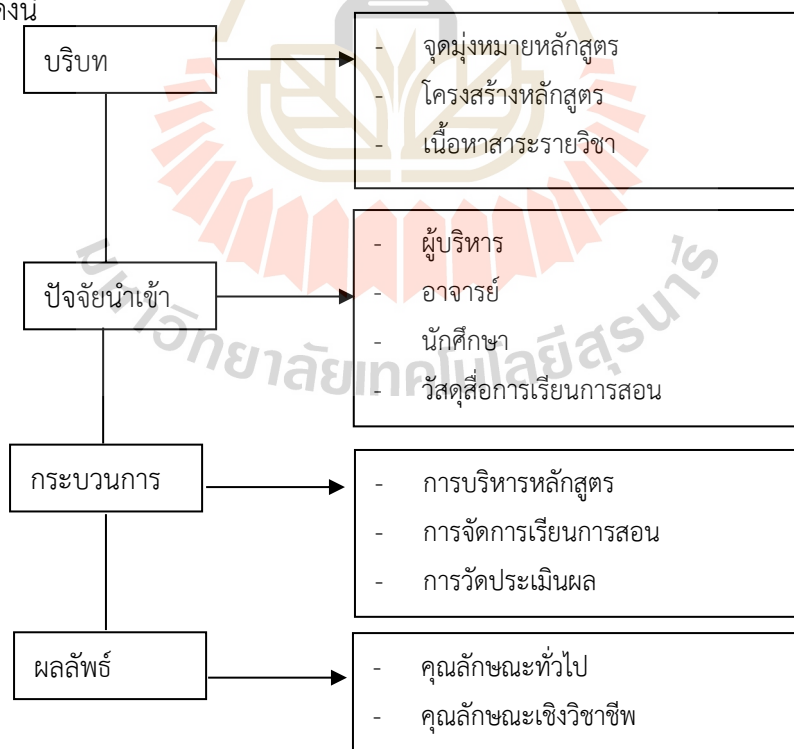
4.9 ปัจจัยนำเข้า หมายถึง ทรัพยากรที่นำไปใช้ในหลักสูตร ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา วัสดุและสื่อการเรียนการสอน

4.10 กระบวนการ หมายถึง การทำงานในการผลิตบัณฑิต ประกอบด้วย การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผล

4.11 ผลผลิต หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย การนำความรู้ในหลักสูตรไปใช้ในการปฏิบัติงาน

5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model เป็นกรอบในการประเมิน ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

6. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

6.1 สามารถนำผลจากการประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 มาเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความเป็นมาตรฐานและตรงกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตมากยิ่งขึ้น

6.2 สามารถนำผลการประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 ไปใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

6.3 เปิดโอกาสในการให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ ผู้ใช้บัณฑิต คณาจารย์ คิษย์เก่า นักศึกษา ปัจจุบัน ได้มีโอกาสมาพบปะพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการมาประเมินเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรร่วมกัน

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยนี้เป็นการประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ชื่อหลักสูตร พยาบาลศาสตรบัณฑิต (Bachelor of Nursing Science)

ชื่อปริญญา พยาบาลศาสตรบัณฑิต: พย.บ. (Bachelor of Nursing Science: B.N.S.)

2.1.1 ลักษณะวิชาชีพ

ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล ต้องได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลจากสภาการพยาบาล โดยต้องทำการสอบขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลภายหลังสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลต้องยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการให้การพยาบาลโดยการส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสภาพ และการดูแลแบบประคับประคองแก่บุคคลทุกช่วงวัย ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ จิตวิญญาณ และจิตสังคม

2.1.2 ลักษณะวิชาที่ศึกษา

เป็นการศึกษาวิชาการพยาบาลพื้นฐาน การพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ การพยาบาลเด็ก การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช การพยาบาลครอบครัวและการผดุงครรภ์ การพยาบาลอนามัยชุมชน การบริหารการพยาบาลและการวิจัยทางการพยาบาลโดยการบูรณาการความรู้ทางด้านการศึกษาทั่วไปและพื้นฐานวิชาชีพในการศึกษาวิชาการพยาบาลและปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลสุขภาพของประชาชนและผู้ป่วยในโรงพยาบาล สถานบริการด้านสุขภาพและในชุมชน

2.1.3 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรี มีคุณสมบัติและเกณฑ์การเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และคุณสมบัติเฉพาะตามที่หลักสูตรกำหนด

2.1.4 โครงสร้างหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตรวม	181	หน่วยกิต
(1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	49	หน่วยกิต
(2) หมวดวิชาเฉพาะ	124	หน่วยกิต
- กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ	31	หน่วยกิต
- กลุ่มวิชาชีพ	93	หน่วยกิต
(3) หมวดวิชาเลือกเสรี	8	หน่วยกิต

2.1.5 ระยะเวลาศึกษาตามหลักสูตร 4 ปี

2.1.6 แนวทางการประกอบอาชีพและศึกษาต่อสำหรับผู้จบการศึกษา

ปฏิบัติงานในวิชาชีพการพยาบาลตามจรรยาบรรณและมาตรฐานของวิชาชีพการพยาบาล ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลหรือสถานบริการด้านสุขภาพของรัฐหรือเอกชนในการสร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค รักษาพยาบาลฟื้นฟูสภาพและประคับประคองสุขภาพแก่บุคคลทุกช่วงวัย

2.1.7 โอกาสศึกษาต่อ

สามารถศึกษาต่อปริญญาโทหรือปริญญาตรี สาขาวิชาเฉพาะทางการพยาบาล แต่ละสาขาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

- (1) การพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
- (2) การพยาบาลกุมารเวช
- (3) การพยาบาลมารดา ทารก
- (4) การพยาบาลครอบครัว
- (5) การพยาบาลอนามัยชุมชน
- (6) การบริหารการพยาบาล
- (7) การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช

2.2 การประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรเปรียบเสมือนกับกระจกเงาที่สะท้อนให้เห็นภาพทุกขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรว่าสามารถบรรลุผลตามเป้าหมายหรือประสบความสำเร็จหรือมีข้อบกพร่อง ปัญหาและอุปสรรคอะไรเพื่อหาทางแก้ไขได้ทันที่

2.2.1 ความหมายของการประเมินหลักสูตร

นักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ต่างๆ กัน ดังนี้

Good (1973) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การประเมินหลักสูตร คือ การประเมินผลของกิจกรรมการเรียนภายในขอบข่ายของการสอนที่เน้นเฉพาะจุดประสงค์ของการตัดสินใจในความถูกต้องของจุดมุ่งหมายความสัมพันธ์และความต่อเนื่องของเนื้อหาและผลสัมฤทธิ์ของวัตถุประสงค์เฉพาะซึ่ง

นำไปสู่การตัดสินใจในการวางแผนจัดโครงการและการหมุนเวียนของกิจกรรมโครงการต่างๆ ที่จะจัดให้มีขึ้น

สุมิตร คุณากร (2523) การประเมินหลักสูตร คือ การหาคำตอบว่าหลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามที่กำหนด ไว้ในความมุ่งหมายหรือไม่มากนักน้อยเพียงใดและอะไรที่เป็นสาเหตุการประเมินหลักสูตรเพื่อตัดสินสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตรนั้นมีขอบเขตรวมถึง (1) การวิเคราะห์ตัวหลักสูตร (2) การวิเคราะห์กระบวนการของการนำหลักสูตรไปใช้ (3) การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักเรียน (4) การวิเคราะห์โครงการประเมินหลักสูตร

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) ให้ความหมายการประเมินหลักสูตร หมายถึง การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจข้อบกพร่องหรือปัญหาเพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไข ส่วนประกอบทุกส่วนของหลักสูตรให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้นหรือตัดสินหาคุณค่าของหลักสูตรนั้นๆ

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2551) ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ว่าการประเมินหลักสูตรเป็นการพัฒนาเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตรโดยใช้ผลจากการวัดในแง่มุมต่างๆ ของสิ่งที่ประเมินเพื่อนำมาพิจารณาร่วมกันและสรุปว่าจะให้คุณค่าของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนั้นเป็นอย่างไรมีคุณภาพดีหรือไม่เพียงใดหรือได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ มีส่วนใดที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข

จากความหมายการประเมินหลักสูตรที่กล่าวข้างต้นจะเห็นว่านักการศึกษาได้ให้ความหมายการประเมินหลักสูตรไว้เป็น 2 ลักษณะคือ (1) ให้ความหมายในแง่เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการประเมิน และ (2) ให้ความหมายในแง่ของกระบวนการประเมินผลและการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลแล้วนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจข้อบกพร่องเพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขส่วนประกอบทุกส่วนของหลักสูตรให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

การประเมินหลักสูตรมีจุดประสงค์ เพื่อพิจารณาทบทวนเกี่ยวกับคุณภาพของหลักสูตร โดยใช้ผลการวัดในแง่มุมต่างๆ ของสิ่งที่จะประเมินนำมาพิจารณาร่วมกัน เช่น เอกสารหลักสูตรวัสดุ หลักสูตรกระบวนการเรียนการสอน ตัวผู้เรียน ความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรและความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องในชุมชนและสังคม เป็นต้น

2.2.2 จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร

นักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ในลักษณะต่างๆ ดังนี้

Taba (1962 อ้างถึงใน บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2554) กล่าวว่า การประเมินผลหลักสูตรกระทำขึ้นเพื่อศึกษากระบวนการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ว่าการเปลี่ยนแปลงใดบ้างที่สอดคล้องหรือขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ทางการศึกษา ซึ่งการประเมินดังกล่าวจะครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดของหลักสูตรและกระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่ง ได้แก่ จุดประสงค์ขอบเขตของเนื้อหาสาระ คุณภาพของผู้บริหาร

และผู้ใช้หลักสูตร สมรรถภาพของผู้เรียน ความสัมพันธ์ของวิชาต่าง ๆ การใช้สื่อและวัสดุการสอน ฯลฯ

ทศนา แวมมณี (2535) สรุปจุดมุ่งหมายในการประเมินหลักสูตรไว้ดังนี้

(1) เพื่อหาคคุณค่าหลักสูตรนั้นโดยดูว่าหลักสูตรที่จัดขึ้นสามารถสนองตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรนั้นต้องการหรือไม่

(2) เพื่อตัดสินว่าการวางเค้าโครงและระบบของหลักสูตรตลอดจนการบริหารงานและการสอนตามหลักสูตรเป็นไปในทางที่ถูกต้องแล้วหรือไม่

(3) เพื่อวัดว่าผลผลิตคือผู้เรียนนั้นเป็นอย่างไร

จากจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรเราสามารถบอกเหตุผลหรือความจำเป็นที่ต้องมีการประเมินหลักสูตรดังนี้

(1) เพื่อพิจารณาตัดสินคุณค่าหรือคุณภาพของหลักสูตรที่ได้รับการแสดงออกแบบหรือพัฒนาขึ้นโดยพิจารณาว่าหลักสูตรสามารถทำให้หลักการและจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้บรรลุผลสำเร็จหรือไม่

(2) เพื่อค้นหาข้อบกพร่องของหลักสูตรทั้งในด้านตัวเอกสารหลักสูตรที่กำหนดหลักการจุดมุ่งหมายและโครงสร้างของเนื้อหาสาระตลอดจนส่วนที่เป็นกระบวนการของการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งครอบคลุมการบริหารและบริการหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนการวัดและประเมินผล ฯลฯ

(3) เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนซึ่งหมายถึงผลลัพธ์ของหลักสูตรที่เกิดขึ้นกับนักเรียนว่าเป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตรหรือไม่มากนักน้อยเพียงใด

ดังนั้น ในการประเมินหลักสูตรแต่ละครั้งผู้ประเมินจึงต้องตอบให้ได้แน่ชัดว่าต้องการทราบว่ามีสิ่งใดเหตุผลของการประเมินครั้งนั้นเป็นข้อ 1 ข้อ 2 หรือข้อ 3 หรือต้องการคำตอบมากกว่า 1 ข้อ หรือต้องการทั้ง 3 ข้อเพราะขอบเขตของการประเมินจะแปรผันไปตามจุดมุ่งหมายยิ่งจุดมุ่งหมายมีมากเท่าใดงานการประเมินก็จะมีขอบเขตมากขึ้นเท่านั้น

โดยทั่วไป การประเมินหลักสูตรใดๆ ก็ตามจะมีจุดมุ่งหมายที่คล้ายคลึงกัน คือ เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขสิ่งบกพร่องที่พบในองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตร การประเมินผลในลักษณะนี้มักจะดำเนินในช่วงที่การพัฒนาหลักสูตรยังคงดำเนินการอยู่ เพื่อที่จะพิจารณาว่าองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตรเช่นจุดหมายโครงสร้างเนื้อหา การวัดผล ฯลฯ มีความสอดคล้องและเหมาะสมหรือไม่สามารถนำไปปฏิบัติในช่วงการนำหลักสูตรไปทดลองใช้ หรือในขณะที่ต้องการใช้หลักสูตรและกระบวนการการเรียนการสอนกำลังดำเนินอยู่ได้มากนักน้อยเพียงใดได้ผลเพียงใดและมีปัญหาอุปสรรคอะไรจะได้เป็นประโยชน์แก่นักพัฒนาหลักสูตรและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตรให้มีคุณภาพดีขึ้นได้ทันทั่วทั้ง

(4) เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขระบบการบริหารหลักสูตรการนิเทศกำกับดูแลและการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นการประเมินผลในลักษณะนี้จะดำเนินการในขณะที่มีการนำหลักสูตรไปใช้จะได้ช่วยปรับปรุงหลักสูตรให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

(5) เพื่อช่วยให้การตัดสินใจของผู้บริหารว่าควรใช้หลักสูตรต่อไปอีกหรือควรยกเลิกการใช้หลักสูตรเพียงบางส่วนหรือยกเลิกทั้งหมดการประเมินผลในลักษณะนี้จะดำเนินการหลังจากที่ใช้หลักสูตรไปแล้วระยะหนึ่งแล้วจึงประเมินเพื่อสรุปผลตัดสินใจว่าหลักสูตรมีคุณภาพดีหรือไม่มีบรรลุตามเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้มากน้อยเพียงใดสนองความต้องการของสังคมเพียงใดและเหมาะสมกับการนำไปใช้ต่อไปหรือไม่

(6) เพื่อต้องการทราบคุณภาพของผู้เรียนซึ่งเป็นผลผลิตของหลักสูตรว่ามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามความมุ่งหวังของหลักสูตรหลังจากผ่านกระบวนการทางการศึกษามาแล้วหรือไม่อย่างไรการประเมินผลในลักษณะนี้จะดำเนินการในขณะที่มีการนำหลักสูตรไปใช้หรือหลังจากที่ใช้หลักสูตรไปแล้วระยะหนึ่งก็ได้

จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรที่ปฏิบัติกันส่วนใหญ่มีอยู่ 2 ประการคือ

(1) การประเมินเพื่อการปรับปรุงหลักสูตรคือการประเมินในระหว่างการปฏิบัติงานพัฒนาหลักสูตรมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ผลการประเมินนั้นให้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรโดยมีการวัดผลเป็นระยะๆ ในระหว่างการพัฒนาหลักสูตรแล้วนำผลจากการวัดมาประเมินว่าแต่ละขั้นตอนของหลักสูตรมีความเหมาะสมและสามารถปฏิบัติได้ดีเพียงใด มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่นักพัฒนาหลักสูตรในการที่จะปรับปรุงส่วนประกอบทุกส่วนของหลักสูตรได้ถูกต้องก่อนที่จะนำไปใช้จริงต่อไป เป็นต้น

(2) การประเมินเพื่อสรุปผลว่าคุณค่าของการพัฒนาหลักสูตรมีความเหมาะสมหรือไม่ หลักสูตรได้สนองความต้องการของผู้เรียนของสังคมเพียงใด ควรจะใช้ได้ต่อไปหรือควรยกเลิกหรืออาจจะยกเลิกเพียงบางส่วนและปรับแก้ในส่วนใด

2.3 สิ่งที่จะต้องประเมินในเรื่องหลักสูตร

Beauchamp (1975 อ้างถึงใน บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2554) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรอย่างน้อยที่สุดจะต้องครอบคลุมใน 4 ด้านดังนี้

- (1) ประเมินผลการใช้หลักสูตรของครู
- (2) ประเมินรูปแบบของหลักสูตร
- (3) ประเมินผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน
- (4) ประเมินระบบหลักสูตร

Pratt (1980 อ้างถึงใน บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2554) ได้เสนอว่าการประเมินหลักสูตรจะมีลักษณะสำคัญที่ต้องประเมิน ดังนี้

1. การประเมินภายในตัวหลักสูตรซึ่งจะต้องพิจารณาสิ่งต่างๆ ที่กำหนดไว้ คือ จุดมุ่งหมายเหตุผลของการสร้างหลักสูตร วัตถุประสงค์เกณฑ์การประเมินผลการเรียน การจัดระดับผลการเรียนสภาวะแวดล้อมคุณลักษณะของผู้เรียน การสอน การแก้ปัญหาความแตกต่างของผู้เรียน การจัดการทรัพยากร การทดลองใช้หลักสูตรการประเมินโปรแกรมของหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และผลผลิตจากหลักสูตร ซึ่งการประเมินในขั้นนี้จะกระทำโดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร เช่น ครู บุคลากรในชุมชน เป็นต้น

2. การประเมินการทดลองใช้หลักสูตรมีการดำเนินงานเป็น 2 ชั้น คือ การทดสอบกับกลุ่มเล็ก (Pilot Testing) และการทดสอบจริง (Field Testing)

3. การประเมินผลโปรแกรมเป็นการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของหลักสูตรหลังจากที่ได้นำหลักสูตรไปใช้จริงแล้ว ซึ่งการประเมินลักษณะนี้จะต้องประเมินหลายๆ ด้าน ทั้งจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ผลการเรียนรู้ของนักเรียน คุณลักษณะของผู้เรียน การสอนและการจัดการทรัพยากร ฯลฯ

สังต์ อุทรานันท์ (2532 อ้างถึงใน บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2554) ได้สรุปว่าการประเมินหลักสูตรประกอบด้วยสิ่งที่จะต้องประเมินดังนี้

1. การประเมินเอกสารหลักสูตร
2. การประเมินการใช้หลักสูตร
3. การประเมินสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร
4. การประเมินระบบหลักสูตร

ผลสรุปของนักวิชาการที่มีความคิดเห็นตรงกันในเรื่องการประเมินหลักสูตร คือ

(1) ตัวหลักสูตรที่ได้รับการออกแบบหรือพัฒนาขึ้น ซึ่งสามารถพิจารณารายละเอียดต่าง ๆ ได้จากสิ่งที่กำหนดไว้ในเอกสารหลักสูตร

(2) การนำหลักสูตรไปใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้หลักสูตรโดยครู ซึ่งมักจะมีการปฏิบัติตามคำแนะนำที่มีอยู่ในคู่มือการใช้หลักสูตร หรืออาจมีการปรับเปลี่ยนไปตามสภาพของโรงเรียน นักเรียนหรือท้องถิ่น ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความเข้าใจและความรู้ความสามารถของครูผู้สอน

(3) ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนทั้งในลักษณะของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณสมบัติต่าง ๆ ตลอดจนพฤติกรรมของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไป

(4) ระบบหลักสูตร หมายถึง ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้อสัมพันธ์กันขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอยู่ในระบบและกระบวนการของหลักสูตร

ในการประเมินหลักสูตรนั้น ไม่ว่าจะเป็นการประเมินผลความก้าวหน้า (Formative Evaluation) ซึ่งจะประเมินผลในระหว่างการทำงานพัฒนาหลักสูตรเพื่อมุ่งการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรในช่วงเวลาต่างๆ กันเป็นสำคัญหรือจะเป็นการประเมินผลสรุป (Summation Evaluation)

ซึ่งจะประเมินเมื่อการพัฒนาหลักสูตรครบวงจรหรือใช้หลักสูตรมาเป็นเวลานานพอสมควรเพื่อมุ่งการตัดสินใจว่าหลักสูตรนั้นควรดำเนินการต่อหรือยกเลิกควรมีการประเมินให้ต่อเนื่องกันและสิ่งที่จะต้องประเมินสามารถแบ่งได้ดังนี้

(1) การประเมินเอกสารหลักสูตรเป็นการตรวจสอบคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตรว่าจุดหมายจุดประสงค์โครงสร้างเนื้อหาสาระและวิธีการวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องเหมาะสมครอบคลุมและถูกต้องตามหลักการพัฒนาหลักสูตรหรือไม่เพียงใดภาษาที่สามารถใช้สื่อให้เข้าใจและมีความชัดเจนในการนำไปสู่การปฏิบัติหรือไม่หลักสูตรที่สร้างขึ้นเหมาะสมกับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายหรือไม่และสามารถสนองความต้องการของสังคมและผู้เรียนมากน้อยเพียงใดการประเมินเอกสารหลักสูตรมักใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

(2) การประเมินการใช้หลักสูตรเป็นการตรวจสอบว่าหลักสูตรสามารถนำไปใช้ได้กับสถานการณ์จริงเพียงใดการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรทำอะไรมีปัญหาอุปสรรคอะไรในการใช้หลักสูตรเพื่อจะได้แก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้นและสามารถใช้หลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพวิธีการประเมินอาจจะใช้การสังเกตสัมภาษณ์และส่งแบบสอบถามให้ผู้ใช้ คือ ครูผู้สอน ผู้เรียนผู้ปกครอง เป็นต้น การประเมินการใช้หลักสูตรวิชาในเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรหรืออาจจะประเมินเพียงบางส่วนของการใช้หลักสูตรก็ได้เช่นประเมินเฉพาะประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์หรือบรรยากาศการเรียนการสอนในชั้นเรียน

(3) การประเมินสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตรเป็นการตรวจสอบสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนซึ่งประกอบด้วยสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการ (Academic achievement) ได้แก่ ความรู้ความสามารถในวิชาการต่างๆ ที่เรียนและสัมฤทธิ์ผลที่ไม่ใช่ทางวิชาการ (Non - academic achievement) ได้แก่ บุคลิกภาพ ความรับผิดชอบ ความสามัคคี ความซื่อสัตย์ เป็นต้น การประเมินสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตรนั้นนอกจากจะประเมินผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่แล้วยังควรติดตามผลความก้าวหน้าของผู้สำเร็จการศึกษาว่าสามารถนำความรู้ที่ได้ศึกษาเล่าเรียนไปใช้ในการปฏิบัติงานและประสบผลสำเร็จในการทำงานหรือศึกษาต่อหรือไม่เพียงใดมีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะแก้ปัญหาและปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้ดีหรือไม่โดยติดตามสอบถามจากผู้เรียนผู้สำเร็จการศึกษานายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการซึ่งวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การศึกษาเอกสารการสัมภาษณ์การส่งแบบสอบถาม เป็นต้น

(4) การประเมินระบบหลักสูตร ในการประเมินหลักสูตรหากประเมินในแต่ละส่วนอาจทำให้มองเห็นภาพรวมไม่ชัดเจนไม่ถูกต้อง จึงควรมีการประเมินหลักสูตรทั้งระบบพร้อมกันไป เพราะการประเมินเอกสารหลักสูตรการประเมินการใช้หลักสูตรและการประเมินสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตรเป็นสิ่งที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกันรูปแบบของการประเมินระบบหลักสูตรมีหลายรูปแบบจะเห็นได้ว่าการประเมินหลักสูตรจำเป็นต้องพิจารณาตัดสินหลายสิ่งหลายอย่างที่เกิดขึ้นจากการนำหลักสูตรไปใช้ซึ่งบางเรื่องบางองค์ประกอบก็สามารถจะหาเครื่องมือหรือวิธีการต่างๆ มาวัดหรือประเมินได้โดยง่าย แต่

บางเรื่องบางองค์ประกอบก็ยากที่จะดำเนินการ อย่างไรก็ตามเราก็จำเป็นต้องหาวิธีการศึกษาให้ได้รับคำตอบในทุกๆ ด้านออกมา โดยพยายามให้ข้อมูลมีความเป็นปรนัยให้มากที่สุด

2.4 ระยะเวลาของการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรควรมีการดำเนินการเป็นระยะ ๆ ทั้งนี้ เนื่องจากข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดของหลักสูตรอาจมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัยและในระยะต่างกัน การประเมินหลักสูตรที่ดีจึงต้องตรวจสอบเป็นระยะเพื่อลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นโดยทั่วไปจะแบ่งเป็นระยะ (อัญชลี สารรัตน์, 2546) คือ

ระยะที่ 1 การประเมินหลักสูตรก่อนนำหลักสูตรไปใช้ ในช่วงระหว่างที่มีการสร้างหรือพัฒนาหลักสูตรอาจมีการดำเนินการตรวจสอบทุกขั้นตอนของการจัดทำตั้งแต่การกำหนดจุดมุ่งหมายไปจนถึงการกำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนเมื่อสร้างหลักสูตรฉบับร่างเสร็จแล้วก่อนจะนำหลักสูตรไปใช้จริงจึงควรมีการประเมินตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฉบับร่างและองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตรการประเมินหลักสูตรในระยะนี้ต้องอาศัยความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านพัฒนาหลักสูตร ทางด้านเนื้อหาวิชา ทางด้านวิชาชีพครู ทางด้านการวัดผล เป็นต้น

ระยะที่ 2 การประเมินหลักสูตรระหว่างการดำเนินการใช้หลักสูตร ในขณะที่มีการดำเนินการใช้หลักสูตรที่จัดทำขึ้นควรมีการประเมินเพื่อตรวจสอบว่าหลักสูตรสามารถนำไปใช้ได้ดีเพียงใดจะได้แก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม เช่น ประเมินกระบวนการใช้หลักสูตรในด้านการบริหาร การจัดการหลักสูตรการนิเทศกำกับดูแล และการจัดกระบวนการเรียนการสอน เป็นต้น

ระยะที่ 3 การประเมินหลักสูตรหลังการใช้หลักสูตร หลังจากที่มีการใช้หลักสูตรมาแล้วระยะหนึ่งหรือครบกระบวนการเรียบร้อยแล้ว ควรจะประเมินหลักสูตรทั้งระบบ ซึ่งได้แก่การประเมินองค์ประกอบด้านต่างๆ ของหลักสูตรทั้งหมดคือ เอกสารหลักสูตรวัสดุหลักสูตรบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรการบริหารหลักสูตรการนิเทศกำกับติดตามการจัดการจัดกระบวนการเรียนการสอน ฯลฯ เพื่อสรุปผลตัดสินว่าหลักสูตรที่จัดทำขึ้นนั้นควรจะดำเนินการใช้ต่อไปหรือควรปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นหรือควรจะยกเลิก

2.5 ขั้นตอนในการประเมินหลักสูตร

ในการประเมินหลักสูตรนั้นผู้ประเมินผลควรดำเนินการตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบดังนี้ (อัญชลี สารรัตน์, 2546) คือ

1. ขั้นกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินหลักสูตรผู้ประเมินหลักสูตรต้องกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการประเมินให้ชัดเจนก่อนว่าจะประเมินส่วนใดหรือเรื่องใด เช่น ต้องการประเมินผลเอกสารหลักสูตรประเมินผลระบบการบริหารหลักสูตร ประเมินผลการสอนของครู ประเมินผลวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้สอนประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนหรือประเมินหลักสูตรทั้งระบบ ฯลฯ และในแต่ละเรื่องจะศึกษาบางส่วนหรือทุกส่วนในเรื่องนั้นๆ ก็ได้ เช่น หากจะประเมินการใช้หลักสูตร

อาจจะประเมินการใช้หลักสูตรทั้งหมด เช่น การประเมินการใช้หลักสูตรภาษาไทยในระดับประถมศึกษาทุกด้านหรืออาจจะประเมินบางส่วนของการใช้หลักสูตรคือประเมินเฉพาะประสิทธิภาพการสอนภาษาไทยของครูผู้สอนในระดับประถมศึกษา เป็นต้น นอกจากนี้ผู้ประเมินหลักสูตรต้องกำหนดด้วยว่าต้องการนำข้อมูลมาทำอะไร เช่น เพื่อดูว่าหลักสูตรใช้ได้ผลหรือไม่เพียงใด เพื่อปรับปรุงหลักสูตรหรือเพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารว่าจะใช้หลักสูตรนี้ต่อไปอีกหรือไม่ เป็นต้น การกำหนดขอบข่ายวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการประเมินหลักสูตรอย่างเด่นชัดจะเป็นกรอบของการประเมินผลหรือตัวเสนอแนะรูปแบบของการประเมินผล กลุ่มผู้ให้ข้อมูลวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินหลักสูตรได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง

อย่างไรก็ตาม ก่อนที่ผู้ประเมินผลจะวางรูปแบบและพัฒนาเครื่องมือสำหรับใช้ในการประเมินหลักสูตรนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะมีการทบทวนและสำรวจเอกสารและผลงานประเมินที่เกี่ยวข้องเสียก่อนเพราะจะช่วยให้ผู้ประเมินทราบว่าการที่จะประเมินผลนั้นมีใครทำมาบ้างแล้ว ได้ผลเป็นอย่างไรมีแนวคิดและทฤษฎีว่าไว้อย่างไรจะได้นำมาเสนอเป็นเหตุผลและหลักการในการประเมิน นอกจากนี้ ผู้ประเมินผลจะได้มองเห็นช่องทางที่จะดำเนินงาน ตลอดจนเห็นข้อจำกัดในทางปฏิบัติเพื่อจะได้หาทางป้องกันแก้ไขได้ทันที่ จากนั้นผู้ประเมินจึงตัดสินใจว่าจะเลือกวิธีไหนในการประเมินหลักสูตร

นอกจากนี้ควรมีการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ประเมินผลด้วยว่าใครจะปฏิบัติงานฝ่ายใดมีขอบข่ายการประเมินครอบคลุมงานใดบ้าง ขอบข่ายงานใดที่ต้องร่วมกันประเมินหรือสามารถให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งรับผิดชอบประเมินส่วนนั้นๆ ได้

2. ขึ้นวางแผนออกแบบการประเมินผล การประเมินผลครั้งใดก็ตามถ้าไม่ได้วางแผนอย่างดีและรัดกุมแล้วผลที่ได้อาจไม่ดีเท่าที่ควร ขั้นตอนนี้อาจเปรียบเสมือนเข็มทิศที่จะนำไปสู่เป้าหมายของการประเมินดังนี้หลังจากที่ผู้ประเมินผลได้ศึกษาและสำรวจเอกสารและผลงานประเมินที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ แล้วผู้ประเมินก็พร้อมที่จะตัดสินใจวางรูปแบบการประเมินหลักสูตรได้ สิ่งที่ผู้ประเมินผลจะต้องตัดสินใจกำหนดมีดังนี้ คือ

2.1 การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ในการประเมินหลักสูตรผู้ประเมินอาจได้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของประชากรเป้าหมายทั้งหมดหรืออาจศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของประชากรนั้น ซึ่งต่างก็มีข้อดีและข้อเสียกันคนละอย่าง เช่น การศึกษาจากกลุ่มประชากรเป้าหมายทั้งหมดจะทำให้ได้ผลที่แม่นยำ ในขณะที่การศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างอาจให้ผลในการใช้สรุปอ้างอิงไปยังกลุ่มตัวประชากรเป้าหมายไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากไม่ได้เป็นตัวแทนที่ดีของประชากรทั้งหมดและมีค่าความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง ส่วนการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างช่วยประหยัดในเรื่องระยะเวลาแรงงานและงบประมาณมากกว่าการศึกษาจากกลุ่มประชากรเป้าหมายรวมทั้งการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างมีข้อมูลน้อยกว่าจึงง่ายต่อการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นต้น อย่างไรก็ตาม หากผู้ประเมินผลตัดสินใจ

ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างแล้ว ก็ควรเลือกใช้ขนาดของตัวอย่าง (Sample size) วิธีการสุ่มตัวอย่าง (Sampling strategy) ที่เหมาะสมด้วย

2.2 การกำหนดแหล่งข้อมูล ก่อนลงมือเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ประเมินผลต้องตัดสินใจ กำหนดแล้วว่าจะใช้แหล่งข้อมูลจากที่ใด กล่าวคือใช้แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Secondary) ซึ่งผู้ประเมินต้องเก็บรวบรวมข้อมูลใหม่ด้วยตนเองหรือใช้แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary source) ซึ่งผู้ประเมินต้องอาศัยข้อมูลที่บุคคลหรือองค์กรอื่นๆ เก็บรวบรวมไว้แล้วหรือใช้ข้อมูลทั้งสองแหล่ง พร้อมกันนั้นผู้ประเมินผลควรพิจารณาข้อมูลจากหลายๆ แหล่งเพื่อข้อมูลที่ให้มีผลที่น่าเชื่อถือมากขึ้น เพราะในการปฏิบัติข้อมูลที่มาจากแหล่งต่างๆ อาจมีความขัดแย้งกันได้ ดังนั้น จึงเป็นทางหนึ่งในการป้องกันความลำเอียงของผู้ประเมินผลได้

2.3 การพัฒนาเครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการประเมินหลักสูตรมี เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายอย่าง ซึ่งผู้ประเมินผลควรพิจารณาเลือกใช้ให้เหมาะสม ยกตัวอย่างเช่นการประเมินคุณภาพของผู้เรียนอาจประเมินในเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนและความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาหรือหลักสูตร ของผู้ปกครองด้วยวิธีการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนโดยใช้แบบสังเกตการณ์ถามความคิดเห็นของ ครู ผู้ปกครองชุมชนและนักเรียนโดยใช้แบบสัมภาษณ์หรือแบบสอบถามและการวัดความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้ประเมินผลอาจใช้การพิจารณาตัดสินจากผู้เชี่ยวชาญในการประเมินผล เช่น การประเมินผลวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้สอนในวิชาวิทยาศาสตร์อาจใช้วิธีเชิญผู้เชี่ยวชาญเพื่อช่วยในตรวจสอบและตัดสิน เป็นต้น อย่างไรก็ตามเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลจะต้องมีความเชื่อถือได้ (Reliability) และมีความเที่ยงตรง (Validity) สูง

2.4 การกำหนดเกณฑ์ในการประเมิน ผู้ประเมินควรตั้งเกณฑ์ในการประเมินที่เหมาะสม ไว้ล่วงหน้า เพราะเกณฑ์การประเมินจะเป็นเครื่องบ่งชี้คุณภาพในส่วนของหลักสูตรที่ถูกประเมิน ยกตัวอย่างเช่น ในการประเมินคุณภาพของนักเรียนประถมศึกษาผู้ประเมินอาจตั้งเกณฑ์ในการประเมินไว้ว่า (1) นักเรียนมีความรู้ความสามารถตามหลักสูตรโดยมีผลการเรียนในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ในระดับ น่าพึงพอใจร้อยละ 70 และ (2) ผู้ปกครองของนักเรียน มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรในระดับดี ร้อยละ 90 เป็นต้น

2.5 การกำหนดเวลา ผู้ประเมินควรกำหนดในเรื่องของเวลาในการดำเนินการ ประเมินผลในขั้นตอนต่างๆ เช่น การเตรียมการประเมินการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลงาน เป็นต้น โดยอาจกำหนดเป็นปฏิทินปฏิบัติงานเพื่อจะได้ข้อมูลที่ต้องการและไม่ เสียเวลา ยกตัวอย่างเช่น ถ้าต้องการจะประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการ

ตัดสินใจของผู้บริหารในการใช้หลักสูตรนั้นๆ ผู้ประเมินก็ควรวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในปลายปีการศึกษาหรือภายหลังจากการเรียนการสอนสิ้นสุดลง

3. ขั้นเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ประเมินผลเก็บรวบรวมข้อมูลตามกรอบขอบข่ายและระยะเวลาที่กำหนดไว้ในปฏิทินปฏิบัติงานประเมินผล ถ้าผู้ประเมินผลต้องอาศัยผู้อื่นเป็นผู้ช่วยหรือลูกมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลก็จำเป็นต้องคำนึงถึงคุณสมบัติของผู้ที่จะมาเป็นลูกมือด้วย เพราะบุคคลเหล่านี้ก็มีส่วนช่วยให้ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มีความเที่ยงและน่าเชื่อถือมากน้อยแตกต่างกันไป

4. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ประเมินกำหนดวิธีการจัดระบบข้อมูลโดยอาจจำแนกข้อมูลเป็นหมวดหมู่และพิจารณาเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ที่เหมาะสม ซึ่งมักจะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการประเมินผลและลักษณะของข้อมูล จากนั้นจึงวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ข้อมูลเหล่านั้นโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่เพียงใด

5. ขั้นรายงานผลการประเมิน ภายหลังจากที่วิเคราะห์ข้อมูลเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ผู้ประเมินผลจะต้องรายงานและเสนอผลการประเมินโดยพิจารณาตัดสินว่าจะให้ออกมาในรูปแบบใด เป็นความเรียงหรือในรูปของกราฟ เป็นต้น และการรายงานผลการประเมินจะมุ่งเสนอข้อมูลที่บ่งชี้ให้เห็นว่าหลักสูตรนี้เมื่อนำไปปฏิบัติจริงแล้วมีคุณภาพหรือไม่เพียงใดมีส่วนใดบ้างที่ควรแก้ไขปรับปรุงหรือยกเลิก เมื่อทราบความมุ่งหมายขั้นตอนของการประเมินหลักสูตรแล้วสิ่งที่เป็นปัญหาและอุปสรรคของการประเมินหลักสูตรอันอาจทำให้การประเมินหลักสูตรผิดพลาดไปได้ คือ วิธีการประเมินและเครื่องมือเป็นสิ่งที่จะต้องกำหนดและสร้างขึ้นมาให้สอดคล้องกับสิ่งที่จะประเมินและมีความเชื่อมั่นได้ต้องทำความเข้าใจให้แน่ชัดว่าการประเมินผลหลักสูตรนั้น จะกระทำตอนไหนและระยะใดของการพัฒนาหลักสูตรเวลาอภิปรายผลและเสนอแนะควรชัดเจนว่า การประเมินนั้นกระทำกันที่ใดหรือกระทำทั้งระบบการพัฒนาหลักสูตรและการสอน เช่น การประเมินผลที่ตัวผู้เรียนในหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ของกระทรวงศึกษาธิการได้เน้นการสอนที่คนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของไทเลอร์ (Tyler) ซึ่งเป็นผู้ให้แนวคิดของการศึกษาว่าการศึกษา คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ดังนั้นการประเมินผลจึงมุ่งไปที่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ตัวผู้เรียนเป็นประการสำคัญและการวัดผลการเปลี่ยนแปลงที่ตัวผู้เรียนจะต้องวัดอะไรบ้างจึงจะได้ครอบคลุมได้ทั่วถึงการวัดที่ตัวคนนั้นจะต้องกระทำทั้ง 4 ประการควบคู่กันไปคือ (1) หัว (Head) จะต้องคำนึงถึงความสามารถทางสมองเป็นหลัก (2) จิตใจ (Heart) หมายถึงความสนใจ เจตคติค่านิยม (3) มือ (Hand) คือมุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติ (4) สุขภาพอนามัยจะต้องสร้างคนให้มีการนำนิสัยในการรักษาสุขภาพอนามัยการออกกำลังกาย เป็นต้น เมื่อทราบว่าคนมีองค์ประกอบที่วัดอะไรบ้างแล้วจะต้องศึกษาจุดประสงค์เนื้อหาสาระของหลักสูตรว่าต้องการให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงที่ด้านใดมากน้อยแค่ไหนหากรหาวิธีการวัดและสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผลจะต้องกระทำกันอย่างพิถีพิถันและละเอียดรอบคอบเพื่อการประเมินผลที่ถูกต้อง

2.6 รูปแบบของการประเมินหลักสูตร

ในเรื่องรูปแบบของการประเมินหลักสูตรได้มีนักวิชาการซึ่งเชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการประเมินผลเสนอแนะหลายรูปแบบด้วยกัน ซึ่งสามารถนำมาศึกษาเพื่อเลือกใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการในปัจจุบันรูปแบบของการประเมินหลักสูตรสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ (ภาวศุทธิ ภัทรางกูร, 2553; อัญชลี สารรัตน์, 2546) คือ

1. รูปแบบของการประเมินหลักสูตรที่สร้างเสร็จใหม่ๆ เป็นการประเมินผลก่อนนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งในกลุ่มนี้จะเสนอรูปแบบที่เด่นๆ คือรูปแบบการประเมินหลักสูตรด้วยเทคนิคการวิเคราะห์แบบปุยแซงค์ (Puissance Analysis Technique)

2. รูปแบบการประเมินหลักสูตรในระหว่างหรือหลังการใช้หลักสูตร ซึ่งในกลุ่มนี้สามารถแบ่งเป็นกลุ่มย่อยๆ ได้เป็น 4 กลุ่มดังนี้

2.1 รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก (Goal Attainment Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่จะประเมินว่าหลักสูตรมีคุณค่ามากน้อยเพียงใดโดยพิจารณาจุดมุ่งหมายเป็นหลัก กล่าวคือพิจารณาว่าผลที่ได้รับเป็นไปตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ เช่น รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Tyler และรูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Hammond

2.2 รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ไม่ยึดเป้าหมาย (Goal Free Evaluation Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่ไม่นำความคิดเห็นของผู้ประเมินเป็นตัวกำหนดความคิดในโครงการประเมิน ผู้ประเมินเหตุการณ์ที่เกิดตามสภาพความเป็นจริงมีความเป็นอิสระในการประเมินและต้องไม่มีความลำเอียง เช่น รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Scriven

2.3 รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ยึดเกณฑ์เป็นหลัก (Criterion Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่ต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในการตัดสินคุณค่าของหลักสูตร โดยใช้เกณฑ์เป็นหลัก เช่น รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Stake

2.4 รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ช่วยในการตัดสินใจ (Decision Making Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นการทำงานอย่างมีระบบเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลและการเสนอผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นเพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Provus รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Stufflebeam รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Gow

วิธีการประเมินมีหลายรูปแบบผู้ประเมินจะต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสิ่งที่ประเมินและคำตอบที่ต้องการทราบ ซึ่งจะเสนอเป็นตัวอย่างและเป็นแนวทางในการประเมินหลักสูตร

1. เทคนิคการวิเคราะห์ปุยแซงค์เป็นเทคนิคการประเมินที่เป็นเอกสารหลักสูตรโดยอาศัยการวิเคราะห์องค์ประกอบของหลักสูตร 3 ส่วน คือ จุดมุ่งหมายการเรียนการสอนและการประเมินผล การเรียนการสอนแต่ละองค์ประกอบมีการจำแนกออกเป็นย่อยๆ และให้คะแนนแต่ละย่อยๆ โดย

น้ำหนักคะแนนไม่เท่ากัน ทั้งนี้เนื่องจากพิจารณาถึงความยากง่ายของพฤติกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นเป็นจุดมุ่งหมายและประเภทของการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยปกติแล้ววิธีการนี้จะใช้สำหรับตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรเฉพาะองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งหรือทั้ง 3 องค์ประกอบก็ได้ ค่าคุณภาพของหลักสูตรพิจารณาจากค่า Puissance Measure (P.M.) ซึ่งคำนวณได้จากตารางวิเคราะห์หุ้ยแข่งค์ (Puissance Analysis Matrix) ซึ่งสร้างขึ้นโดยอาศัยพื้นฐานเรื่องรูปแบบการเรียนรู้ของ Gagne

2. รูปแบบการประเมินหลักสูตรของไทเลอร์ (The Tyler Model) Tyler ได้ให้หลักในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรโดยพิจารณาตัดสินจากการบรรลุผลสำเร็จของจุดมุ่งหมายทางการศึกษาที่ตั้งไว้การประเมินหลักสูตรตามรูปแบบนี้จึงควรตอบคำถาม 4 ข้อให้ได้ชัดเจน คือ

- 2.1 มีจุดมุ่งหมายทางการศึกษาใดบ้างที่โรงเรียนต้องการ
- 2.2 มีประสบการณ์ทางการศึกษาใดบ้างที่จะทำให้บรรลุจุดมุ่งหมาย
- 2.3 ควรจัดประสบการณ์ทางการศึกษาเหล่านั้นอย่างไร จึงจะเกิดประสิทธิภาพ
- 2.4 จะตัดสินใจได้โดยวิธีใดว่าจุดมุ่งหมายเหล่านั้นบรรลุผลตามต้องการ

จะเห็นได้ว่ารูปแบบการประเมินหลักสูตรของไทเลอร์เป็นการพิจารณาความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลต่อกันขององค์ประกอบหลักสูตร 3 ส่วน คือ จุดมุ่งหมายทางการศึกษาประสบการณ์การเรียนรู้และสัมฤทธิ์ผลของการเรียนดังแผนภาพข้างล่าง (สัจด์ อุทรานันท์, 2532 อ้างถึงใน บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2554)

ภาพที่ 1.2 ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทางการศึกษา

2.7 การวิเคราะห์หลักสูตร

การวิเคราะห์ คือ การศึกษารายละเอียดสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างมีระบบมีหลักเกณฑ์ด้วยความระมัดระวังมีเหตุผลและมีเทคนิคให้ความสนใจต่อรายละเอียด โดยวางแผนอย่างเป็นระบบที่ชัดเจนพยายามรวบรวมข้อมูลให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ก่อนตัดสินใจมีวิธีการใช้เกณฑ์หรือกรอบของการวิเคราะห์เข้ามาจำแนกสิ่งที่เราต้องการวิเคราะห์ให้แจ่มชัดขึ้น (อัญชลี สารรัตน์, 2546) การตรวจสอบสิ่งต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลและเป็นระบบซึ่งสามารถทำได้ในระดับกลุ่มย่อยตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป เกณฑ์ที่เรานำมาใช้เพื่อจำแนกอาจจะเป็นเกณฑ์ตามธรรมชาติ เช่น เพศ อายุ น้ำหนัก ความสูง ฯลฯ ส่วนเกณฑ์ที่ได้จากแนวคิด กฎทฤษฎี หลักการ ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป เช่น ความรู้ ความสามารถ สติปัญญาและบุคลิกภาพ เป็นต้น

กรอบการวิเคราะห์ปัญหาการใช้หลักสูตรและข้อเฉลยของปัญหาที่มีประสิทธิผลนั้นจะต้องมีกรอบแนวความคิดหรือกรอบทฤษฎี (Conceptual or theoretical framework) กรอบแนวความคิดนี้จะช่วยให้เห็นสภาพของปัญหาอย่างชัดเจนและโดยอาศัยตรรกวิทยาของกระบวนการวิเคราะห์จะช่วยให้ได้ข้อเฉลยของปัญหาที่เหมาะสม การวิเคราะห์ปัญหามักจะทำให้ผู้วิเคราะห์ความคิดได้เลือกใช้ในสภาพที่ตรงกันข้าม การขาดกรอบทฤษฎีในการวิเคราะห์ปัญหามักจะทำให้ผู้วิเคราะห์หลงทิศทางได้ง่าย เพราะไม่มีอะไรจะควบคุมแนวทางการวิเคราะห์จากประเด็นหนึ่งหรือจากข้อปัญหาไปสู่ข้อเฉลย ผลการวิเคราะห์จึงผิดพลาดได้ง่าย

การวิเคราะห์หลักสูตรเชิงระบบนั้นจะต้องเริ่มต้นด้วยการหาข้อยุติเกี่ยวกับระบบที่จะใช้วิเคราะห์ที่แน่นอน ระบบที่ใช้วิเคราะห์นั้นไม่ใช่สิ่งที่กำหนดได้ง่ายๆ จะต้องขึ้นอยู่กับทักษะของผู้วิเคราะห์ปัญหาและความเข้าใจที่มีต่อลักษณะและโครงสร้างของปัญหาเป็นสำคัญ กรอบวิเคราะห์เชิงระบบนั้น มีลักษณะเรื่องเฉพาะปัญหากรอบวิเคราะห์หลักสูตรจึงไม่อาจกำหนดให้มีลักษณะที่ใช้ได้ทุกเหตุการณ์และทุกโอกาส แต่อาจกำหนดไว้เมื่อมีการระบุประเด็นปัญหาหรือสิ่งที่ต้องการจะวิเคราะห์ก่อน ขั้นตอนของการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อแสวงหาวิธีการที่ดีคือ รวบรวมข้อมูลเพื่อที่จะระบุปัญหาทั้งหมดและอย่างชัดเจนติดตามด้วยการค้นหาข้อสรุปอื่นๆ ที่เป็นไปได้ ซึ่งถูกประเมินเทียบกับการตัดสินใจหรือประเด็นในการเลือก ซึ่งจะนำไปสู่การเลือกวิธีที่ดีที่สุดอยู่ภายหลังจากตัดสินใจเพื่อที่จะปฏิบัติตามข้อสรุปนั้น ซึ่งจะไม่จบกระบวนการเพราะท้ายสุดจะต้องประเมินผลตรวจสอบเพื่อแน่ใจว่าเป็นวิธีการที่ดีที่สุด และถ้าหากผลที่เกิดขึ้นไม่ใช่สิ่งที่ดีที่สุดก็จะเริ่มกระบวนการใหม่ ดังนั้นวิธีการวิเคราะห์จึงเป็นการแสดงว่ามุ่งเน้นอยู่บนพื้นฐานของเหตุผล กระบวนการวิเคราะห์หลักสูตรก็คือการจัดจำแนกสถานการณ์ย่อยออกเป็นส่วนเล็กๆ และระบุปัญหาโดยแยกส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องออกไปและทำให้เป็นสิ่งที่สามารถจัดการได้

การวิเคราะห์หลักสูตรจำเป็นจะต้องมีวัตถุประสงค์ที่จะทำการวิเคราะห์ที่ชัดเจนและแน่นอน เพื่อที่จะได้เลือกใช้หลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ได้ถูกต้องเหมาะสมเพราะจุดประสงค์ในการวิเคราะห์

หลักสูตรมีหลายประการ เช่น การวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อตรวจสอบคุณภาพของตัวหลักสูตร การวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน และการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อประเมินการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

การวิเคราะห์หลักสูตรส่วนใหญ่ที่กระทำในปัจจุบันนี้ ได้มุ่งเน้นอยู่ 2 ประการใหญ่ๆ คือ การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการวิเคราะห์เพื่อการประเมินและการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

การวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนนั้น ผู้ที่ทำการศึกษาคณะวิเคราะห์หลักสูตรจะต้องมีจุดประสงค์ของการวิเคราะห์ที่แน่นอนและชัดเจนว่าจะทำการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิเคราะห์เพื่อการประเมินผลการสอนหรือสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจากสภาพปรากฏอยู่ในปัจจุบัน มุ่งเน้นการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อการประเมินความรู้ของผู้เรียนกันเสียเป็นส่วนใหญ่จึงเป็นผลทำให้เกิดความคุ้นเคยในข้อทดสอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้หรือข้อสอบที่มีคำถามกำหนดมาและให้เด็กตอบทำนองแก้ปัญหาเมื่อจำเป็นต้องวิเคราะห์และวัดด้านเจตคติหรือด้านอื่นๆ ขององค์ประกอบการเรียนจึงเกิดความยุ่งยากเป็นอันมาก ดังนั้น เวลาวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการประเมินควรจะได้ทำการวิเคราะห์ทุกๆ ด้านของพฤติกรรมและองค์ประกอบหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอนและการประเมินผลการวิเคราะห์หลักสูตรเชิงระบบของการพัฒนาการเรียนการสอนดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์จุดประสงค์และการประเมินผล
2. การวิเคราะห์เนื้อหา
3. การวิเคราะห์กิจกรรมการเรียนการสอน

การวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อการประเมินหลักสูตรจะประกอบด้วยคือ

1. การประเมินเอกสารหลักสูตร
2. การประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร
3. การประเมินผลผลิตของหลักสูตร
4. การประเมินระบบหลักสูตรหรือการประเมินโครงการทั้งหมด

2.8 แนวการประเมินหลักสูตรก่อนนำไปใช้

อาจดำเนินการตรวจสอบโดยการกำหนดเกณฑ์ขึ้นและตรวจสอบหลักสูตรเดวิด แพรท (David Pratt อ้างถึงใน อัญชลี สารรัตน์, 2546) ได้เสนอแนวทางในการประเมินหลักสูตร 14 ประการดังนี้คือ

2.8.1 จุดหมาย (Aim) หรือจุดประสงค์ทั่วไป (General Objective)

- หลักสูตรได้กล่าวถึงลักษณะที่มุ่งหวังผลผลิตไว้ชัดเจนหรือไม่
- จุดหมายของหลักสูตรมีความสำคัญเพียงพอหรือไม่

- จุดหมายของหลักสูตรได้กำหนดไว้ครอบคลุมความมุ่งหวังที่สำคัญทั้งหมดหรือไม่

2.8.2 หลักการและเหตุผล

- ได้มีการนำเสนอความจำเป็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมากล่าวได้หรือไม่
- ได้นำข้อสรุปที่สำคัญเกี่ยวกับหลักสูตรมากล่าวได้หรือไม่
- ข้อคิดเห็นเหล่านั้นเป็นความจริงและเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด
- ได้มีการคาดการณ์เกี่ยวกับข้อคัดค้านอันอาจเกิดขึ้นหรือไม่
- ถ้ามีการศึกษาประเมินความต้องการวิธีการศึกษาค้นคว้าและอธิบายเกี่ยวกับผลการค้นคว้ามีความสมบูรณ์เพียงพอหรือไม่

2.8.3 จุดประสงค์เฉพาะ

- ได้มีการกล่าวถึงจุดประสงค์เฉพาะหรือไม่
- ได้มีการชี้ให้เห็นว่าหลักสูตรสามารถเปลี่ยนแปลงผู้เรียนอย่างไร
- จุดประสงค์เฉพาะแต่ละข้อมีการแสดงประเภทและความสำคัญหรือไม่
- จุดประสงค์แต่ละข้อมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายทั่วไปหรือไม่
- จุดประสงค์เฉพาะมีความชัดเจนยืดหยุ่นต่อการนำไปใช้มีความสำคัญและมีความเหมาะสมเพียงใด
- ถ้าจุดประสงค์เฉพาะทุกข้อสามารถปฏิบัติได้ตามที่มุ่งหวังแล้วจะตอบสนองจุดประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรใช่หรือไม่

2.8.4 เกณฑ์ในการปฏิบัติการใช้หลักสูตร

- ผลที่ได้จากการปฏิบัติตามหลักสูตรจะได้รับการประเมินอย่างหลักเกณฑ์หรือไม่
- เกณฑ์ในการพิจารณาเกี่ยวกับการปฏิบัติมีความเหมาะสมสมบูรณ์ชัดเจนมีความจำเพาะเชื่อถือได้และมีประสิทธิภาพเพียงใด
- เกณฑ์ในการตัดสินคะแนนมีความเหมาะสมกับมาตรฐานเพียงใด

2.8.5 การแบ่งระดับคะแนน

- ระบบการให้ลำดับคะแนนมีความชัดเจนและเด่นชัดเพียงใด
- การให้ลำดับขั้นของคะแนนสะท้อนให้เห็นความสำคัญก่อนหลังของจุดมุ่งหมายเฉพาะของหลักสูตรหรือไม่
- ระบบการให้ลำดับขั้นของคะแนนมีความเหมาะสมเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายเฉพาะที่สำคัญอย่างเพียงพอหรือไม่

2.8.6 สภาพแวดล้อม

- มีการอธิบายถึงสภาพสังคมและชุมชนที่จะนำหลักสูตรมาใช้หรือไม่
- มีการอธิบายเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของสถาบันมีความชัดเจนหรือไม่
- มีความเหมาะสมของหลักสูตรมีความชัดเจน มีความต่อเนื่องเกี่ยวกับโครงการศึกษาของนักเรียนและสถาบันหรือไม่
- สายการบริหารมีความชัดเจนหรือไม่
- มีสถาบันอื่นใดสามารถจะนำหลักสูตรนี้ไปใช้ได้หรือไม่
- มีการกล่าวถึงผลกระทบเกี่ยวกับรายวิชาโครงการและครูหรือไม่

2.8.7 ลักษณะของผู้เรียน

- มีการระบุถึงคุณลักษณะของผู้เรียนตามหลักสูตรหรือไม่
- มีการรวมถึงวิธีการและกระบวนการคัดเลือกผู้เรียนหรือไม่
- มีการกำหนดความรู้พื้นฐานไว้หรือไม่
- การประเมินผลเบื้องต้นมีความเหมาะสมหรือไม่
- ผู้ที่ไม่สามารถเข้าเรียนในโปรแกรมนี้จะสามารถตรวจสอบได้ด้วยวิธีการใด

2.8.8 การเรียนการสอน

- แผนการเรียนการสอนมีรายละเอียดเพียงพอหรือไม่
- มีคุณค่ามากน้อยเพียงใด
- เนื้อหาสาระน่าสนใจเพียงใด
- มีความสัมพันธ์กับจุดหมายและจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่
- วิธีการสอนมีความหมายเหมาะสมมีหลายรูปแบบและมีความสร้างสรรค์เพียงใด
- จุดหมายของหลักสูตรสามารถนำไปถ่ายทอดด้วยวิธีการสอนที่เหมาะสมหรือไม่

2.8.9 ความแตกต่างในการจัดการเรียนการสอน

- มีการประเมินระหว่างการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอและมีการประเมินเพื่อการวินิจฉัยหรือไม่
- มีการเตรียมการเพื่อสอนซ่อมหรือไม่ การสอนซ่อมเสริมนั้นมีความเหมาะสมมีหลายรูปแบบและมีประสิทธิภาพหรือไม่
- มีการส่งเสริมผู้เรียนเก่งหรือไม่

2.8.10 การส่งเสริมสนับสนุนในการปฏิบัติ

- ได้มีการระบุจำนวนผู้เรียนหรือจำนวนกลุ่มชั้นต่ำสุดและมากที่สุดไว้หรือไม่
- มีการวางแผนแก้ไขปัญหากับผู้เรียนและจำนวนที่มากหรือน้อยกว่าที่กำหนดไว้หรือไม่
- มีการระบุถึงวัสดุและเครื่องมือต่างๆ ที่สนับสนุนการเรียนการสอนหรือไม่
- สื่อการเรียนการสอนเหล่านั้นมีความสอดคล้องสัมพันธ์กับหลักสูตรหรือไม่
- สื่อการเรียนและเครื่องมือเหล่านั้นสามารถหาซื้อได้ง่ายหรือจัดทำขึ้นได้หรือไม่
- สื่อการเรียนและเครื่องมือเหล่านั้นมีความเหมาะสมหรือไม่
- การอธิบายถึงวิธีการใช้เครื่องอำนวยความสะดวกที่จำเป็นหรือไม่
- ได้อธิบายถึงคุณสมบัติความสามารถและหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้สอนหรือไม่
- ได้มีการวิเคราะห์เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการลงทุนต่างๆ อย่างครอบคลุมหรือไม่

2.8.11 การทดลองใช้หลักสูตร

- ได้มีการทดลองใช้หลักสูตรแบบนำร่องหรือทำการทดลองในภาคสนามหรือไม่
- ถ้าหากได้มีการทดลองใช้หลักสูตรมาแล้วและนำผลการทดลองใช้หลักสูตรมารายงานไว้ หรือไม่

2.8.12 การประเมินผลโครงการใช้หลักสูตร

- ได้มีการประเมินโครงการใช้หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับกันหรือไม่
- มีส่วนใดของหลักสูตรที่จำเป็นจะต้องมีการประเมินหรือไม่
- มีการปรับขยายและแก้ไขหรือไม่

2.8.13 การนำหลักสูตรไปใช้

- มีแนวทางและกำหนดเวลาการใช้หลักสูตรหรือไม่
- บทบาทและหน้าที่ของผู้ใช้หลักสูตรจำเป็นจะต้องมีการประเมินหรือไม่
- ทรัพยากรและสิ่งจูงใจในการใช้หลักสูตรมีเพียงพอหรือไม่
- แผนการใช้หลักสูตรมีความชัดเจนและเป็นไปได้เพียงใด

2.8.14 ผลผลิต

- รูปแบบหลักสูตรมีความเป็นอิสระในตัวเองหรือไม่
- ผลผลิตจากหลักสูตรเป็นที่น่าพอใจและมีความเข้าใจในวิชาชีพมากขึ้นเพียงใด

การประเมินหลักสูตรขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ระยะเวลาพัฒนาหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย ดังนั้น จุดมุ่งหมาย รูปแบบประเมินวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินย่อมแตกต่างกันไปเนื่องจากจุดเริ่มการประเมินแตกต่างกันเพราะหลักสูตรที่คาดหวัง คือ เอกสารหลักสูตรที่เราพัฒนาขึ้นมาจากการวิจัยและสังเคราะห์รวบรวมข้อมูลต่างๆ มาจัดทำขึ้นเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ แต่หลักสูตรในความเป็นจริงคือกระบวนการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นจริงในห้องเรียน การประเมินหลักสูตรจะต้องพยายามหาจุดบรรจบระหว่างหลักสูตรที่คาดหวังกับหลักสูตรที่เป็นจริง ให้ความสมดุลเกิดขึ้นการกำหนดเกณฑ์ การประเมินชนิดของข้อมูลที่ต้องการนำมาทำการวิเคราะห์ การอธิบายผลของการศึกษาวิเคราะห์เพื่อนำมาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรและการดำเนินการใช้หลักสูตรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้นผู้ประเมินหลักสูตรจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบมีความละเอียดอ่อน มองให้กว้างเกี่ยวกับการประเมินและการนำเสนอข้อค้นพบภาพรวมของการประเมินหลักสูตรทั้งระบบมีดังนี้

ตารางที่ 2.1 สรุปขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรและการประเมินผล 6 ขั้นตอน (ที่มา : อัญชลี สารรัตน์, 2546)

ลำดับขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตร	บทบาทของการพัฒนาหลักสูตร	บทบาทของการประเมินผล
1. การกำหนดจุดหมาย (Aim)	การตัดสินใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายทั่วไปและโครงสร้างของหลักสูตร	ศึกษาเกี่ยวกับ <ul style="list-style-type: none"> - การคาดคะเนของการเปลี่ยนแปลง - ค่านิยมวัฒนธรรม - การผลักดันทางสังคม ทางเศรษฐกิจ - ระดับผลแห่งความสำเร็จ - โครงการที่สามารถปฏิบัติได้
2. การวางแผน	เขียนเค้าโครงของหลักสูตรเตรียมสื่อการเรียนแผนการสอน	ตรวจสอบจุดมุ่งหมายเนื้อหาวิธีการสอนการประเมินผลและวัสดุประกอบหลักสูตรต่างๆ
3. ทดลองนำร่อง	- ทดลองสอนในชั้นกลุ่มเล็กๆ	รวบรวมบันทึกการสังเกตพิจารณาตัดสินศึกษาความพร้อมของครูประจำการผู้เรียนดูผลการเปลี่ยนแปลงจากผู้เรียน
4. ทดลองกลุ่มใหญ่	- วางแผนของโปรแกรมกำหนดเงื่อนไขของการใช้หลักสูตร	- เลือกกลุ่มตัวอย่าง - เลือกโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพและอยู่ภายใต้การควบคุมอย่างใกล้ชิด

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) สรุปขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรและการประเมินผล 6 ขั้นตอน

ลำดับขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตร	บทบาทของการพัฒนาหลักสูตร	บทบาทของการประเมินผล
5. การประกาศใช้หลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - ติดต่อประสานงานกับนักศึกษา - นิเทศ - ตรวจสอบระบบงาน - การฝึกอบรมครู - ศึกษาระบบบริหารงบประมาณ - การนิเทศกำกับดูแล 	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบประเมินครั้งสุดท้าย - ตรวจสอบประสิทธิภาพของการเชื่อมโยงของระบบ - ตรวจสอบประสิทธิภาพของการประเมินผลและการฝึกอบรมครู
6. การควบคุมคุณภาพขณะประกาศใช้หลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - การประกาศใช้การรับรอง - การวางแผนที่จะปรับปรุงหลักสูตรต่อไป 	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบคุณภาพของการประกาศใช้หลักสูตร - ศึกษาเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ - ข้อเสนอแนะอื่นๆ ถ้ามีความจำเป็น

2.9 ปัญหาในการประเมินหลักสูตร สุนีย์ ภูพันธ์ (2546) ได้สรุปไว้ ดังนี้

2.9.1 ปัญหาด้านการวางแผนการประเมินหลักสูตร การประเมินหลักสูตรมักไม่มีการวางแผนล่วงหน้าทำให้ขาดความรอบคอบในการประเมินผลและไม่ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการประเมิน

2.9.2 ปัญหาด้านเวลาการกำหนดเวลาไม่เหมาะสม การประเมินหลักสูตรไม่เสร็จ

2.9.3 ปัญหาด้านความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการการประเมิน คณะกรรมการการประเมินหลักสูตรไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรที่จะประเมินและ/หรือไม่มีความเชี่ยวชาญในการประเมินผลทำให้ผลการประเมินที่ได้ไม่น่าเชื่อถือขาดความรอบคอบ ซึ่งมีผลทำให้การแก้ไขปรับปรุงของหลักสูตรไม่ตรงประเด็น

2.9.4 ปัญหาด้านความเที่ยงตรงของข้อมูล ข้อมูลที่ใช้ในการประเมินไม่เที่ยงตรง เนื่องจากผู้ประเมินมีความกลัวเกี่ยวกับผลการประเมินจึงทำให้ไม่ได้เสนอข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงและ/หรือผู้ถูกประเมินกลัวว่าผลการประเมินออกมาไม่ดีจึงให้ข้อมูลไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง

2.9.5 ปัญหาด้านวิธีการประเมิน การประเมินหลักสูตรส่วนมากมาจากการประเมินในเชิงปริมาณทำให้ได้ข้อค้นพบที่ผิวเผินจึงควรมีการประเมินผลที่ใช้วิธีการประเมินในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพควบคู่กันเพื่อผลที่ได้จะสมบูรณ์และเป็นภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.9.6 ปัญหาด้านวิธีการประเมินหลักสูตรทั้งระบบ การประเมินหลักสูตรทั้งระบบมีการดำเนินการน้อยมากส่วนมากมักจะประเมินเฉพาะด้าน เช่น ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านวิชาการ (Academic achievement) เป็นหลักทำให้ไม่ทราบสาเหตุที่แน่ชัด

2.9.7 ปัญหาด้านการประเมินหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง คณะกรรมการประเมินหลักสูตรหรือผู้ที่เกี่ยวข้องมักไม่ประเมินหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

2.9.8 ปัญหาด้านเกณฑ์การประเมิน เกณฑ์การประเมินหลักสูตรไม่ชัดเจนทำให้ผลการประเมินไม่เป็นที่ยอมรับและไม่ได้นำผลไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร

2.10 ประโยชน์ของการประเมินหลักสูตร

2.10.1 ช่วยให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องเพื่อการตัดสินใจในการพัฒนาหลักสูตร การตรวจสอบความพร้อมของหลักสูตรและทรัพยากรในการดำเนินหลักสูตร

2.10.2 ช่วยให้ทราบความก้าวหน้า ปัญหาและอุปสรรคในระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตรซึ่งจะนำมาใช้ ประกอบการตัดสินใจเพื่อการปรับปรุงการบริหารหลักสูตร หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขแผนหรือวิธีการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.10.3 ช่วยให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร จุดเด่น จุดด้อยของหลักสูตร ซึ่งจะนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจและวินิจฉัยเพื่อการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มของเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งด้านการเมือง

2.10.4 ช่วยให้ได้สารสนเทศที่บ่งบอกถึงประสิทธิภาพของหลักสูตร ความคุ้มค่า คุ่มทุน ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจของผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการใช้หลักสูตรต่อไป หรือจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกหลักสูตร

2.10.5 ช่วยให้เกิดการเสริมแรง สร้างพลังใจให้กับผู้บริหารหลักสูตร ครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร เมื่อทราบสัมฤทธิ์ผลหลักสูตร จุดเด่น หรือจุดด้อยของหลักสูตรโดยจะมุ่งมั่นปรับปรุง และพัฒนาการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและมาตรฐานสูงขึ้นซึ่งจะเกิดคุณค่าและประโยชน์ สูงสุดต่อผู้เรียน หรือสถานศึกษา

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ระเบียบ นวียะวงศ์ ดิเรก บัวหลวง ยุทธชัย มิ่งขวัญ และจงรัก ดวงทอง (2548) ได้ประเมินหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาสาธารณสุขชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิษฐ์ ผลวิจัยพบว่า 1) ในด้านความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสาขาวิชาสาธารณสุขชุมชนมีความเหมาะสมระดับมากเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ มีความสามารถในการบริหารงานพัฒนาสาธารณสุขได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถบริการจัดการระบบข้อมูลข่าวสาร เพื่อพัฒนาสาธารณสุขชุมชน สามารถให้บริการทางวิชาการสาธารณสุขได้ มีเจตคติที่ดี มีคุณธรรม

จริยธรรม วิจารณ์ญาณและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงานพัฒนาสาธารณสุขระดับชุมชน สามารถดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีทางสุขภาพและพลเมืองที่ดีของชาติ สามารถพัฒนาตนเองทางด้านวิชาการในระดับที่สูงขึ้นได้ แต่วัตถุประสงค์ให้มีความเป็นเอกประสงค์สามารถปฏิบัติงานบริการสาธารณสุขและสนับสนุนการพัฒนาสาธารณสุขของชุมชนได้นั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ด้านความเหมาะสมของโครงสร้างของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยความเหมาะสมจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ จำนวนหน่วยกิตโดยรวม 148 หน่วยกิต จำนวนหน่วยกิตวิชาบังคับ 116 หน่วยกิต จำนวนหน่วยกิตวิชาเลือก 10 หน่วยกิต จำนวนหน่วยกิตวิชาปฏิบัติการ 7 หน่วยกิต และจำนวนหน่วยกิตวิชาวิทยาการจัดการ 15 หน่วยกิต 3) ด้านความเหมาะสมของรายวิชาของหลักสูตร รายวิชาของหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเกือบทุกรายวิชา ยกเว้นรายวิชาชีวเคมีพื้นฐาน ชีววิทยาพื้นฐาน ฟิสิกส์เบื้องต้น เคมีอินทรีย์พื้นฐาน เคมีพื้นฐานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ภาวะการปฏิบัติงานของบัณฑิตหลักสูตรสาขาวิชาสาธารณสุข สรุปลงได้ดังนี้

1) บัณฑิตหลักสูตรสาขาวิชาสาธารณสุขส่วนใหญ่ ทำงานหลังสำเร็จการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 58.5 นอกนั้นมีงานทำก่อนสำเร็จการศึกษา ร้อยละ 37.3

2) ปัจจุบันบัณฑิตหลักสูตรสาขาวิชาสาธารณสุขส่วนใหญ่มีงานทำคิดเป็น ร้อยละ 96.81

3) บัณฑิตหลักสูตรสาขาวิชาสาธารณสุขส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการหางานทำ น้อยกว่า 1 เดือน คิดเป็นร้อยละ 44.7 รองลงมาคือ 1 เดือนและ 3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 23.4 และ 12.7 ตามลำดับ

4) ประเภทของงานที่บัณฑิตหลักสูตรสาขาวิชาสาธารณสุขทำในปัจจุบัน ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมา คือ พนักงานบริษัทคิดเป็น ร้อยละ 31.9 ลูกจ้างชั่วคราว พนักงานบริษัทร้อยละ 31.9 เป็นลูกจ้างประจำ ร้อยละ 12.8 และอาชีพอิสระ ร้อยละ 1.1

5) หน่วยงานที่บัณฑิตหลักสูตรสาขาวิชาสาธารณสุขสังกัดในปัจจุบัน ส่วนใหญ่สังกัดหน่วยงานรัฐบาล ร้อยละ 50 รองลงมาคือสังกัดหน่วยงานเอกชน ร้อยละ 36.17 และไม่ได้รับบุสังกัด ร้อยละ 1.63

6) บัณฑิตหลักสูตรวิชาสาธารณสุขทำงานด้านวิทยาศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือด้านการศึกษา ด้านบริหารจัดการ ด้านบริการ ด้านอุตสาหกรรม ด้านกฎหมาย ด้านการเกษตร และด้านสื่อสารมวลชน ตามลำดับ

7) บัณฑิตหลักสูตรสาขาวิชาสาธารณสุขส่วนใหญ่ทำงานตรงสาขาวิชาคิดเป็น ร้อยละ 60.6 ตรงบางส่วน ร้อยละ 4.6 ไม่ตรงสาขา ร้อยละ 10.6 และไม่ระบุ ร้อยละ 9.6

8) บัณฑิตหลักสูตรสาขาวิชาสาธารณสุขส่วนใหญ่ใช้ความรู้ความสามารถพิเศษด้านคอมพิวเตอร์ ช่วยให้บัณฑิตได้มีงานทำ รองลงมา ได้แก่ ความรู้ความสามารถด้านภาษาและด้านกฎหมาย

9) บัณฑิตหลักสูตรวิชาสาธารณสุขใช้วุฒิบัตรที่มหาวิทยาลัยออกให้ช่วยให้บัณฑิตได้มีงานทำ ร้อยละ 37.2 ใช้วุฒิบัตรที่คณะออกให้ ร้อยละ 25.5 นอกนั้นไม่ได้ระบุ

10) บัณฑิตหลักสูตรวิชาสาธารณสุข สามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ในการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก มีค่าร้อยละมากที่สุด คือ ร้อยละ 47.9 ค่าร้อยละรองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 20.2 และไม่มีบัณฑิตที่ไม่ได้นำความรู้ความสามารถไปใช้ในการประกอบอาชีพเลย

11) บัณฑิตหลักสูตรวิชาสาธารณสุข ขาดความสามารถพิเศษเรียงตามลำดับมากไปหาน้อย ดังนี้ ขาดความสามารถพิเศษด้านภาษา ความรู้ความสามารถในหลักสูตรวิชาไม่เพียงพอ ด้านคอมพิวเตอร์ ความสามารถในการปรับตัว ความอดทน ขยัน สู้งาน มนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และการเกิดทัศนคติทางลบกับงาน

สรุปความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของบัณฑิตหลักสูตรสาขาวิชาสาธารณสุขชุมชนจำแนกดังนี้

1) ด้านความสามารถทางวิชาการ ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจบัณฑิตหลักสูตรสาขาวิชาสาธารณสุขชุมชนในระดับมากเกือบทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ ความคิดสร้างสรรค์ ความมุ่งมั่นในการทำงาน ความสามารถในการปฏิบัติงาน ความรู้ทักษะในหลักสูตรวิชาเอก ความสามารถในการจัดระบบงานและควบคุมงาน ความสามารถด้านการบริหารคน แต่พึงพอใจบัณฑิตด้านความรู้ทักษะด้านภาษาต่างประเทศที่ใช้ในหน่วยงานในระดับปานกลาง

2) ด้านความรู้ความสามารถพื้นฐาน ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจบัณฑิตหลักสูตรสาขาวิชาสาธารณสุขชุมชนในระดับมากที่สุดคือ ด้านความใฝ่รู้ รองลงมามีความพึงพอใจในระดับมากโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศคอมพิวเตอร์ ทักษะในการทำงานเป็นทีม ความสามารถในการแก้ปัญหา การปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ความเชื่อมั่นในตัวเอง ทักษะในการสื่อสาร (การพูด การเขียน การแสดงออกต่อผู้ร่วมงาน) และลักษณะความเป็นผู้นำ

3) ด้านคุณธรรมจริยธรรม ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจบัณฑิตหลักสูตรสาขาวิชาสาธารณสุขชุมชนในระดับมากที่สุด คือ ความขยันอดทน รองลงมามีความพึงพอใจในระดับมากโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีน้ำใจ ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความรับผิดชอบ ต่องานที่ได้รับมอบหมาย ความมีวินัย และความตรงต่อเวลา

ไพรวลัย เคนพรม (2550) ได้ประเมินหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี พุทธศักราช 2541 ผลการวิจัย พบว่า 1.ระยะที่ 1

ตัวบ่งชี้ของหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี พุทธศักราช 2541 มีทั้งหมด 9 ตัวบ่งชี้ จำแนกตามองค์ประกอบการประเมินดังนี้

- 1) ด้านเอกสารหลักสูตรมี 1 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความเหมาะสมของเอกสารหลักสูตร
- 2) ด้านระบบหลักสูตรมี 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตร และร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดรายวิชาในหลักสูตร
- 3) ด้านระบบการบริหารหลักสูตรมี 1 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความเหมาะสมของระบบการบริหารหลักสูตร
- 4) ด้านกระบวนการเรียนการสอนมี 1 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนของอาจารย์
- 5) ด้านสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตรมี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมทุกรายวิชาที่ศึกษาตลอดหลักสูตรมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 ใน 4 ระดับ ค่าเฉลี่ยเจตคติที่มีต่อการวิจัยและประเมินผลการศึกษา และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับทักษะการปฏิบัติงาน
- 6) ด้านการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษามี 1 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ มีการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา 2. ระยะที่ 2 หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย พ.ศ. 2541 ในภาพรวมผ่านเกณฑ์การประเมิน 7 ตัวบ่งชี้ ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน 2 ตัวบ่งชี้ โดยสรุปมีคุณภาพในระดับดี เมื่อพิจารณาองค์ประกอบ พบว่า เอกสารหลักสูตร ผ่านเกณฑ์การประเมิน 1 ตัวบ่งชี้ มีคุณภาพในระดับมาก ระบบหลักสูตรผ่านเกณฑ์การประเมิน 2 ตัวบ่งชี้ มีคุณภาพในระดับดีมาก ระบบการบริหารหลักสูตร ผ่านเกณฑ์การประเมิน 1 ตัวบ่งชี้ ในระดับคุณภาพดีมาก กระบวนการเรียนการสอน ผ่านเกณฑ์การประเมิน 1 ตัวบ่งชี้ มีคุณภาพในระดับดี สัมฤทธิ์ผลของหลักสูตรผ่านเกณฑ์การประเมิน 2 ตัวบ่งชี้ ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน 1 ตัวบ่งชี้ มีคุณภาพในระดับพอใช้ และการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน 1 ตัวบ่งชี้ และมีคุณภาพในระดับปรับปรุง

ชญาตม์ ศิริอินทร์ (2551) ได้ประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย เพื่อประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา โดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ อาจารย์ 12 คน นักศึกษา 33 คน ผู้สำเร็จการศึกษา 98 คนและผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา 54 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม 4 ชุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า การประเมินด้านบริบท วัตถุประสงค์และโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก การประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น พบว่า อาจารย์ผู้สอนมีประสบการณ์สอนมากกว่า 10 ปี นักศึกษาที่กำลังศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาแผน ข ผู้สำเร็จการศึกษาทำงานตรงกับสาขาที่เรียน สื่อการเรียนการสอน

สถานที่เรียน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมาก การประเมินด้านกระบวนการ พบว่า การจัดการเรียน การสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก การประเมินด้านผลผลิต พบว่า ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จ การศึกษามีความพึงพอใจต่อผู้สำเร็จการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ธิดารัตน์ อยู่เจริญกิจ (2551) ได้ประเมินหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนห้วยเฉียว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิษฐ์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านบริบท 1.1) วิสัยทัศน์ของหลักสูตรมีความเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก 1.2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความ เหมาะสม มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และสอดคล้องกับ ความต้องการของท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก 1.3) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนห้วยเฉียว มีความเหมาะสม มีการกำหนดคุณลักษณะที่ต้องการพัฒนาไว้ชัดเจนทุกช่วง ชั้น และกำหนดคุณลักษณะที่ต้องการพัฒนาครบทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านคุณธรรมและด้าน กระบวนการสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก

2) ด้านปัจจัยเบื้องต้น พบว่า 2.1) วัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์ในการบริหารจัดการหลักสูตร สถานศึกษาของโรงเรียนห้วยเฉียว มีความเพียงพอในเรื่องของสำนักงานกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ซึ่งเป็นห้องทำงานของครู โต๊ะครู โทรทัศน์ โต๊ะประจำห้อง และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก และวัสดุ อุปกรณ์ที่ครูเห็นว่าไม่เพียงพอ น้อยเกินไป คือ คอมพิวเตอร์ และคู่มือครู/แบบเรียน/ตำราตามสาระ ต่าง ๆ 2.2) สื่อการเรียนการสอน บุคลากร งบประมาณในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของ โรงเรียนห้วยเฉียว มีความเพียงพอ ส่วนสิ่งที่มีน้อยเกินไป คือ เครื่องคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต เอกสาร ตำรา คู่มือครู และงบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากทางโรงเรียนและองค์กรภายนอก

3) ด้านกระบวนการ พบว่า 3.1) การบริหารหลักสูตร พบปัญหาว่าครูได้รับการสนับสนุนให้ เข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพการสอนตามหลักสูตรขั้นพื้นฐานน้อย ครูผู้สอนขาดความรู้ด้าน หลักสูตร และนักเรียนยังขาดวินัย คุณธรรมและความรับผิดชอบ สะท้อนให้เห็นปัญหาของการจัดการ เรียนการสอน 3.2) การใช้หลักสูตร พบว่ามีปัญหาในระดับน้อยในเรื่องของครูยังขาดทักษะใน การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ เครื่องมือวัด และประเมินผล ประเภทข้อสอบยังไม่ได้ มาตรฐานอยู่ในระดับน้อย

4) ด้านผลผลิต คุณภาพของนักเรียนผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่วน ใหญ่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ถึงดี มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความขยัน ประหยัด อดออม มีสุขภาพร่างกายและจิตใจสมบูรณ์ แข็งแรง มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของ โรงเรียนในระดับมาก

รัตนศิริ เข้มราช (2558) ได้ประเมินหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน ภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาโลก (หลักสูตรนานาชาติ) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 ภาควิชา บัณฑิตศึกษานานาชาติการพัฒนาศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา การวิจัยใช้

กระบวนการทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนั้นประชากรสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณจึงครอบคลุมกลุ่มต่างๆ คือ 1) กลุ่มนิสิตปัจจุบัน 2) กลุ่มมหบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้ว 3) อาจารย์ประจำหลักสูตร 4) กลุ่มผู้เข้ามาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว ส่วนกลุ่มผู้ให้ข้อมูล (Informants) สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย ผู้ให้ข้อมูล 3 กลุ่มด้วยกัน คือ 1) กลุ่มนิสิตปัจจุบัน 2) อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร และ 3) มหบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาและทำงานแล้ว

ผลการวิจัยพบว่า 1) หลักสูตรได้มาตรฐาน สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (TQF) โดยผ่านเกณฑ์ประเมินตัวบ่งชี้บังคับ และตัวบ่งชี้ร่วม รวมทั้งสิ้น 12 ตัวบ่งชี้ 2) หลักสูตรมีผลการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา (IQA) โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ทั้ง 12 ข้อ 3) ผลการประเมินตามแนวคิด CIPP Model

3.1 ด้านบริบทของหลักสูตร นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (เฉลี่ย 4.37) และสอดคล้องกับความเห็นของอาจารย์ผู้สอน คือ 1) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2) แผนการจัดการศึกษา 3) ความทันสมัยของหลักสูตร และ 4) เนื้อหารายวิชา มีความเหมาะสม สอดคล้อง และทันสมัย แต่ยังคงต้องปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น

3.2 ปัจจัยนำเข้า นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (เฉลี่ย 4.20) เช่นเดียวกับกับอาจารย์ผู้สอน คือ 1) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ สิ่งสนับสนุนต่างๆ มีความเพียงพอ เหมาะสม 2) นิสิตและกระบวนการคัดเลือกนิสิต นิสิตมีพื้นฐานที่แตกต่างหลากหลาย การปรับพื้นฐานทักษะการเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นและ 3) อาจารย์ผู้สอน มีคุณภาพสามารถปรับการสอนให้เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน แต่ควรเพิ่มเติมทรัพยากรสารสนเทศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้มากยิ่งขึ้น

3.3 กระบวนการ อาจารย์ประจำหลักสูตรมีความพึงพอใจต่อกระบวนการบริหารหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด (เฉลี่ย 4.41) สำหรับนิสิตมีความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด (เฉลี่ย 4.35) โดยนิสิตมีความต้องการการเรียนเสริมด้านทักษะภาษาอังกฤษ เนื่องจากพื้นฐานภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้เรียนมีความหลากหลาย และผู้สอนได้เน้นการสอนที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมสร้างพื้นฐานและผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่ยอมรับได้เหมือนกัน รวมทั้งการสอนเสริมตามความสนใจและศักยภาพของผู้เรียน

3.4 ผลผลิต นิสิตมีความพึงพอใจต่อคุณลักษณะของนิสิตที่ได้รับการพัฒนา อยู่ในระดับมากที่สุด (เฉลี่ย 4.40) และผู้เข้ามาบัณฑิตมีความพึงพอใจต่อมหบัณฑิตใหม่ อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน (เฉลี่ย 4.33) สอดคล้องกับความคิดเห็นจากอาจารย์ผู้สอน คือ 1) รายวิชาที่เรียนตามหลักสูตรเหมาะสม ตรงตามวัตถุประสงค์ 2) ประสบการณ์จากการเรียนและการวิจัยที่ได้รับการพัฒนามาปรับใช้ในการทำงานได้ 3) ทักษะด้านภาษาอังกฤษได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องและเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยประยุกต์ใช้แนวคิดของ Stufflebeam แบบ CIPP Model เนื่องจากเป็นการกระบวนกรที่มองภาพรวมของหลักสูตรทั้งระบบ โดยมีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากร คือ ผู้บริหารสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ อาจารย์ประจำสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ นักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต บัณฑิตพยาบาล และผู้ใช้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2555 รวมทั้งสิ้น จำนวน 304 คน โดยศึกษาในผู้บังคับบัญชาระดับต้น (หน่วยงานย่อย) ของบัณฑิต

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา บัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปี การศึกษา 2555 โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) กับประชากรทั้งหมดเนื่องจากมี จำนวนน้อยจึงเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดกับประชากร แบ่งเป็น

ลำดับ	รายการ	จำนวน (คน)
1	ผู้บริหาร (คณะกรรมการสำนัก)	7
2	อาจารย์ผู้สอน	16
3	นักศึกษา	189
4	บัณฑิต	46
5	ผู้ใช้บัณฑิต (บัณฑิต 1 คนต่อผู้ใช้บัณฑิต 1 คน: ผู้บังคับบัญชา ระดับต้นและเพื่อนร่วมงาน และกรณีบัณฑิตอยู่หน่วยงานย่อย เดียวกันผู้บังคับบัญชาระดับต้นคนเดียวก็สามารถประเมินผล บัณฑิตแต่ละคนและให้ผู้ร่วมงานประเมินบัณฑิตเพิ่มอีกตาม จำนวนบัณฑิตที่อยู่ในหน่วยงานเดียวกัน)	46
	รวม	304

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

3.2.1 แบบประเมินหลักสูตร สร้างโดยผู้วิจัย จำนวน 4 ฉบับจำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

แบบประเมินฉบับที่ 1 สำหรับผู้บริหารและอาจารย์

แบบประเมินฉบับที่ 2 สำหรับนักศึกษา

แบบประเมินฉบับที่ 3 สำหรับบัณฑิต

แบบประเมินฉบับที่ 4 สำหรับผู้ใช้บัณฑิต

3.2.1.1 ส่วนประกอบ แต่ละฉบับ ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลบริบท ประกอบด้วยข้อมูล 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 จุดมุ่งหมายหลักสูตร ตอนที่ 3 โครงสร้างหลักสูตร และตอนที่ 4 สารระยวิชา แบบสอบถามในส่วนนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ และคำถามปลายเปิดเพื่อสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 ด้านอาจารย์ ตอนที่ 2 ด้านผู้เรียน ตอนที่ 3 ด้านปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน แบบสอบถามในส่วนนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ แบบปลายปิด และตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงปัจจัยนำเข้าเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ส่วนที่ 3 ด้านกระบวนการผลิต ประกอบด้วย 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 การบริหารหลักสูตรและตอนที่ 2 การจัดการเรียนการสอน แบบสอบถามในส่วนนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงกระบวนการผลิตเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ส่วนที่ 4 ด้านผลผลิต ประกอบด้วย 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไป ตอนที่ 2 คุณลักษณะทางวิชาชีพแบบสอบถามในส่วนนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงผลผลิตเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

3.2.1.2 เกณฑ์การประเมิน แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

5 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.2.1.3 การแปลผล ใช้คะแนนเฉลี่ยตามจุดกึ่งกลาง (Midpoint) ของช่วงคะแนน (เพชรน้อย สิ่งช่างชัย, 2549) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายความว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายความว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายความว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายความว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายความว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.2.1.4 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การวิเคราะห์และประเมินหลักสูตรเพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างเครื่องมือวิจัย

2) กำหนดขอบเขตและแนวทางในการประเมินหลักสูตรทั้งในส่วนของบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิต

3) สร้างแบบประเมินจำนวน 4 ฉบับ จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

4) นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านพิจารณาความตรงตามเนื้อหาข้อคำถาม แล้วนำมาปรับปรุง

5) นำแบบประเมินไปทดลองใช้กับผู้ที่มีคุณสมบัติคล้ายกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha-coefficients)

3.2.1.5 การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้ง 4 ฉบับไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจำนวน 3 ท่าน โดยวิเคราะห์หาค่าดัชนีความเหมาะสมของแบบสอบถาม (Content validity index: CVI) (สุจิตรา เทียนสวัสดิ์, 2550; Polit & Back, 2006) ทั้งฉบับทั้ง 4 ส่วน ได้ค่า (Scale-Content validity index) S-CVI 0.98 จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวนอย่างละ 30 คน และนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha-coefficients) (Polit & Back, 2006) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98, 0.97, 0.98 และ 0.98 ตามลำดับ

3.2.2 แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างสำหรับนักศึกษา บัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิต โดยแนวคำถามสำหรับนักศึกษาและบัณฑิตเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาสาระ สภาพการจัดการเรียนการสอน การให้บริการทางการศึกษาและการบริหารหลักสูตร ส่วนคำถามสำหรับผู้ที่ใช้บัณฑิต เพิ่มเติมในประเด็น คุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ความสามารถในการปรับตัวและการคิดอย่างเป็นระบบ

3.2.1.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

- 1) ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การวิเคราะห์และประเมินหลักสูตรเพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างเครื่องมือวิจัย
- 2) กำหนดขอบเขตและแนวทางในการประเมินหลักสูตรทั้งในส่วนของบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิตเพื่อสร้างแนวคำถามในการสัมภาษณ์
- 3) สร้างแบบสัมภาษณ์ให้มีความตรงตามเนื้อหาและครอบคลุมปัญหาที่ต้องการศึกษา จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย
- 4) นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านพิจารณาความตรงตามเนื้อหาข้อคำถาม แล้วนำมาปรับปรุง

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ทำหนังสือจากส่วนแผนงานถึงคณบดีสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยสถาบัน

3.3.2 เก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.3.2.1 แบบประเมินหลักสูตร ดำเนินการเก็บข้อมูลจากผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ในระหว่างเดือนมีนาคม 2556 ส่วนแบบประเมินบัณฑิตรวบรวมข้อมูลในเดือนตุลาคม 2556 (ระหว่างรับปริญญา) และแบบประเมินสำหรับผู้ใช้บัณฑิต รวบรวมข้อมูลในเดือน ตุลาคม – พฤศจิกายน 2556 (6 เดือนหลังเริ่มทำงาน)

3.3.2.2 การสัมภาษณ์เชิงลึก ดำเนินการนัดหมายกับนักศึกษาในเดือน มีนาคม 2556 ดำเนินการสัมภาษณ์บัณฑิตในเดือนตุลาคม 2556 และผู้ใช้บัณฑิต ระหว่างเดือน ตุลาคม – พฤศจิกายน 2556 (6 เดือนหลังเริ่มทำงาน)

3.3.3 ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูลแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.4.2 คะแนนประเมินบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิต วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.4.3 ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและจัดกลุ่มเนื้อหา

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณค่าของหลักสูตร จุดเด่นที่ควรได้รับการพัฒนา และจุดด้อยที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียนการสอน โดยแบ่งการนำเสนอข้อมูล เป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคล
2. ผลการประเมินด้านปริบทหรือสภาพแวดล้อม
3. ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า
4. ผลการประเมินด้านกระบวนการผลิต
5. ผลการประเมินด้านผลผลิต

4.1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บัณฑิต

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
26-30 ปี	1	2.8
31-35 ปี	3	8.3
36-40 ปี	4	11.1
41-45 ปี	6	16.7
46 ปีขึ้นไป	22	61.1
2. วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	27	75.0
ปริญญาโท	9	25.0
3. สถานะ		
ผู้บังคับบัญชา	36	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ใช้บัณฑิตส่วนใหญ่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมาคือ ในช่วงอายุ 36-40 ปีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 วุฒิการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 75 รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท จำนวน 9 คน คิดเป็น ร้อยละ 25 เป็น ผู้บังคับบัญชาทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และผู้ใช้บัณฑิตทุกคนมีระยะเวลาที่ร่วมงานกับบัณฑิต

ตาราง 4.2 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของบัณฑิต (n=34)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
23 ปี	17	50.0
24 ปีขึ้นไป	17	50.0

จากตารางที่ 4.2 บัณฑิตพยาบาลส่วนใหญ่ มีอายุ 24 ปีขึ้นไป เท่ากันกับอายุ 23 ปี คิดเป็น ร้อยละ 50.0 เท่ากันทั้ง 2 กลุ่ม

ตาราง 4.3 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของอาจารย์และผู้บริหาร (n=15)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
31-35 ปี	1	6.7
36-40 ปี	3	20.0
41-45 ปี	5	33.3
46 ปีขึ้นไป	6	40.0
2. วุฒิการศึกษา		
ปริญญาโท	6	40.0
ปริญญาเอก	9	60.0
3. สถานะ		
ผู้บริหาร	5	33.3
อาจารย์ประจำสำนักวิชาฯ	10	66.7
4. ประสบการณ์สอน		
น้อยกว่า 1 ปี	0	0.0
1 – 5 ปี	15	100.0
5. ระยะเวลาที่ได้ร่วมงานกับบัณฑิต		
น้อยกว่า 1 ปี	3	20.0
มากกว่า 1 ปี	12	80.0

จากตารางที่ 4.3 แสดงข้อมูลทั่วไปของอาจารย์และผู้บริหาร พบว่า ส่วนใหญ่ อยู่ในกลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 40.0 และจบปริญญาเอก ร้อยละ 60.0 เป็นอาจารย์ประจำสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 66.7 และทุกคนมีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 1 ปี และร้อยละ 80.0 เคยร่วมงานกับบัณฑิตมากกว่า 1 ปี

ตาราง 4.4 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา (n=86)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
น้อยกว่า 20 ปี	5	5.8
21 ปี	19	22.1
22 ปี	33	38.4
มากกว่า 23 ปี	29	33.7
2. ระดับชั้นปี		
ชั้นปีที่ 4 รุ่น 2	41	47.7
ชั้นปีที่ 3 รุ่น 3	45	52.3

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุ 22 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 รองลงมาคือ อายุ 23 ปีขึ้นไป จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 และเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รุ่นที่ 3 จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3

4.2 ผลการประเมินด้านบริบทหรือสภาพแวดล้อม

การประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ.2552 ด้านบริบท แบ่งเป็น 3 ตอน คือ 1) จุดมุ่งหมายหลักสูตร 2) โครงสร้างหลักสูตร และ 3) สาระรายวิชา

2.1 จุดมุ่งหมายหลักสูตร

การประเมินจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อให้ทราบถึงความชัดเจนด้านภาษาของจุดมุ่งหมาย ความสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ในวิชาชีพพยาบาลของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิต อาจารย์และผู้บริหารและนักศึกษาพยาบาล ดังแสดงในตารางที่ 4.5 – 4.8

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับความชัดเจนของภาษาที่ใช้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			นักศึกษาพยาบาล (n=86)		
	mean	S.D.	แปลผล	mean	S.D.	แปลผล	mean	S.D.	แปลผล
เพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะดังนี้									
1. มีคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่อการบริการสุขภาพ	4.64	0.50	มากที่สุด	4.56	0.50	มากที่สุด	4.31	0.58	มาก
2. มีความรู้ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์พื้นฐาน และมีความสามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล	4.57	0.65	มากที่สุด	4.32	0.59	มาก	4.18	0.62	มาก
3. สามารถปฏิบัติการพยาบาลแก่บุคคล ครอบครัว ชุมชน แบบองค์รวมและใช้หลักฐานเชิงประจักษ์	4.64	0.63	มากที่สุด	4.50	0.56	มาก	4.20	0.70	มาก
4. ปฏิบัติการการส่งเสริมปกป้องสุขภาพ รักษาพยาบาลฟื้นฟูสุขภาพ และดูแลแบบประคับประคอง รวมทั้งยึดหลักจริยธรรม หลักกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อในการปฏิบัติการพยาบาลที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้ใช้บริการ	4.57	0.85	มากที่สุด	4.50	0.51	มาก	4.31	0.66	มาก
5. ทำงานร่วมกับผู้อื่น หรือทีมสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.79	0.58	มากที่สุด	4.29	1.22	มาก	4.21	0.87	มาก
6. บริหารจัดการระบบบริการการพยาบาล ระบบบริการสุขภาพ ได้อย่างมีคุณภาพ	4.57	0.51	มากที่สุด	4.15	0.61	มาก	4.13	0.63	มาก
7. มีความรู้ความเข้าใจในการวิจัย โดยสามารถค้นหา วิเคราะห์ แปลผลและประยุกต์ในการพยาบาล	4.29	0.73	มาก	4.09	0.62	มาก	4.17	0.69	มาก
8. เผยแพร่ความรู้และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยแก่บุคลากรในกลุ่มพยาบาล นักวิชาชีพกลุ่มสุขภาพอื่นๆ ผู้ใช้บริการและประชาชนทั่วไป	4.57	0.76	มากที่สุด	4.29	0.63	มาก	4.17	0.71	มาก

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิต และนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับความชัดเจนของภาษาที่ใช้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (ต่อ)

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			นักศึกษาพยาบาล (n=86)		
	mean	S.D.	แปลผล	mean	S.D.	แปลผล	mean	S.D.	แปลผล
9. พัฒนาคณะเองอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพและสังคม	4.93	0.27	มากที่สุด	4.47	0.56	มาก	4.30	0.70	มาก
10. มีศักยภาพในการใช้เทคโนโลยี และสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ	4.79	0.58	มากที่สุด	4.29	0.72	มาก	4.33	0.68	มาก
รวม	4.64	0.43	มากที่สุด	4.35	0.38	มาก	4.19	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า อาจารย์และผู้บริหารคิดเห็นเกี่ยวกับความชัดเจนของภาษาที่ใช้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.64, S.D. = 0.43) ส่วนบัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลคิดเห็นว่าความชัดเจนของภาษาที่ใช้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.35, S.D. = 0.38; mean = 4.19, S.D. = 0.55)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อาจารย์และผู้บริหารคิดเห็นว่า จุดมุ่งหมายที่ต้องการให้บัณฑิตมีการพัฒนาคณะเองอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพและสังคมมีความชัดเจนของภาษาสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.93, S.D. = 0.27) รองลงมาคือ จุดมุ่งหมายที่ต้องการให้บัณฑิตสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น หรือทีมสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ เท่ากันกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้บัณฑิตมีศักยภาพในการใช้เทคโนโลยี และสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ (mean = 4.79, S.D. = 0.58) ตามลำดับ

บัณฑิตคิดเห็นว่า จุดมุ่งหมายที่ต้องการให้บัณฑิตมีคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่อการบริการสุขภาพมีความชัดเจนของภาษาสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.56, S.D. = 0.50) รองลงมาคือ สามารถปฏิบัติการพยาบาลแก่บุคคล ครอบครัว ชุมชน แบบองค์รวมและใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ เท่ากันกับปฏิบัติการการสร้างเสริม ปกป้องสุขภาพ รักษาพยาบาลฟื้นฟูสภาพ และดูแลแบบประคับประคอง รวมทั้งยึดหลักจริยธรรม หลักกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อในการปฏิบัติการพยาบาลที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้ใช้บริการ (mean = 4.50, S.D. = 0.56; 0.51) และพัฒนาคณะเองอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพและสังคม (mean = 4.47, S.D. = 0.56) ตามลำดับ

นักศึกษาคิดเห็นว่า จุดมุ่งหมายที่ต้องการให้มีศักยภาพในการใช้เทคโนโลยี และสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพมีความชัดเจนของภาษาสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก (mean = 4.33, S.D. = 0.68) รองลงมาคือ มีคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่อการบริการสุขภาพ โดยอยู่

ในระดับมาก (mean = 4.31, S.D. = 0.58) และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพและสังคม อยู่ในระดับมาก (mean = 4.30, S.D. = 0.70) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับความสามารถในการนำไปปฏิบัติได้จริงของจุดมุ่งหมายหลักสูตร

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			นักศึกษาพยาบาล (n=86)		
	mean	S.D.	แปลผล	mean	S.D.	แปลผล	mean	S.D.	แปลผล
เพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะดังนี้									
1. มีคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่อการบริการสุขภาพ	4.29	0.73	มาก	4.38	0.95	มาก	3.86	1.25	มาก
2. มีความรู้ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์พื้นฐาน และมีความสามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล	4.43	0.76	มาก	4.12	0.88	มาก	3.98	1.35	มาก
3. สามารถปฏิบัติการพยาบาลแก่บุคคล ครอบครัว ชุมชน แบบองค์รวมและใช้หลักฐานเชิงประจักษ์	4.36	0.63	มาก	4.35	1.01	มาก	3.81	1.31	มาก
4. ปฏิบัติการการส่งเสริมปกป้องสุขภาพ รักษาพยาบาลฟื้นฟูสุขภาพ และดูแลแบบประคับประคอง รวมทั้งยึดหลักจริยธรรม หลักกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อในการปฏิบัติการพยาบาลที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้ใช้บริการ	4.57	0.65	มากที่สุด	4.26	0.93	มาก	3.95	1.36	มาก
5. ทำงานร่วมกับผู้อื่น หรือทีมสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.57	0.65	มากที่สุด	4.26	1.42	มาก	3.88	1.33	มาก
6. บริหารจัดการระบบบริการการพยาบาล ระบบบริการสุขภาพ ได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ	4.21	0.80	มาก	4.00	0.92	มาก	3.84	1.40	มาก

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับความสามารถในการนำไปปฏิบัติได้จริงของจุดมุ่งหมายหลักสูตร (ต่อ)

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			นักศึกษาพยาบาล (n=86)		
	mean	S.D.	แปลผล	mean	S.D.	แปลผล	mean	S.D.	แปลผล
7. มีความรู้ความเข้าใจในการวิจัย โดยสามารถค้นหา วิเคราะห์ แปลผลและประยุกต์ในการพยาบาล	4.29	0.73	มาก	3.97	1.03	มาก	3.84	1.30	มาก
8. เผยแพร่ความรู้และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยแก่บุคลากรในกลุ่มพยาบาล นักวิชาชีพกลุ่มสุขภาพอื่นๆ ผู้ใช้บริการและประชาชนทั่วไป	4.50	0.76	มาก	4.29	0.97	มาก	3.77	1.35	มาก
9. พัฒนานตนเองอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพและสังคม	4.42	0.65	มาก	4.32	0.94	มาก	3.87	1.33	มาก
10. มีศักยภาพในการใช้เทคโนโลยี และสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ	4.57	0.76	มากที่สุด	4.29	1.00	มาก	3.87	1.43	มาก
รวม	4.42	0.59	มาก	4.22	0.84	มาก	3.93	1.37	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า อาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิต และนักศึกษาพยาบาลคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการนำไปปฏิบัติได้จริงของจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.42, S.D. = 0.59; mean = 4.22, S.D. = 0.84; mean = 3.93, S.D. = 1.37)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อาจารย์และผู้บริหารคิดเห็นว่า จุดมุ่งหมายที่ต้องการให้บัณฑิต ปฏิบัติการสร้างเสริม ปกป้องสุขภาพ รักษาพยาบาลฟื้นฟูสุขภาพ และดูแลแบบประคับประคอง รวมทั้งยึดหลักจริยธรรมหลักกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อในการปฏิบัติการพยาบาลที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้ใช้บริการ การทำงานร่วมกับผู้อื่น หรือทีมสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีศักยภาพในการใช้เทคโนโลยี และสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพนั้นสามารถในการนำไปปฏิบัติได้จริงเท่ากันทั้ง 3 รายการ โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.57, S.D. = 0.65; 0.65; 0.76) รองลงมา คือ เผยแพร่ความรู้และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยแก่ในกลุ่มพยาบาล นักวิชาชีพกลุ่มสุขภาพอื่นๆ และ

ผู้ให้บริการ (mean = 4.50, S.D. = 0.76) และมีความรู้ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์พื้นฐาน และมีความสามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล (mean = 4.43, S.D. = 0.76) ตามลำดับ

บัณฑิตคิดเห็นว่า จุดมุ่งหมายที่ต้องการให้บัณฑิตมีคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่อการบริการสุขภาพนั้นสามารถในการนำไปปฏิบัติได้จริงสูงสุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.38, S.D. = 0.95) รองลงมาคือ สามารถปฏิบัติการพยาบาลแก่บุคคล ครอบครัว ชุมชน แบบองค์รวมและใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ (mean = 4.35, S.D. = 1.01) และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพและสังคม (mean = 4.32, S.D. = 0.94) ตามลำดับ

นักศึกษาคิดเห็นว่า มีความรู้ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์พื้นฐาน และมีความสามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลนั้นสามารถในการนำไปปฏิบัติได้จริงสูงสุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 3.98, S.D. = 1.35) รองลงมาคือ ปฏิบัติการการส่งเสริม ปกป้องสุขภาพ รักษาพยาบาล พื้นฟูสภาพ และดูแลแบบประคับประคอง รวมทั้งยึดหลักจริยธรรม หลักกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อในการปฏิบัติการพยาบาลที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้ให้บริการ อยู่ในระดับมาก (mean = 3.95, S.D. = 1.36) และทำงานร่วมกับผู้อื่น หรือทีมสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก (mean = 3.88, S.D. = 1.33) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมของจุดมุ่งหมายหลักสูตร

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			นักศึกษาพยาบาล (n=86)		
	mean	S.D.	แปลผล	mean	S.D.	แปลผล	mean	S.D.	แปลผล
เพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะดังนี้									
1. มีคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่อการบริการสุขภาพ	4.64	0.63	มากที่สุด	4.38	0.95	มาก	3.98	1.38	มาก
2. มีความรู้ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์พื้นฐาน และมีความสามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล	4.57	0.65	มากที่สุด	4.24	0.92	มาก	3.91	1.39	มาก
3. สามารถปฏิบัติการพยาบาลแก่บุคคล ครอบครัว ชุมชน แบบองค์รวมและใช้หลักฐานเชิงประจักษ์	4.64	0.50	มากที่สุด	4.44	0.95	มาก	3.95	1.41	มาก

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและ
นักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมของจุดมุ่งหมาย
หลักสูตร (ต่อ)

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			นักศึกษาพยาบาล (n=86)		
	mean	S.D.	แปลผล	mean	S.D.	แปลผล	mean	S.D.	แปลผล
4. ปฏิบัติการการส่งเสริม ปกป้องสุขภาพ รักษาพยาบาล ฟื้นฟูสภาพ และดูแลแบบ ประคับประคอง รวมทั้งยึดหลัก จริยธรรม หลักกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี ความ เชื่อในการปฏิบัติการพยาบาลที่ เน้นการมีส่วนร่วมของผู้ใช้บริการ	4.64	0.50	มากที่สุด	4.29	0.97	มาก	3.87	1.45	มาก
5. ทำงานร่วมกับผู้อื่น หรือทีม สุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.57	0.51	มากที่สุด	4.23	1.41	มาก	3.94	1.47	มาก
6. บริหารจัดการระบบบริการการ พยาบาล ระบบบริการสุขภาพ ได้ อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ	4.36	0.84	มาก	4.23	0.92	มาก	3.76	1.44	มาก
7. มีความรู้ความเข้าใจในการวิจัย โดยสามารถค้นหา วิเคราะห์ แปล ผลและประยุกต์ในการพยาบาล	4.43	0.65	มาก	4.08	1.05	มาก	3.83	1.39	มาก
8. เผยแพร่ความรู้และให้ คำปรึกษาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย แก่บุคลากรในกลุ่มพยาบาล วิชาชีพกลุ่มสุขภาพอื่นๆ ผู้ให้บริการและประชาชนทั่วไป	4.64	0.50	มากที่สุด	4.38	0.92	มาก	3.85	1.41	มาก
9. พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและ มีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพ และสังคม	4.79	0.43	มากที่สุด	4.32	0.98	มาก	3.87	1.47	มาก
10. มีศักยภาพในการใช้ เทคโนโลยี และสามารถเลือกใช้ เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการ ทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ	4.64	0.50	มากที่สุด	4.41	0.99	มาก	3.83	1.52	มาก
รวม	4.15	0.68	มาก	4.30	0.86	มาก	3.83	1.38	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า อาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิต และนักศึกษาพยาบาลคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมของจุดมุ่งหมายหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.15, S.D. = 0.68; mean = 4.30, S.D. = 0.86; mean = 3.83, S.D. = 1.38)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อาจารย์และผู้บริหารคิดเห็นว่า จุดมุ่งหมายที่ต้องการให้บัณฑิตพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพและสังคมนั้นมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.79, S.D. = 0.43) รองลงมาคือ 1) ต้องการให้บัณฑิตมีคุณธรรม จริยธรรมและเจตคติที่ดีต่อการบริการสุขภาพ 2) สามารถปฏิบัติการพยาบาลแก่บุคคล ครอบครัว ชุมชนแบบองค์รวมและใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ 3) ปฏิบัติการการสร้างเสริม ปกป้องสุขภาพ รักษาพยาบาลฟื้นฟูสุขภาพและดูแลแบบประคับประคองรวมทั้งยึดหลักจริยธรรม หลักกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อในการปฏิบัติการพยาบาลที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้ใช้บริการ 4) มีการเผยแพร่ความรู้และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยแก่พยาบาล กลุ่มสุขภาพอื่นๆ ผู้ใช้บริการและประชาชนทั่วไปและมีศักยภาพในการใช้เทคโนโลยี และ 5) สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพเท่ากันทั้ง 5 รายการ (mean = 4.64, S.D. = 0.63; 50; 50; 50; 50)

บัณฑิตคิดเห็นว่า จุดมุ่งหมายที่ต้องการให้บัณฑิตมีสามารถปฏิบัติการพยาบาลแก่บุคคล ครอบครัว ชุมชนแบบองค์รวมและใช้หลักฐานเชิงประจักษ์นั้นมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมสูงสุด โดยอยู่ระดับมาก (mean = 4.44, S.D. = 0.95) รองลงมาคือ ศักยภาพในการใช้เทคโนโลยี และสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ (mean = 4.41, S.D. = 0.99) และเผยแพร่ความรู้และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยแก่บุคลากรในกลุ่มพยาบาล นักวิชาชีพกลุ่มสุขภาพอื่นๆ ผู้ใช้บริการและประชาชนทั่วไป (mean = 4.38, S.D. = 0.92) ตามลำดับ

นักศึกษาคิดเห็นว่า จุดมุ่งหมายที่ต้องการให้มีคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่อการบริการสุขภาพนั้นมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมสูงสุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 3.98, S.D. = 1.38) รองลงมาคือ สามารถปฏิบัติการพยาบาลแก่บุคคล ครอบครัว ชุมชน แบบองค์รวมและใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ อยู่ในระดับมาก (mean = 3.95, S.D. = 1.41) และทำงานร่วมกับผู้อื่น หรือทีมสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก (mean = 3.94, S.D. = 1.47) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับความสอดคล้องกับเอกลักษณ์วิชาชีพพยาบาลของจุดมุ่งหมายหลักสูตร

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			นักศึกษาพยาบาล (n=86)		
	mean	S.D.	แปลผล	mean	S.D.	แปลผล	mean	S.D.	แปลผล
เพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะดังนี้									
1. มีคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่อการบริการสุขภาพ	4.86	0.36	มากที่สุด	4.53	0.93	มากที่สุด	4.09	1.42	มาก
2. มีความรู้ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์พื้นฐาน และมีความสามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล	4.86	0.36	มากที่สุด	4.38	0.92	มาก	4.05	1.45	มาก
3. สามารถปฏิบัติการพยาบาลแก่บุคคล ครอบครัว ชุมชน แบบองค์รวมและใช้หลักฐานเชิงประจักษ์	4.93	0.27	มากที่สุด	4.38	0.96	มาก	4.10	1.42	มาก
4. ปฏิบัติการการส่งเสริมปกป้องสุขภาพ รักษาพยาบาลฟื้นฟูสภาพ และดูแลแบบประคับประคอง รวมทั้งยึดหลักจริยธรรม หลักกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อในการปฏิบัติการพยาบาลที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้ใช้บริการ	4.93	0.27	มากที่สุด	4.35	0.92	มาก	4.02	1.42	มาก
5. ทำงานร่วมกับผู้อื่น หรือทีมสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.79	0.43	มากที่สุด	4.23	1.42	มาก	4.01	1.51	มาก
6. บริหารจัดการระบบบริการการพยาบาล ระบบบริการสุขภาพ ได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ	4.57	0.65	มากที่สุด	4.29	0.92	มาก	3.88	1.45	มาก
7. มีความรู้ความเข้าใจในการวิจัย โดยสามารถค้นหา วิเคราะห์ แปลผลและประยุกต์ใน การพยาบาล	4.64	0.50	มากที่สุด	4.41	0.94	มาก	3.98	1.41	มาก

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับความสอดคล้องกับเอกลักษณ์วิชาชีพพยาบาลของจุดมุ่งหมายหลักสูตร (ต่อ)

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			นักศึกษาพยาบาล (n=86)		
	mean	S.D.	แปลผล	mean	S.D.	แปลผล	mean	S.D.	แปลผล
8. เผยแพร่ความรู้และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยแก่บุคลากรในกลุ่มพยาบาล นักวิชาชีพกลุ่มสุขภาพอื่นๆ ผู้ใช้บริการและประชาชนทั่วไป	4.79	0.43	มากที่สุด	4.38	0.96	มาก	3.93	1.47	มาก
9. พัฒนาคณะเองอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพและสังคม	4.79	0.43	มากที่สุด	4.41	0.96	มาก	3.93	1.56	มาก
10. มีศักยภาพในการใช้เทคโนโลยี และสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ	4.86	0.36	มากที่สุด	4.41	0.99	มาก	3.98	1.49	มาก
รวม	4.80	0.24	มากที่สุด	4.36	0.86	มาก	3.91	1.40	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า อาจารย์และผู้บริหาร คิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องกับเอกลักษณ์วิชาชีพพยาบาลของจุดมุ่งหมายหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.80, S.D. = 0.24) ส่วนบัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องกับเอกลักษณ์วิชาชีพพยาบาลของจุดมุ่งหมายหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.36, S.D. = 0.86; mean = 3.91, S.D. = 1.40)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อาจารย์และผู้บริหารคิดเห็นว่า จุดมุ่งหมายที่ต้องการให้บัณฑิตสามารถปฏิบัติการพยาบาลแก่บุคคล ครอบครัว ชุมชน แบบองค์รวมและใช้หลักฐานเชิงประจักษ์นั้นมีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์วิชาชีพพยาบาล เท่ากันกับปฏิบัติการการส่งเสริม ปกป้องสุขภาพ รักษาพยาบาลฟื้นฟูสภาพ และดูแลแบบประคับประคอง รวมทั้งยึดหลักจริยธรรม หลักกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อในการปฏิบัติการพยาบาลที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้ใช้บริการ (mean = 4.93, S.D. = 0.27) รองลงมาคือ ต้องการให้บัณฑิตคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่อการบริการสุขภาพ มีความรู้ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์พื้นฐาน และมีความสามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล และมีศักยภาพในการใช้เทคโนโลยี และสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ เท่ากันทั้ง 3 รายการ (mean = 4.86, S.D. = 0.36) ตามลำดับ

บัณฑิตคิดเห็นว่า จุดมุ่งหมายที่ต้องการให้บัณฑิตมีคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่อการบริการสุขภาพนั้นมีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์วิชาชีพพยาบาลสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.53, S.D. =

0.93) รองลงมาคือ ต้องการให้บัณฑิตมีความรู้ความเข้าใจในการวิจัย โดยสามารถค้นหา วิเคราะห์ แปลผลและประยุกต์ในการพยาบาล เท่าทันกับการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพและสังคม และการมีศักยภาพในการใช้เทคโนโลยี และสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ (mean = 4.41, S.D. = 0.94; 0.96 และ 0.99) ตามลำดับ

นักศึกษาคิดเห็นว่า จุดมุ่งหมายที่ต้องการให้สามารถปฏิบัติการพยาบาลแก่บุคคล ครอบครัว ชุมชน แบบองค์รวมและใช้หลักฐานเชิงประจักษ์นั้นมีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์วิชาชีพพยาบาลสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.10, S.D. = 1.42) รองลงมาคือ มีคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่อการบริการสุขภาพ (mean = 4.09, S.D. = 1.42) และมีความรู้ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์พื้นฐาน และมีความสามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล อยู่ในระดับมาก (mean = 4.05, S.D. = 1.45) ตามลำดับ

2.2 โครงสร้างหลักสูตร

การประเมินโครงสร้างของหลักสูตร เป็นการประเมินความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชาตามความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารและบัณฑิต ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร และบัณฑิต ต่อโครงสร้างของหลักสูตรฯ

รายการประเมิน	จำนวน หน่วยกิต	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)		
		mean	S.D.	แปลผล	mean	S.D.	แปลผล
1. หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 4 ปี	181	2.43	0.51	เหมาะสม	2.26	0.45	เหมาะสม
2. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	(49)	2.31	0.12	เหมาะสม	2.17	0.19	เหมาะสม
2.1 กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ	15	2.07	0.27	เหมาะสม	1.88	0.73	เหมาะสม
2.2 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	18	2.57	0.51	มากเกินไป	2.64	0.49	มากเกินไป
2.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	16	2.29	0.47	เหมาะสม	2.00	0.35	เหมาะสม
3. หมวดวิชาเฉพาะ	(124)	2.11	0.07	เหมาะสม	1.94	0.42	เหมาะสม
3.1 กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ	31	2.07	0.47	เหมาะสม	1.91	0.38	เหมาะสม
3.2 กลุ่มวิชาชีพ	93	2.14	0.36	เหมาะสม	1.97	0.39	เหมาะสม
4. หมวดวิชาเลือกเสรี	8	2.07	0.47	เหมาะสม	2.08	0.45	เหมาะสม
		2.23	0.09	เหมาะสม	2.11	0.13	เหมาะสม

จากตารางที่ 4.9 อาจารย์และผู้บริหารและบัณฑิตคิดเห็นว่าโครงสร้างของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 ของสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในภาพรวมมีความเหมาะสม (mean = 2.23, S.D. = 0.09; mean = 2.11, S.D. = 0.13)

โดยอาจารย์และผู้บริหารและบัณฑิต คิดเห็นว่าในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะและหมวดวิชาเลือกเสรีมีจำนวนหน่วยกิตในระดับเหมาะสม (mean = 2.31, S.D. = 0.12; mean = 2.11, S.D. = 0.07; mean = 2.07, S.D. = 0.47 และ mean = 2.17, S.D. = 0.19; mean = 1.94, S.D. = 0.42; mean = 2.08, S.D. = 0.45) และทั้งสองกลุ่มคิดเห็นว่า กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มีจำนวนหน่วยกิตมากเกินไป (mean = 2.57, S.D. = 0.50; mean = 2.64, S.D. = 0.49)

2.3 เนื้อหาสาระของรายวิชาต่างๆ

การประเมินเนื้อหาสาระของรายวิชาต่างๆ เป็นการประเมินเพื่อทราบระดับความเหมาะสมโครงสร้างเนื้อหาสาระของหลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารและบัณฑิต ดังแสดงในตารางที่ 10 - 14 ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร และบัณฑิต ต่อความสอดคล้องของเนื้อหาสาระรายวิชาที่จับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

หมวดวิชาและรายวิชา	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป- กลุ่มภาษาอังกฤษได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ 1, 2, 3, 4, 5	4.07	0.62	มาก	4.11	1.03	มาก
2. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป- กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ได้แก่ วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิชา 1, 2 วิชา ไทยศึกษามนุษย์กับสังคม วิชาประชาคมโลก และวิชาการสื่อสารต่างและระหว่างวัฒนธรรม	3.86	0.53	มาก	3.67	0.92	มาก
3. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ได้แก่ วิชาเคมีพื้นฐาน 1 วิชาปฏิบัติการเคมีพื้นฐาน 1 วิชาปฏิบัติการหลักชีววิทยา วิชาสถิติเบื้องต้น วิชาหลักชีววิทยา 1 วิชาฟิสิกส์ วิชาปฏิบัติการฟิสิกส์	3.93	0.62	มาก	4.26	1.04	มาก
4. หมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มพื้นฐานวิชาชีพ ได้แก่ วิชา จุลชีววิทยาสำหรับสาธารณสุข วิชาปฏิบัติการจุลชีววิทยาสำหรับสาธารณสุข วิชาชีวเคมีและชีวเคมีคลินิก วิชาปฏิบัติการชีวเคมีและชีวเคมีคลินิก วิชากายวิภาคศาสตร์ วิชาปฏิบัติการกายวิภาคศาสตร์ วิชาสรีรวิทยา วิชาปฏิบัติการสรีรวิทยา วิชาเภสัชวิทยา วิชาพยาธิสรีรวิทยา วิชาจิตวิทยา วิชาโภชนาการและโภชนบำบัด วิชาปฏิบัติการโภชนาการและโภชนบำบัด และวิชาเศรษฐศาสตร์สุขภาพเบื้องต้น	4.43	0.51	มาก	4.50	0.93	มาก
5. หมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มวิชาชีพ						
5.1 วิชาแนวคิดพื้นฐานของศาสตร์ทางการแพทย์บาล วิชาการประเมินภาวะสุขภาพ วิชาการพยาบาลพื้นฐาน วิชาปฏิบัติการการพยาบาลพื้นฐาน	4.64	0.50	มากที่สุด	4.50	1.00	มาก

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร และบัณฑิต ต่อความสอดคล้องของเนื้อหาสาระรายวิชากับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (ต่อ)

หมวดวิชาและรายวิชา	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
5.2 วิชาการสร้างเสริมและปกป้องสุขภาพ วิชาวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน วิชาปฏิบัติการพยาบาลอนามัยชุมชน 1, 2, 3 วิชาการบำบัดทางการพยาบาล วิชาปฏิบัติการบำบัดทางการพยาบาล	4.64	0.63	มากที่สุด	4.55	1.02	มากที่สุด
5.3 วิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ 1, 2 วิชาการพยาบาลผู้สูงอายุ วิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ 1, 2, 3	4.71	0.47	มากที่สุด	4.58	1.00	มากที่สุด
5.4 วิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช 1, 2 วิชาปฏิบัติการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช	4.79	0.43	มากที่สุด	4.55	1.00	มากที่สุด
5.5 วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น 1, 2 วิชาปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น	4.64	0.49	มากที่สุด	4.58	1.01	มากที่สุด
5.6 วิชาการพยาบาลครอบครัวและการผดุงครรภ์ 1,2 วิชาปฏิบัติการพยาบาลครอบครัวและการผดุงครรภ์ 1,2,3	4.57	0.51	มากที่สุด	4.55	1.00	มากที่สุด
5.7 วิชาจริยศาสตร์และกฎหมายวิชาชีพการพยาบาล วิชาภาวะผู้นำและการจัดการทางการพยาบาล วิชาปฏิบัติการจัดการทางการพยาบาล วิชาประเด็นและแนวโน้มของวิชาชีพการพยาบาล	4.57	0.65	มากที่สุด	4.58	1.05	มากที่สุด
5.8 วิชาการวิจัยทางการพยาบาล วิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.57	0.65	มากที่สุด	3.38	1.02	ปานกลาง
รวม	4.45	0.38	มาก	4.32	0.41	มาก

จากตารางที่ 4.10 อาจารย์และผู้บริหาร และบัณฑิตคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องของเนื้อหาสาระรายวิชากับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.45, S.D. = 0.38; mean = 4.32, S.D. = 0.41) โดยอาจารย์และผู้บริหารคิดว่า วิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช 1, 2 วิชาปฏิบัติการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวชในหมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มวิชาชีพมีความสอดคล้องสูงที่สุดโดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.79, S.D. = 0.43) รองลงมา คือ วิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ 1, 2 วิชาการพยาบาลผู้สูงอายุ วิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ 1, 2, 3 ในหมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มวิชาชีพ (mean = 4.71, S.D. = 0.47) วิชาการสร้างเสริมและปกป้องสุขภาพ วิชาวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน วิชาปฏิบัติการพยาบาล

อนามัยชุมชน 1,2, 3 วิชาการบำบัดทางการพยาบาล วิชาปฏิบัติการบำบัดทางการพยาบาล ในหมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มวิชาชีพ (mean = 4.64, S.D. = 0.63) ตามลำดับ

ส่วนบัณฑิตคิดเห็นว่าคุณสมบัติของเนื้อหาสาระรายวิชาที่จับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในหมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มวิชาชีพ 1) ในวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ 1, 2 วิชาการพยาบาลผู้สูงอายุ วิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ 1, 2, 3 2) วิชาจริยศาสตร์และกฎหมายวิชาชีพการพยาบาลวิภาวะผู้นำและการจัดการทางการพยาบาล วิชาปฏิบัติการจัดการทางการพยาบาล วิชาประเด็นและแนวโน้มของวิชาชีพการพยาบาล และ 3) วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น 1, 2 วิชาปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.58, S.D. = 1.00; 1.00; 1.01) รองลงมาคือ 1) วิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช 1, 2 วิชาปฏิบัติการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช 2) วิชาการพยาบาลครอบครัวและการผดุงครรภ์ 1, 2 วิชาปฏิบัติการการพยาบาลครอบครัวและการผดุงครรภ์ 1, 2, 3 และ 3) วิชาการสร้างเสริมและปกป้องสุขภาพ วิชาวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน วิชาปฏิบัติการพยาบาลอนามัยชุมชน 1,2, 3 วิชาการบำบัดทางการพยาบาล วิชาปฏิบัติการบำบัดทางการพยาบาล โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.55, S.D. = 1.00; 1.00; 1.02) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร และบัณฑิต ต่อความความน่าสนใจและทันสมัยของเนื้อหาสาระรายวิชา

หมวดวิชาและรายวิชา	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป- กลุ่มภาษาอังกฤษ ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ 1, 2, 3, 4, 5	3.71	0.83	มาก	4.00	0.78	มาก
2. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป- กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ได้แก่ วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิชา 1, 2 วิชา ไทยศึกษามนุษย์กับสังคม วิชาประชาคมโลก และวิชาการสื่อสารต่าง และระหว่างวัฒนธรรม	4.00	0.55	มาก	3.50	0.93	ปานกลาง
3. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ ได้แก่ วิชาเคมีพื้นฐาน 1 วิชาปฏิบัติการเคมีพื้นฐาน 1 วิชาปฏิบัติการหลักชีววิทยา วิชาสถิติเบื้องต้น วิชาหลักชีววิทยา 1 วิชาฟิสิกส์ วิชาปฏิบัติการฟิสิกส์	3.79	0.70	มาก	4.24	0.70	มาก

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร และบัณฑิตต่อความความน่าสนใจและทันสมัยของเนื้อหาสาระรายวิชา (ต่อ)

หมวดวิชาและรายวิชา	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
4. หมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มพื้นฐานวิชาชีพ ได้แก่ วิชาจุลชีววิทยาสำหรับสาธารณสุข วิชาปฏิบัติการจุลชีววิทยาสำหรับสาธารณสุข วิชาชีวเคมีและชีวเคมีคลินิก วิชาปฏิบัติการชีวเคมีและชีวเคมีคลินิก วิชากายวิภาคศาสตร์ วิชาปฏิบัติการกายวิภาคศาสตร์ วิชาสรีรวิทยา วิชาปฏิบัติการสรีรวิทยา วิชาเภสัชวิทยา วิชาพยาธิสรีรวิทยา วิชาจิตวิทยา วิชาโภชนาการและโภชนบำบัด วิชา และวิชาเศรษฐศาสตร์สุขภาพเบื้องต้น	4.07	0.62	มาก	4.53	0.51	มากที่สุด
5.หมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มวิชาชีพ						
5.1 วิชาแนวคิดพื้นฐานของศาสตร์ทางการแพทย์ วิชาการประเมินภาวะสุขภาพ วิชาการพยาบาลพื้นฐาน วิชาปฏิบัติการการพยาบาลพื้นฐาน	3.86	0.66	มาก	4.55	0.56	มากที่สุด
5.2 วิชาการสร้างเสริมและปกป้องสุขภาพ วิชาวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน วิชาปฏิบัติการพยาบาลอนามัยชุมชน 1, 2, 3 วิชาการบำบัดทางการแพทย์ วิชาปฏิบัติการบำบัดทางการแพทย์	4.00	0.39	มาก	4.50	0.62	มาก
5.3 วิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ 1, 2 วิชาการพยาบาลผู้สูงอายุ วิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่ 1, 2, 3	4.71	0.47	มากที่สุด	4.50	0.62	มาก
5.4 วิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช 1, 2 วิชาปฏิบัติการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช	4.50	0.65	มาก	4.62	0.49	มากที่สุด
5.5 วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น 1, 2 วิชาปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น	4.42	0.51	มาก	4.44	0.96	มาก
5.6 วิชาการพยาบาลครอบครัวและการผดุงครรภ์ 1, 2 วิชาปฏิบัติการการพยาบาลครอบครัวและการผดุงครรภ์ 1, 2, 3	4.35	0.50	มาก	4.41	0.99	มาก
5.7 วิชาจริยศาสตร์และกฎหมายวิชาชีพการพยาบาล ภาวะผู้นำและการจัดการทางการแพทย์ วิชาปฏิบัติการจัดการทางการแพทย์ วิชาประเด็นและแนวโน้มของวิชาชีพการพยาบาล	3.64	0.74	มาก	4.44	0.70	มาก
5.8 วิชาการวิจัยทางการแพทย์ วิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.00	0.55	มาก	3.29	1.66	ปานกลาง
รวม	4.09	0.39	มาก	4.25	0.41	มาก

จากตารางที่ 4.11 อาจารย์และผู้บริหาร และบัณฑิตคิดเห็นเกี่ยวกับความน่าสนใจและทันสมัยของเนื้อหาสาระรายวิชาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.09, S.D. = 0.39; mean = 4.25, S.D. = 0.41) โดยอาจารย์และผู้บริหารคิดว่า วิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ 1, 2 วิชาการพยาบาลผู้สูงอายุ วิชาการปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ 1, 2, 3 ในหมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มวิชาชีพ มีความน่าสนใจและทันสมัยของเนื้อหาสาระในระดับมากที่สุด (mean = 4.71, S.D. = 0.47) รองลงมา คือ วิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช 1, 2 วิชาการปฏิบัติการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวชในหมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มวิชาชีพ (mean = 4.50, S.D. = 0.65) และวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น 1, 2 วิชาการปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น (mean = 4.42, S.D. = 0.51) ตามลำดับ

ส่วนบัณฑิตคิดเห็นว่าความน่าสนใจและทันสมัยของเนื้อหาสาระรายวิชา ในหมวดวิชาเฉพาะ-กลุ่มวิชาชีพ ในวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช 1, 2 วิชาการปฏิบัติการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวชสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.62, S.D. = 0.49) รองลงมาคือ วิชาแนวคิดพื้นฐานของศาสตร์ทางการพยาบาล วิชาการประเมินภาวะสุขภาพ วิชาการพยาบาลพื้นฐาน วิชาการปฏิบัติการการพยาบาลพื้นฐาน โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.55, S.D. = 0.56) และหมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มพื้นฐานวิชาชีพ ได้แก่ วิชาจุลชีววิทยาสำหรับสาธารณสุข วิชา ปฏิบัติการจุลชีววิทยาสำหรับสาธารณสุข วิชาชีวเคมีและชีวเคมีคลินิก วิชาการปฏิบัติการชีวเคมีและชีวเคมีคลินิก วิชากายวิภาคศาสตร์ วิชาการปฏิบัติการกายวิภาคศาสตร์ วิชาสรีรวิทยา วิชาการปฏิบัติการสรีรวิทยา วิชาเภสัชวิทยา วิชาพยาธิสรีรวิทยา วิชาจิตวิทยา วิชาโภชนาการและโภชนบำบัด วิชาการปฏิบัติการโภชนาการและโภชนบำบัด และวิชาเศรษฐศาสตร์สุขภาพเบื้องต้น โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.53, S.D. = 0.51) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร และบัณฑิต ต่อความเหมาะสมของเนื้อหาสาระรายวิชากับจำนวนหน่วยกิตและเนื้อหาวิชา

หมวดวิชาและรายวิชา	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
1.หมวดวิชาศึกษาทั่วไป- กลุ่มภาษาอังกฤษ ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ 1, 2, 3, 4, 5	4.07	0.62	มาก	4.06	0.60	มาก
2.หมวดวิชาศึกษาทั่วไป- กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ได้แก่ วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิชา 1, 2 วิชา ไทยศึกษามนุษย์กับสังคม วิชาประชาคมโลก และวิชาการสื่อสารต่างและระหว่างวัฒนธรรม	4.43	0.65	มาก	3.32	0.84	ปานกลาง
3.หมวดวิชาศึกษาทั่วไป- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ ได้แก่ วิชาเคมีพื้นฐาน 1 วิชาปฏิบัติการเคมีพื้นฐาน 1 วิชาปฏิบัติการหลักชีววิทยา วิชาสถิติเบื้องต้น วิชาหลักชีววิทยา 1 วิชา ฟิสิกส์ วิชาปฏิบัติการฟิสิกส์	4.07	0.73	มาก	4.24	0.70	มาก
4.หมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มพื้นฐานวิชาชีพ ได้แก่ วิชาจุลชีววิทยาสำหรับสาธารณสุข วิชา ปฏิบัติการจุลชีววิทยาสำหรับสาธารณสุข วิชาชีวเคมีและชีวเคมีคลินิก วิชาปฏิบัติการชีวเคมีและชีวเคมีคลินิก วิชากายวิภาคศาสตร์ วิชาปฏิบัติการกายวิภาคศาสตร์ วิชาสรีรวิทยา วิชาปฏิบัติการสรีรวิทยา วิชาเภสัชวิทยา วิชาพยาธิสรีรวิทยา วิชาจิตวิทยา วิชา โภชนาการและโภชนบำบัด วิชาปฏิบัติการโภชนาการและโภชนบำบัด และวิชา เศรษฐศาสตร์สุขภาพเบื้องต้น	3.86	0.53	มาก	4.50	0.56	มาก
5.หมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มวิชาชีพ						
5.1 วิชาแนวคิดพื้นฐานของศาสตร์ทางการแพทย์ วิชาการประเมินภาวะสุขภาพ วิชาการพยาบาลพื้นฐาน วิชาปฏิบัติการการพยาบาลพื้นฐาน	4.42	0.51	มาก	4.50	0.61	มาก
5.2 วิชาการสร้างเสริมและปกป้องสุขภาพ วิชา วิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน วิชาปฏิบัติการพยาบาลอนามัยชุมชน 1, 2, 3 วิชาการบำบัดทางการพยาบาล วิชาปฏิบัติการบำบัดฯ	3.93	0.73	มาก	4.38	0.60	มาก

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร และบัณฑิต
ต่อความเหมาะสมของเนื้อหาสาระรายวิชากับจำนวนหน่วยกิตและเนื้อหาวิชา (ต่อ)

หมวดวิชาและรายวิชา	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
5.3 วิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ 1, 2 วิชาการพยาบาลผู้สูงอายุ วิชาการปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ 1, 2, 3	3.93	0.47	มาก	4.44	0.66	มาก
5.4 วิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช 1, 2 วิชาการปฏิบัติการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช	4.07	0.47	มาก	4.50	0.51	มาก
5.5 วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น 1, 2 วิชาการปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น	4.43	0.65	มาก	4.26	0.71	มาก
5.6 วิชาการพยาบาลครอบครัวและการผดุงครรภ์ 1, 2 วิชาการปฏิบัติการการพยาบาลครอบครัวและการผดุงครรภ์ 1, 2, 3	4.14	0.77	มาก	4.32	1.01	มาก
5.7 วิชาจริยศาสตร์และกฎหมายวิชาชีพการพยาบาลวิชาการภาวะผู้นำและการจัดการทางการพยาบาลวิชาการปฏิบัติการจัดการทางการพยาบาลวิชาประเด็นและแนวโน้มของวิชาชีพการพยาบาล	4.21	0.43	มาก	4.38	0.95	มาก
5.8 วิชาการวิจัยทางการพยาบาลวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.21	0.58	มาก	3.26	1.67	ปานกลาง
รวม	4.14	0.42	มาก	4.18	0.40	มาก

จากตารางที่ 4.12 อาจารย์และผู้บริหาร และบัณฑิตคิดเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาสาระรายวิชากับจำนวนหน่วยกิตและเนื้อหาวิชาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.14, S.D. = 0.42; mean = 4.18, S.D. = 0.40) โดยอาจารย์และผู้บริหารคิดว่า วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิชา 1, 2 วิชาไทยศึกษามนุษย์กับสังคม วิชาประชาคมโลก และวิชาการสื่อสารต่างและระหว่างวัฒนธรรมในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มีความเหมาะสมของเนื้อหาสาระรายวิชากับจำนวนหน่วยกิตและเนื้อหาวิชากับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.43, S.D. = 0.65) เท่ากันกับ วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น 1, 2 วิชาการปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น ในหมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มวิชาชีพ (mean = 4.43, S.D. = 0.65) รองลงมาคือ วิชาแนวคิดพื้นฐานของศาสตร์ทางการพยาบาล วิชาการประเมินภาวะสุขภาพ วิชาการพยาบาลพื้นฐาน วิชาการปฏิบัติการการพยาบาลพื้นฐาน ในหมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มวิชาชีพ (mean = 4.42, S.D. = 0.51) ตามลำดับ

ส่วนบัณฑิตคิดเห็นว่าความเหมาะสมของเนื้อหาสาระรายวิชาที่บ่งจำนวนหน่วยกิตและเนื้อหาวิชา

1) ในหมวดวิชาเฉพาะ-กลุ่มวิชาชีพ ในวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช 1, 2 วิชาปฏิบัติการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช 2) หมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มพื้นฐานวิชาชีพ ได้แก่ วิชาจุลชีววิทยาสำหรับสาธารณสุข วิชาปฏิบัติการจุลชีววิทยาสำหรับสาธารณสุข วิชาชีวเคมีและชีวเคมีคลินิก วิชาปฏิบัติการชีวเคมีและชีวเคมีคลินิก วิชากายวิภาคศาสตร์ วิชาปฏิบัติการกายวิภาคศาสตร์ วิชาสรีรวิทยา วิชาปฏิบัติการสรีรวิทยา วิชาเภสัชวิทยา วิชาพยาธิสรีรวิทยา วิชาจิตวิทยา วิชา โภชนาการและโภชนบำบัด วิชาปฏิบัติการโภชนาการและโภชนบำบัด และวิชาเศรษฐศาสตร์สุขภาพเบื้องต้น และ 3) หมวดวิชาเฉพาะ-กลุ่มวิชาชีพ ในวิชาแนวคิดพื้นฐานของศาสตร์ทางการพยาบาล วิชาการประเมินภาวะสุขภาพ วิชาการพยาบาลพื้นฐาน วิชาปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน สูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.50, S.D. = 0.51; 0.56; 0.61) รองลงมาคือ หมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มวิชาชีพ ในวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ 1, 2 วิชาการพยาบาลผู้สูงอายุ วิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ 1, 2, 3 โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.44, S.D. = 0.66) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร และบัณฑิตต่อความเหมาะสมด้านการจัดการเรียนการสอนกับเนื้อหาสาระรายวิชา

หมวดวิชาและรายวิชา	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป- กลุ่มภาษาอังกฤษได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ 1, 2, 3, 4, 5	4.43	0.85	มาก	4.32	0.64	มาก
2. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป- กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ได้แก่ วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิชา 1, 2 วิชา ไทยศึกษามนุษย์กับสังคม วิชาประชาคมโลก และวิชาการสื่อสารต่างและระหว่างวัฒนธรรม	4.21	0.89	มาก	3.62	0.95	มาก
3. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ได้แก่ วิชาเคมีพื้นฐาน 1 วิชาปฏิบัติการเคมีพื้นฐาน 1 วิชาปฏิบัติการหลักชีววิทยา วิชาสถิติเบื้องต้น วิชาหลักชีววิทยา 1 วิชาฟิสิกส์ วิชาปฏิบัติการฟิสิกส์	4.50	0.65	มาก	4.29	0.63	มาก

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร และบัณฑิต
ต่อความเหมาะสมด้านการจัดการเรียนการสอนกับเนื้อหาสาระรายวิชา (ต่อ)

หมวดวิชาและรายวิชา	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
4. หมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มพื้นฐานวิชาชีพได้แก่ วิชา จุลชีววิทยาสำหรับสาธารณสุข วิชา ปฏิบัติการจุลชีววิทยาสำหรับสาธารณสุข วิชาชีวเคมีและชีวเคมีคลินิก วิชาปฏิบัติการชีวเคมี และชีวเคมีคลินิก วิชากายวิภาคศาสตร์ วิชาปฏิบัติการกายวิภาคศาสตร์ วิชาสรีรวิทยา วิชาปฏิบัติการสรีรวิทยา วิชาเภสัชวิทยา วิชาพยาธิ สรีรวิทยา วิชาจิตวิทยา วิชาโภชนาการและโภชน บำบัด วิชาปฏิบัติการโภชนาการและโภชนบำบัด และวิชาเศรษฐศาสตร์สุขภาพเบื้องต้น	4.43	0.65	มาก	4.50	0.56	มาก
5.หมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มวิชาชีพ 5.1 วิชาแนวคิดพื้นฐานของศาสตร์ทางการแพทย์ วิชาการประเมินภาวะสุขภาพ วิชาการพยาบาล พื้นฐาน วิชาปฏิบัติการการพยาบาลพื้นฐาน	4.21	0.70	มาก	4.44	0.66	มาก
5.2 วิชาการสร้างเสริมและปกป้องสุขภาพ วิชาวิชาการ พยาบาลอนามัยชุมชน วิชาปฏิบัติการพยาบาล อนามัยชุมชน 1,2, 3 วิชาการบำบัดทางการ พยาบาล วิชาปฏิบัติการบำบัดทางการพยาบาล	4.36	0.74	มาก	4.47	0.61	มากที่สุด
5.3 วิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ 1, 2 วิชาการพยาบาล ผู้สูงอายุ วิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่ฯ 1, 2, 3	4.21	0.80	มาก	4.47	0.56	มากที่สุด
5.4 วิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช 1, 2 วิชา ปฏิบัติการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช	4.29	0.83	มาก	4.50	0.56	มาก
5.5 วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น 1, 2 วิชาปฏิบัติการ พยาบาลเด็กและวัยรุ่น	4.43	0.51	มาก	4.47	0.56	มากที่สุด
5.6 วิชาการพยาบาลครอบครัวและการผดุงครรภ์ 1, 2 วิชาปฏิบัติการการพยาบาลครอบครัวและการผดุง ครรภ์ 1, 2, 3	4.50	0.52	มาก	4.41	1.01	มาก

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร และบัณฑิต ต่อความเหมาะสมด้านการจัดการเรียนการสอนกับเนื้อหาสาระรายวิชา (ต่อ)

หมวดวิชาและรายวิชา	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
5.7 วิชาจริยศาสตร์และกฎหมายวิชาชีพการพยาบาล วิชาภาวะผู้นำและการจัดการทางการพยาบาล วิชาปฏิบัติการจัดการทางการพยาบาล วิชาประเด็นและแนวโน้มของวิชาชีพการพยาบาล	4.71	0.47	มากที่สุด	4.55	0.61	มากที่สุด
5.8 วิชาการวิจัยทางการพยาบาลวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.36	0.93	มาก	3.29	1.66	ปานกลาง
รวม	4.39	0.60	มาก	4.28	0.41	มาก

จากตารางที่ 4.13 อาจารย์และผู้บริหาร และบัณฑิตคิดเกี่ยวกับความเหมาะสมด้านการจัดการเรียนการสอนกับเนื้อหาสาระรายวิชาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.14, S.D. = 0.42; mean = 4.18, S.D. = 0.40) โดยอาจารย์และผู้บริหารคิดว่า วิชาจริยศาสตร์และกฎหมาย วิชาชีพการพยาบาล วิชาภาวะผู้นำและการจัดการทางการพยาบาล วิชาปฏิบัติการจัดการทางการพยาบาล วิชาประเด็นและแนวโน้มของวิชาชีพการพยาบาลในหมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มวิชาชีพ มีความเหมาะสมโดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.71, S.D. = 0.47) รองลงมาคือ วิชาเคมีพื้นฐาน 1 วิชาปฏิบัติการเคมีพื้นฐาน 1 วิชาปฏิบัติการหลักชีววิทยา วิชาสถิติเบื้องต้น วิชาหลักชีววิทยา 1 วิชา ฟิสิกส์ วิชาปฏิบัติการฟิสิกส์ในหมวดศึกษาทั่วไป- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เท่ากันกับวิชาการพยาบาลครอบครัวและการผดุงครรภ์ 1, 2 วิชาปฏิบัติการพยาบาลครอบครัวและการผดุงครรภ์ 1, 2, 3 ในหมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มวิชาชีพ (mean = 4.50, S.D. = 0.65; 0.52) ตามลำดับ

ส่วนบัณฑิตคิดเห็นว่าความเหมาะสมด้านการจัดการเรียนการสอนกับเนื้อหาสาระรายวิชา ในหมวดวิชาเฉพาะ-กลุ่มวิชาชีพ ในวิชาจริยศาสตร์และกฎหมายวิชาชีพการพยาบาลวิชาภาวะผู้นำและการจัดการทางการพยาบาลวิชาปฏิบัติการจัดการทางการพยาบาล วิชาประเด็นและแนวโน้มของวิชาชีพการพยาบาลสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.55, S.D. = 0.61) รองลงมาคือ วิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช 1, 2 วิชาปฏิบัติการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช โดยอยู่ในระดับมาก เท่ากันกับ หมวดวิชาเฉพาะ-กลุ่มพื้นฐานวิชาชีพ วิชาจุลชีววิทยาสำหรับสาธารณสุข วิชา ปฏิบัติการจุลชีววิทยาสำหรับสาธารณสุข วิชาชีวเคมีและชีวเคมีคลินิก วิชาปฏิบัติการชีวเคมีและชีวเคมีคลินิก วิชากายวิภาคศาสตร์ วิชาปฏิบัติการกายวิภาคศาสตร์ วิชาสรีรวิทยา วิชาปฏิบัติการสรีรวิทยา วิชาเภสัชวิทยา วิชาพยาธิสรีรวิทยา วิชาจิตวิทยา วิชาโภชนาการและโภชนบำบัด วิชาปฏิบัติการโภชนาการและโภชนบำบัด และวิชาเศรษฐศาสตร์สุขภาพเบื้องต้น โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.50, S.D. = 0.56) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร และบัณฑิต
ต่อความเหมาะสมด้านการวัดประเมินผลกับเนื้อหาสาระรายวิชา

หมวดวิชาและรายวิชา	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป- กลุ่มภาษาอังกฤษ ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ 1, 2, 3, 4, 5	4.21	0.80	มาก	4.29	0.63	มาก
2. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป- กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ได้แก่ วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิชา 1, 2 วิชา ไทยศึกษามนุษย์กับสังคม วิชาประชาคมโลก และวิชาการสื่อสารต่างและระหว่างวัฒนธรรม	4.14	0.77	มาก	3.68	0.88	มาก
3. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ ได้แก่ วิชาเคมีพื้นฐาน 1 วิชาปฏิบัติการเคมีพื้นฐาน 1 วิชาปฏิบัติการหลักชีววิทยา วิชาสถิติเบื้องต้น วิชาหลักชีววิทยา 1 วิชาฟิสิกส์ วิชาปฏิบัติการฟิสิกส์	4.36	0.84	มาก	4.23	0.99	มาก
4. หมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มพื้นฐานวิชาชีพ ได้แก่ วิชาจุลชีววิทยาสำหรับสาธารณสุข วิชาปฏิบัติการจุลชีววิทยาสำหรับสาธารณสุข วิชาชีวเคมีและชีวเคมีคลินิก วิชาปฏิบัติการชีวเคมีและชีวเคมีคลินิก วิชากายวิภาคศาสตร์ วิชาปฏิบัติการกายวิภาคศาสตร์ วิชาสรีรวิทยา วิชาปฏิบัติการสรีรวิทยา วิชาเภสัชวิทยา วิชาพยาธิสรีรวิทยา วิชาจิตวิทยา วิชาโภชนาการและโภชนบำบัด วิชาปฏิบัติการโภชนาการและโภชนบำบัด และวิชาเศรษฐศาสตร์สุขภาพเบื้องต้น	4.21	0.89	มาก	4.55	0.50	มากที่สุด
5. หมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มวิชาชีพ						
5.1 วิชาแนวคิดพื้นฐานของศาสตร์ทางการแพทย์ วิชาการประเมินภาวะสุขภาพ วิชาการพยาบาลพื้นฐาน วิชาปฏิบัติการการพยาบาลพื้นฐาน	4.36	0.84	มาก	4.64	0.48	มากที่สุด

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร และบัณฑิต
ต่อความเหมาะสมด้านการวัดประเมินผลกับเนื้อหาสาระรายวิชา (ต่อ)

หมวดวิชาและรายวิชา	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
5.2 วิชาการสร้างเสริมและปกป้องสุขภาพ วิชา วิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน วิชาปฏิบัติการ พยาบาลอนามัยชุมชน 1,2, 3 วิชาการบำบัด ทางการพยาบาล วิชาปฏิบัติการบำบัดฯ	4.57	0.76	มากที่สุด	4.58	0.56	มากที่สุด
5.3 วิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ 1, 2 วิชาการพยาบาล ผู้สูงอายุ วิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่ฯ 1, 2, 3	4.64	0.74	มากที่สุด	4.61	0.55	มากที่สุด
5.4 วิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช 1, 2 วิชา ปฏิบัติการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช	4.64	0.63	มากที่สุด	4.53	0.61	มากที่สุด
5.5 วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น 1, 2 วิชา ปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น	3.71	0.99	มาก	4.47	0.56	มาก
5.6 วิชาการพยาบาลครอบครัวและการผดุงครรภ์ 1, 2 วิชาปฏิบัติการการพยาบาลครอบครัวและการ ผดุงครรภ์ 1, 2, 3	3.64	0.93	มาก	4.47	0.99	มาก
5.7 วิชาจริยศาสตร์และกฎหมายวิชาชีพการพยาบาล วิชาภาวะผู้นำและการจัดการทางการพยาบาลวิชา ปฏิบัติการจัดการทางการพยาบาล วิชาประเด็น และแนวโน้มของวิชาชีพการพยาบาล	3.71	0.99	มาก	4.47	0.66	มาก
5.8 วิชาการวิจัยทางการพยาบาลวิชาการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพ	3.64	0.93	มาก	3.32	1.68	ปาน กลาง
รวม	4.15	0.68	มาก	4.32	0.42	มาก

จากตารางที่ 4.14 อาจารย์และผู้บริหาร และบัณฑิตคิดเกี่ยวกับความเหมาะสมด้านการวัดประเมินผล
กับเนื้อหาสาระรายวิชา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.15, S.D. = 0.68; mean = 4.32, S.D. = 0.42)
โดยอาจารย์และผู้บริหารคิดว่า วิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ 1, 2 วิชาการพยาบาลผู้สูงอายุ วิชาปฏิบัติการพยาบาล
ผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ 1, 2, 3 ในหมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มวิชาชีพ และวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช 1, 2
วิชาปฏิบัติการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวชในหมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มวิชาชีพ มีความเหมาะสมโดยอยู่ใน
ระดับมากเท่ากัน (mean = 4.64, S.D. = 0.74; 0.63) รองลงมาคือ วิชาการสร้างเสริมและปกป้องสุขภาพ
วิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน วิชาปฏิบัติการพยาบาลอนามัยชุมชน 1, 2, 3 วิชาการบำบัดทางการพยาบาล
วิชาปฏิบัติการบำบัดทางการพยาบาลในหมวดวิชาเฉพาะ- กลุ่มวิชาชีพ (mean = 4.57, S.D. = 0.76) ตามลำดับ

ส่วนบัณฑิตคิดเห็นว่าความเหมาะสมด้านการวัดประเมินผลกับเนื้อหาสาระรายวิชา ในหมวดวิชา
เฉพาะ-กลุ่มวิชาชีพ ในวิชาแนวคิดพื้นฐานของศาสตร์ทางการพยาบาล วิชาการประเมินภาวะสุขภาพ

วิชาการพยาบาลพื้นฐาน วิชาปฏิบัติการการพยาบาลพื้นฐาน สูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.64, S.D. = 0.48) รองลงมาคือ วิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ 1, 2 วิชาการพยาบาลผู้สูงอายุ วิชาการปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ 1, 2, 3 โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.61, S.D. = 0.55) และวิชาการสร้างเสริมและปกป้องสุขภาพ วิชาวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน วิชาปฏิบัติการพยาบาลอนามัยชุมชน 1, 2, 3 วิชาการบำบัดทางการพยาบาล วิชาปฏิบัติการบำบัดทางการพยาบาล โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.58, S.D. = 0.56) ตามลำดับ

4.3 ผลประเมินด้านปัจจัยนำเข้า

การประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ.2552 ด้านปัจจัยนำเข้า แบ่งเป็น 4 ตอน คือ 1) อาจารย์ 2) ผู้เรียน 3) ปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน และ 4) ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงปัจจัยนำเข้า

4.3.1 ปัจจัยด้านอาจารย์ การประเมินปัจจัยนำเข้านี้เป็นการประเมินความพร้อมของหลักสูตรด้านอาจารย์ผู้สอน จากตัวอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาล ผลการประเมินดังแสดงในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้านี้ด้านอาจารย์

รายการประเมิน	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			นักศึกษาพยาบาล (n=86)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอน กิจกรรมและการประเมินผลในแต่ละวิชาไว้อย่างชัดเจน	3.64	0.74	มาก	4.41	0.55	มาก	3.83	0.88	มาก
2. มีความรู้ความเข้าใจในรายวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	4.00	0.55	มาก	4.50	0.56	มาก	4.15	1.05	มาก
3. มีความรู้ความเข้าใจในกรณีพิเศษเป็นอย่างดี	3.79	0.70	มาก	4.55	0.56	มากที่สุด	4.24	0.92	มาก
4. มีความตั้งใจในการสอนภาคทฤษฎีเป็นอย่างดี	4.07	0.62	มาก	4.44	0.61	มาก	4.29	0.93	มาก
5. มีความตั้งใจในการสอนภาคปฏิบัติเป็นอย่างดี	3.86	0.66	มาก	4.44	0.50	มาก	4.20	0.94	มาก
6. รับฟังความคิดเห็นของบัณฑิตมีเสมอ	4.00	0.39	มาก	4.50	0.50	มาก	4.17	0.90	มาก
7. ส่งเสริมให้บัณฑิตมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนทุกครั้ง	4.71	0.47	มาก	4.55	0.50	มากที่สุด	4.40	0.91	มาก

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าด้านอาจารย์ (ต่อ)

รายการประเมิน	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			นักศึกษาพยาบาล (n=86)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
8. ตรงต่อเวลาในการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ	4.50	0.65	มาก	4.55	0.50	มากที่สุด	4.36	0.91	มาก
9. เอาใจใส่ให้ความช่วยเหลือเอื้ออาทรต่อบัณฑิตมีอย่างสม่ำเสมอ	4.43	0.51	มาก	4.26	0.62	มาก	4.09	0.92	มาก
10. จำนวนอาจารย์เพียงพอกับการนิเทศการปฏิบัติ	4.36	0.50	มาก	4.50	0.51	มาก	4.29	0.89	มาก
รวม	4.14	0.39	มาก	4.47	0.34	มาก	4.17	0.97	มาก

จากตารางที่ 4.15 อาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าด้านอาจารย์เป็นปัจจัยที่สำคัญในระดับมาก (mean = 4.14, S.D. = 0.39; mean = 4.47, S.D. = 0.34; mean = 4.17, S.D. = 0.79)

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อาจารย์และผู้บริหารคิดเห็นว่าการที่อาจารย์ส่งเสริมให้บัณฑิตมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนทุกครั้งมีความสำคัญสูงสุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.71, S.D. = 0.47) รองลงมา คือ ความตรงต่อเวลาในการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ (mean = 4.50, S.D. = 0.65) และอาจารย์มีความเอาใจใส่ให้ความช่วยเหลือเอื้ออาทรต่อบัณฑิตมีอย่างสม่ำเสมอ (mean = 4.43, S.D. = 0.51) ตามลำดับ

บัณฑิตคิดเห็นปัจจัยนำเข้าด้านอาจารย์ 1) ในการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนทุกครั้ง 2) ตรงต่อเวลาในการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ โดยอยู่ในระดับมาก และ 3) มีความรู้ความเข้าใจในการนิเทศเป็นอย่างดีที่สุด โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.55, SD = 0.50; 0.50; 0.56) รองลงมาคือ 1) รับฟังความคิดเห็นของท่านเสมอ 2) จำนวนอาจารย์เพียงพอกับการนิเทศการปฏิบัติ โดยอยู่ในระดับมาก และ 3) มีความรู้ความเข้าใจในรายวิชาที่สอนเป็นอย่างดี โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.50, SD = 0.50; 0.51; 0.56) ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษาคิดเห็นปัจจัยนำเข้าด้านอาจารย์ ในการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนทุกครั้งสูงสุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.40, SD = 0.50) รองลงมาคือ ตรงต่อเวลาในการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.36, SD = 0.91) และมีความตั้งใจในการสอนภาคทฤษฎีเป็นอย่างดี โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.29, SD = 0.93) ตามลำดับ

4.3.2 ปัจจัยด้านผู้เรียน การประเมินปัจจัยนำเข้าด้านผู้เรียนเป็นการประเมินความพร้อมของผู้เข้าศึกษา ซึ่งประเมินจากอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและตัวนักศึกษาพยาบาลเอง ผลการประเมินดังแสดงใน ตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าด้านผู้เรียน

รายการประเมิน	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			นักศึกษาพยาบาล (n=86)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
1. พื้นฐานความรู้อยู่ในเกณฑ์ดี	3.64	0.74	มาก	4.03	0.67	มาก	3.70	0.75	มาก
2. กระตือรือร้นในการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ	4.00	0.55	มาก	4.29	0.63	มาก	3.99	0.74	มาก
3. มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน	4.00	0.55	มาก	4.32	0.47	มาก	4.03	0.76	มาก
4. มีความรักและภูมิใจในวิชาชีพพยาบาล	4.42	0.65	มาก	4.47	0.66	มาก	4.23	0.79	มาก
5. มีความสนใจและติดตามทำความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนเสมอ	4.07	0.73	มาก	4.35	0.73	มาก	4.04	0.73	มาก
6. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.86	0.53	มาก	4.15	0.78	มาก	3.82	0.79	มาก
7. สามารถทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มได้	4.43	0.51	มาก	4.59	0.50	มาก	4.09	0.81	มาก
8. กล้าคิดกล้าแสดงออกได้อย่างเหมาะสม	3.93	0.73	มาก	4.18	1.00	มาก	3.93	0.81	มาก
9. สามารถในการศึกษาค้นคว้าและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ด้วยตนเอง	3.93	0.47	มาก	4.35	0.65	มาก	4.07	0.75	มาก
10. มีความเสียสละ อดทน มีระเบียบวินัย	4.07	0.47	มาก	4.44	0.56	มาก	4.21	0.72	มาก
11. มีเมตตา กรุณา และความสัมพันธ์อันดีต่อผู้มารับบริการด้านสุขภาพอนามัย	4.43	0.65	มาก	4.55	0.50	มากที่สุด	4.29	0.65	มาก
รวม	4.07	0.42	มาก	4.33	0.42	มาก	4.01	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.16 อาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิต และนักศึกษาพยาบาล คิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าด้านนักเรียนพยาบาลเป็นปัจจัยที่สำคัญในระดับมาก (mean = 4.07, S.D. = 0.42)

เมื่อพิจารณารายด้าน อาจารย์และผู้บริหารคิดเห็นว่า การที่นักเรียนพยาบาลสามารถทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มได้ กับการที่นักเรียนพยาบาลมีเมตตา กรุณา และความสัมพันธ์อันดีต่อผู้มารับบริการด้านสุขภาพอนามัย มีความสำคัญของหลักสูตรในระดับมากเท่ากันทั้งสองรายการ โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.43,

S.D. = 0.51; 0.65) รองลงมา คือ การมีความรักและภูมิใจในวิชาชีพพยาบาลโดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.42, S.D. = 0.65) ตามลำดับ

บัณฑิตคิดเห็นว่าปัจจัยนำเข้าด้านนักเรียนพยาบาลในความสามารถทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มได้สูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.59, SD = 0.50) รองลงมาคือ มีเมตตา กรุณา และความสัมพันธ์อันดีต่อผู้มารับบริการด้านสุขภาพอนามัย โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.55, SD = 0.50) และมีความรักและภูมิใจในวิชาชีพพยาบาล โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.47, SD = 0.66) ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษาคิดเห็นว่าปัจจัยนำเข้าด้านนักเรียนพยาบาลในมีเมตตา กรุณา และความสัมพันธ์อันดีต่อผู้มารับบริการด้านสุขภาพอนามัยสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.29, SD = 0.65) รองลงมาคือ มีความรักและภูมิใจในวิชาชีพพยาบาล โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.23, SD = 0.79) และมีความเสียสละอดทน มีระเบียบวินัย โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.21, SD = 0.72) ตามลำดับ

4.3.3 ปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ประเมินปัจจัยนำเข้าด้านปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน เป็นการประเมินความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการศึกษา ข้อมูลได้จากอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาล ผลการประเมินดังแสดงในตารางที่ 4.17 – 4.19

4.3.3.1 ความเพียงพอต่อจำนวนอาจารย์และนักศึกษาพยาบาล

เป็นการประเมินความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการศึกษาเกี่ยวกับความเพียงพอ ความเหมาะสม และความสะดวกต่ออาจารย์และนักศึกษา ข้อมูลได้จากอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาล ผลการประเมินดังแสดงในตารางที่ 4.17 – 4.19

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับเพียงพอของปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนต่อจำนวนอาจารย์และนักศึกษา

รายการประเมิน	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			นักศึกษาพยาบาล (n=86)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
1. หนังสือคู่มือหลักสูตร	4.14	0.77	มาก	4.32	0.53	มาก	4.01	0.76	มาก
2. คู่มือการประเมินผลการเรียนการสอนภาคทฤษฎี	4.21	0.43	มาก	4.38	0.55	มาก	4.23	0.63	มาก
3. คู่มือการประเมินผลการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ	4.21	0.58	มาก	4.32	0.98	มาก	4.21	0.77	มาก
4. ห้องเรียนภาคทฤษฎี	4.36	0.84	มาก	4.35	0.65	มาก	3.62	0.95	มาก
5. ห้องเรียนภาคทดลอง	4.21	0.89	มาก	4.29	0.72	มาก	3.98	0.77	มาก
6. ห้องสมุด									
6.1 สถานที่	4.50	0.65	มาก	4.62	0.65	มากที่สุด	4.27	0.93	มาก

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิต และนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับเพียงพอของปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนต่อจำนวนอาจารย์และนักศึกษา (ต่อ)

รายการประเมิน	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			นักศึกษาพยาบาล (n=86)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
6. ห้องสมุด (ต่อ)									
6.2การให้บริการ	4.42	0.65	มาก	4.41	0.66	มาก	4.28	0.79	มาก
6.3ตำราภาษาไทย	4.21	0.70	มาก	4.35	0.69	มาก	3.94	0.91	มาก
6.4ตำราภาษาอังกฤษ	4.35	0.74	มาก	4.44	0.70	มาก	4.10	0.87	มาก
6.5วารสารภาษาไทย	4.21	0.80	มาก	4.29	0.72	มาก	4.00	0.83	มาก
6.6วารสารต่างประเทศ	4.28	0.83	มาก	4.14	1.08	มาก	4.08	0.84	มาก
6.7นิตยสาร	4.42	0.51	มาก	4.29	0.87	มาก	3.98	0.84	มาก
6.8หนังสือพิมพ์	4.50	0.52	มาก	4.29	0.71	มาก	3.98	0.91	มาก
6.9คอมพิวเตอร์สำหรับฐานข้อมูล	4.71	0.47	มากที่สุด	4.50	1.00	มาก	4.19	0.86	มาก
6.10 ฐานข้อมูลสำหรับสืบค้น	4.35	0.93	มาก	4.32	1.06	มาก	4.14	0.87	มาก
7. สื่อวัสดุอุปกรณ์									
7.1 หุ่นจำลองชาย-หญิง	4.21	0.80	มาก	3.71	1.18	มาก	3.94	0.83	มาก
7.2 หุ่นฝึกกลไกการคลอด	4.14	0.77	มาก	3.38	0.98	มาก	3.83	0.77	มาก
7.3 หุ่นกายภาคศาสตร์และสรีรวิทยา	4.35	0.84	มาก	3.79	0.98	มาก	3.90	0.82	มาก
7.4 วัสดุอุปกรณ์ประกอบการฝึกปฏิบัติในห้องสาธิต	4.21	0.89	มาก	3.88	0.98	มาก	4.02	0.75	มาก
7.5 บริการจัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ในห้องสาธิต	4.14	0.84	มาก	4.05	0.95	มาก	4.03	0.80	มาก
7.6 เครื่องฉายสไลด์	4.35	0.76	มาก	4.20	1.00	มาก	4.20	0.79	มาก
7.7 เครื่อง Visualizer	4.57	0.74	มากที่สุด	4.12	1.07	มาก	4.09	0.79	มาก
7.8 โทรทัศน์ , วีดีโอ	4.64	0.63	มากที่สุด	4.18	0.74	มาก	4.07	0.89	มาก
7.9 วิทยูเทป	3.71	1.00	มาก	3.85	4.07	มาก	3.86	0.90	มาก

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิต และนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับเพียงพอของปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนต่อจำนวนอาจารย์และนักศึกษา (ต่อ)

รายการประเมิน	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			นักศึกษาพยาบาล (n=86)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
8. ยานพาหนะในการติดต่อและนิเทศการฝึกปฏิบัตินอกสถานที่	3.64	0.93	มาก	3.41	1.35	มาก	3.69	1.04	มาก
9. สถานที่ฝึกปฏิบัติงาน	4.21	0.89	มาก	4.21	0.88	มาก	4.25	0.76	มาก
รวม	4.19	0.58	มาก	4.17	0.45	มาก	3.98	0.56	มาก

จากตารางที่ 4.17 อาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาล คิดเห็นเกี่ยวกับความเพียงพอของปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนต่อจำนวนอาจารย์และนักศึกษาพยาบาลในภาพรวม โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.19, SD = 0.58; mean = 4.17, SD = 0.45; mean = 3.98, SD = 0.56)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อาจารย์และผู้บริหารคิดเห็นว่าปัจจัยนำเข้าด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ในส่วนของความเพียงพอต่อจำนวนอาจารย์และนักศึกษาพยาบาลนั้น คอมพิวเตอร์สำหรับฐานข้อมูลของห้องสมุดมีความเพียงพอสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.71, SD = 0.47) รองลงมาคือ สื่อวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน: โทรทัศน์ วีดีโอ โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.64, SD = 0.63) และสื่อวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน: เครื่อง Visualizer โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.57, SD = 0.74) ตามลำดับ

บัณฑิตคิดเห็นว่าปัจจัยนำเข้าด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ในส่วนของความเพียงพอต่อจำนวนอาจารย์และนักศึกษาพยาบาลนั้น สถานที่ของห้องสมุดมีความเพียงพอสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.62, SD = 0.65) รองลงมาคือ คอมพิวเตอร์สำหรับฐานข้อมูล โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.50, SD = 1.00) และตำราภาษาอังกฤษ โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.44, SD = 0.70) ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษาคิดเห็นว่าปัจจัยนำเข้าด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ในส่วนของความเพียงพอต่อจำนวนอาจารย์และนักศึกษาพยาบาลนั้น การให้บริการของห้องสมุดมีความเพียงพอสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.28, SD = 0.79) รองลงมาคือ สถานที่ของห้องสมุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.27, SD = 0.93) และสถานที่ฝึกปฏิบัติงาน โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.25, SD = 0.76) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและ
นักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับความเหมาะสมของปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน

รายการประเมิน	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			นักศึกษาพยาบาล (n=86)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
1. หนังสือคู่มือหลักสูตร	4.50	0.65	มาก	4.06	0.89	มาก	3.92	1.08	มาก
2. คู่มือการประเมินผลการเรียนการสอนภาคทฤษฎี	4.42	0.65	มาก	4.18	0.94	มาก	3.92	1.23	มาก
3. คู่มือการประเมินผลการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ	4.21	0.70	มาก	4.03	1.67	มาก	3.91	1.19	มาก
4. ห้องเรียนภาคทฤษฎี	4.35	0.74	มาก	4.00	0.98	มาก	3.31	1.37	ปานกลาง
5. ห้องเรียนภาคทดลอง	4.21	0.80	มาก	4.00	1.23	มาก	3.89	1.28	มาก
6. ห้องสมุด									
6.1 สถานที่	4.28	0.83	มาก	4.24	0.99	มาก	4.03	1.30	มาก
6.2 การให้บริการ	4.42	0.51	มาก	4.24	0.92	มาก	4.03	1.26	มาก
6.3 ตำราภาษาไทย	4.50	0.52	มาก	4.24	0.92	มาก	3.94	1.24	มาก
6.4 ตำราภาษาอังกฤษ	4.71	0.47	มากที่สุด	4.21	1.00	มาก	3.99	1.25	มาก
6.5 วารสารภาษาไทย	4.35	0.93	มาก	4.18	1.02	มาก	3.83	1.24	มาก
6.6 วารสารต่างประเทศ	4.21	0.80	มาก	4.18	1.08	มาก	3.83	1.32	มาก
6.7 นิตยสาร	4.14	0.77	มาก	3.97	1.29	มาก	3.81	1.31	มาก
6.8 หนังสือพิมพ์	4.35	0.84	มาก	4.17	1.11	มาก	3.83	1.29	มาก
6.9 คอมพิวเตอร์สำหรับฐานข้อมูล	4.21	0.89	มาก	4.17	1.09	มาก	3.90	1.31	มาก
6.10 ฐานข้อมูลสำหรับสืบค้น	4.35	0.84	มาก	4.23	1.05	มาก	3.93	1.29	มาก
7. สื่อวัสดุอุปกรณ์									
7.1 ทุนจำลองชาย-หญิง	4.57	0.76	มากที่สุด	3.74	1.21	มาก	3.95	1.14	มาก
7.2 ทุนฝึกกลไกการคลอด	4.64	0.74	มากที่สุด	3.53	1.24	มาก	3.83	1.10	มาก
7.3 ทุนกายภาคศาสตร์และสรีรวิทยา	4.64	0.63	มากที่สุด	3.65	1.12	มาก	3.86	1.16	มาก
7.4 วัสดุอุปกรณ์ประกอบการฝึกปฏิบัติในห้องสาธิต	3.71	1.00	มาก	3.82	1.14	มาก	3.93	1.15	มาก

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับความเหมาะสมของปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน (ต่อ)

รายการประเมิน	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			นักศึกษาพยาบาล (n=86)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
7.5 บริการจัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ในห้องสาธิต	3.64	0.93	มาก	3.85	1.15	มาก	3.94	1.17	มาก
7.6 เครื่องฉายสไลด์	4.21	0.89	มาก	3.91	1.21	มาก	4.09	1.14	มาก
7.7 เครื่อง Visualizer	4.35	0.84	มาก	3.97	1.24	มาก	4.01	1.12	มาก
7.8 โทรทัศน์ , วีดีโอ	4.57	0.76	มากที่สุด	3.97	1.22	มาก	3.95	1.20	มาก
7.9 วิทยุเทป	4.64	0.74	มากที่สุด	3.76	1.23	มาก	3.77	1.14	มาก
8. ยานพาหนะในการติดต่อและนิเทศการฝึกปฏิบัตินอกสถานที่	4.64	0.63	มากที่สุด	3.50	1.35	มาก	3.80	1.18	มาก
9. สถานที่ฝึกปฏิบัติงาน	3.71	1.00	มาก	4.09	1.21	มาก	4.01	1.24	มาก
รวม	4.18	0.57	มาก	3.98	0.88	มาก	3.81	1.02	มาก

จากตารางที่ 4.18 อาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาล คิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.18, SD = 0.57; mean = 3.98, SD = 0.88; mean = 3.81, SD = 1.02)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อาจารย์และผู้บริหารคิดเห็นว่าปัจจัยนำเข้าด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ในส่วนของตำราภาษาอังกฤษของห้องสมุดสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.71, SD = 0.47) รองลงมาคือ 1) ยานพาหนะในการติดต่อและนิเทศการฝึกปฏิบัตินอกสถานที่ 2) สื่อวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน: หุ่นกายภาคศาสตร์และ สรีรวิทยา 3) สื่อวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน: หุ่นฝึกกลไกการคลอด โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.64, SD = 0.63; 0.63; 0.74) ตามลำดับ

บัณฑิตคิดเห็นว่าปัจจัยนำเข้าด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน 1) ในส่วนของความเหมาะสมของปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนนั้น การให้บริการของห้องสมุดมีความเหมาะสม 2) ตำราภาษาไทยของห้องสมุด และ 3) สถานที่ของห้องสมุด สูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.24, SD = 0.92; 0.92; 0.99) รองลงมาคือ ฐานข้อมูลสำหรับสืบค้น โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.23, SD = 1.05) ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษาคิดเห็นว่าปัจจัยนำเข้าด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ในส่วนของความเหมาะสมของปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนนั้น สื่อวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน; เครื่องฉาย

สไลด์เหมาะสมสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.09, SD = 1.14) รองลงมาคือ การให้บริการและสถานที่ของห้องสมุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.03, SD = 1.26;1.30) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับความสะดวกในการใช้บริการปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน

รายการประเมิน	อาจารย์และผู้บริหาร(n=15)			บัณฑิต (n=35)			นักศึกษาพยาบาล (n=86)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
1. หนังสือคู่มือหลักสูตร	3.64	0.93	มาก	3.85	1.31	มาก	3.95	1.26	มาก
2. คู่มือการประเมินผลการเรียนการสอนภาคทฤษฎี	4.21	0.43	มาก	3.94	1.37	มาก	3.92	1.33	มาก
3. คู่มือการประเมินผลการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ	4.21	0.58	มาก	3.82	1.55	มาก	3.88	1.33	มาก
4. ห้องเรียนภาคทฤษฎี	4.36	0.84	มาก	3.85	1.35	มาก	3.50	1.36	ปานกลาง
5. ห้องเรียนภาคทดลอง	4.21	0.89	มาก	3.74	1.54	มาก	3.83	1.28	มาก
6. ห้องสมุด									
6.1สถานที่	4.50	0.65	มาก	3.91	1.60	มาก	4.00	1.38	มาก
6.2การให้บริการ	4.43	0.65	มาก	3.88	1.57	มาก	4.06	1.30	มาก
6.3ตำราภาษาไทย	4.21	0.70	มาก	3.85	1.54	มาก	3.91	1.39	มาก
6.4ตำราภาษาอังกฤษ	4.36	0.74	มาก	3.88	1.55	มาก	3.93	1.28	มาก
6.5วารสารภาษาไทย	4.21	0.80	มาก	3.85	1.56	มาก	3.91	1.24	มาก
6.6วารสารต่างประเทศ	4.29	0.83	มาก	3.91	1.58	มาก	3.84	1.35	มาก
6.7นิตยสาร	4.42	0.51	มาก	3.68	1.72	มาก	3.86	1.34	มาก
6.8หนังสือพิมพ์	4.50	0.52	มาก	3.85	1.59	มาก	3.86	1.34	มาก
6.9คอมพิวเตอร์สำหรับฐานข้อมูล	4.71	0.47	มากที่สุด	3.82	1.57	มาก	3.90	1.36	มาก
6.10ฐานข้อมูลสำหรับสืบค้น	4.36	0.93	มาก	3.85	1.58	มาก	3.97	1.37	มาก
7. สื่อวัสดุอุปกรณ์									
7.1 ทุนจำลองชาย-หญิง	4.21	0.80	มาก	3.32	1.66	มาก	3.86	1.24	มาก
7.2 ทุนฝึกกลไกการคลอด	4.14	0.77	มาก	3.23	1.67	มาก	3.84	1.23	มาก
7.3 ทุนกายภาคศาสตร์และสรีรวิทยา	4.36	0.84	มาก	3.64	1.59	มาก	3.84	1.23	มาก

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับความสะดวกในการใช้บริการปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน (ต่อ)

รายการประเมิน	อาจารย์และผู้บริหาร(n=15)			บัณฑิต (n=35)			นักศึกษาพยาบาล (n=86)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
7. สื่อวัสดุอุปกรณ์ (ต่อ)									
7.4 วัสดุอุปกรณ์ประกอบการฝึกปฏิบัติในห้องสาธิต	4.21	0.89	มาก	3.71	1.57	มาก	3.85	1.23	มาก
7.5 บริการจัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ในห้องสาธิต	4.35	0.84	มาก	3.71	1.55	มาก	3.88	1.24	มาก
7.6 เครื่องฉายสไลด์	4.57	0.76	มากที่สุด	3.79	1.55	มาก	4.04	1.31	มาก
7.7 เครื่อง Visualizer	4.64	0.74	มากที่สุด	3.82	1.55	มาก	3.91	1.27	มาก
7.8 โทรทัศน์ วีดีโอ	4.64	0.63	มากที่สุด	3.85	1.60	มาก	3.80	1.34	มาก
7.9 วิทยุเทป	3.71	1.00	มาก	3.76	1.60	มาก	3.71	1.29	มาก
8. ยานพาหนะในการติดต่อและนิเทศการฝึกปฏิบัตินอกสถานที่	3.64	0.93	มาก	3.32	1.63	มาก	3.63	0.20	มาก
9. สถานที่ฝึกปฏิบัติงาน	3.64	0.93	มาก	3.94	1.54	มาก	3.96	0.18	มาก
รวม	4.07	0.57	มาก	3.77	1.29	มาก	3.81	0.16	มาก

จากตารางที่ 4.19 อาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาล คิดเห็นเกี่ยวกับความสะดวกในการใช้บริการปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.07, SD = 0.57; mean = 3.77, SD = 1.29; mean = 3.81, SD = 0.16) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อาจารย์และผู้บริหารคิดเห็นว่าปัจจัยนำเข้าด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ในส่วนของคอมพิวเตอร์สำหรับฐานข้อมูลสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.71, SD = 0.47) รองลงมาคือ 1) สื่อวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน: โทรทัศน์ , วีดีโอ 3) สื่อวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน: เครื่อง Visualizer โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.64, SD = 0.63; 0.74) ตามลำดับ

บัณฑิตคิดเห็นว่าปัจจัยนำเข้าด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ในส่วนความสะดวกในการใช้บริการปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนนั้นคู่มือการประเมินผลการเรียนการสอนภาคทฤษฎีมีความสะดวกในการใช้บริการสูงที่สุด เท่ากันกับ สถานที่ฝึกปฏิบัติงาน โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 3.94, SD = 1.37; mean = 3.94, SD = 1.37) รองลงมาคือ วารสารต่างประเทศและสถานที่ของห้องสมุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 3.91, SD = 1.58; mean = 3.91, SD = 1.60) ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษาความคิดเห็นว่าปัจจัยนำเข้าด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ในส่วนความสะดวกในการใช้บริการปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนนั้นการให้บริการของห้องสมุดมีความสะดวกในการใช้บริการสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.06, SD = 1.30) รองลงมาคือ สื่อวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน; เครื่องฉายสไลด์ โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.04, SD = 1.31) และสถานที่ของห้องสมุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.00, SD = 1.38) ตามลำดับ

4.3.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงปัจจัยนำเข้า เป็นข้อมูลข้อเสนอแนะจากอาจารย์และผู้บริหารบัณฑิตและนักศึกษาพยาบาล มีดังนี้

- 1) ควรมีสื่อการสอนเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้เพียงพอแก่นักศึกษา
- 2) สิ่งแวดล้อมห้องอยากให้มีห้องเรียนเพิ่มเติม เพราะมีห้องเดียวต้องแยงกัน
- 3) มีความสะดวก รวดเร็วเจ้าหน้าที่ดูแลให้ดีมาก
- 4) พวกโสตใช้ค่อนข้างยากบางครั้งไม่สะดวกต่อการใช้งาน
- 5) รถรับ-ส่งตอนฝึกปฏิบัติงานบางครั้งไม่เพียงพอ
- 6) รถที่ไปรับนักศึกษาควรมีการกำหนดเวลาออกจากโรงพยาบาลให้ชัดเจนบางครั้ง

นักศึกษาบางกลุ่มลงฝึกช้ากว่าที่ตกลงไว้ 1 ชม. ทำให้รถต้องรอนานทำให้ผู้ที่มารอเกิดอาการอ่อนเพลีย หรือควรแบ่งรถเป็น 2 รอบห้องเรียนสาขามีกลิ่นเหม็นอับ ไม่สะอาดควรมีการปรับปรุงบรรยากาศขาดหุ่นฝึกการคลอດทำให้นักศึกษาเมื่อจะไปทำคลอດจริงเกิดความไม่มั่นใจเพราะไม่เคยหัด

4.4 ผลการประเมินด้านกระบวนการผลิต

การประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 ด้านกระบวนการผลิต แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

- 1) การบริหารหลักสูตร
- 2) การจัดการเรียนการสอน
- และ 3) ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงผลผลิต

4.4.1 การบริหารหลักสูตร เป็นการประเมินเกี่ยวกับการดำเนินการตั้งแต่การเตรียมความพร้อม การดำเนินการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างๆ โดยประเมินจากอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาล ประกอบด้วย 1) การเตรียมการหลักสูตรและการประเมินผลหลักสูตร และ 2) การจัดการเรียนการสอนการดังแสดงในตาราง 20 – 24

4.4.1.1 การเตรียมการหลักสูตรและการประเมินผลหลักสูตร

เป็นการประเมินเกี่ยวกับการเตรียมการหลักสูตรและการประเมินผลหลักสูตรก่อนดำเนินการ โดยประเมินจากอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาล ดังแสดงในตารางที่ 20 – 21

ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับการเตรียมหลักสูตรและการประเมินหลักสูตร

รายการประเมิน	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)		
	mean	SD	แปลผล
การเตรียมการหลักสูตร			
1. จัดประชุมสัมมนาให้ท่านได้ร่วมประชุมและพัฒนาหลักสูตรเสมอ	3.35	0.84	ปานกลาง
2. สนับสนุนให้ท่านได้พัฒนาความรู้ทางวิชาการและทักษะที่จำเป็นอย่างเหมาะสม	4.29	0.61	มาก
3. จัดสรรงบประมาณเพื่อการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม	4.21	0.58	มาก
4. เตรียมอาคารสถานที่สำหรับการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม	4.14	0.77	มาก
5. จัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์ที่ทันสมัยอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ	4.36	0.63	มาก
6. จัดเตรียมตำราภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ วารสาร คอมพิวเตอร์ ฐานข้อมูล ไว้อย่างเหมาะสม	4.36	0.74	มาก
7. จัดอาจารย์สอนแต่ละวิชาเหมาะสมกับคุณวุฒิและประสบการณ์	4.50	0.76	มาก
8. จัดแผนการเรียนที่ถูกต้องตามหนังสือคู่มือหลักสูตร	4.21	0.70	มาก
9. จัดศูนย์รวมตารางสอนเพื่อสะดวกในการตรวจสอบได้อย่างเหมาะสม	4.50	0.65	มาก
10. นิเทศและติดตามผลการจัดการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ	4.21	0.80	มาก
11. นิเทศและติดตามผลในการฝึกปฏิบัติได้อย่างสม่ำเสมอ	4.36	0.74	มาก
การประเมินผลหลักสูตร			
12. นำผลการประเมินการสอนรายวิชามาปรับปรุงการจัดการฝึกปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม	4.36	0.63	มาก
13. นำผลการประเมินการฝึกปฏิบัติมาปรับปรุงการจัดการฝึกปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม	4.36	0.63	มาก
รวม	4.25	0.54	มาก

จากตารางที่ 4.20 พบว่า อาจารย์และผู้บริหารคิดเห็นว่าการเตรียมการหลักสูตรและประเมินผลหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.25, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดอาจารย์สอนแต่ละวิชาเหมาะสมกับคุณวุฒิและประสบการณ์สูงที่สุดโดยอยู่ในระดับมากเท่ากันกับการจัดศูนย์รวมตารางสอนเพื่อสะดวกในการตรวจสอบได้อย่างเหมาะสม โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.50, S.D. = 0.76; 0.65)

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของบัณฑิตและนักศึกษาพยาบาล เกี่ยวกับการเตรียมหลักสูตร

รายการประเมิน	บัณฑิต (n=35)			นักศึกษาพยาบาล (n=86)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
1. จัดกิจกรรมวิชาการเพื่อเสริมความรู้นอกชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม	4.24	0.55	มาก	4.11	0.58	มาก
2. สนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้เหมาะสม	4.29	0.57	มาก	4.15	0.64	มาก
3. จัดสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย สะอาดเป็นระเบียบดี	4.35	0.65	มาก	4.23	0.58	มาก
4. จัดสภาพห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน	4.29	0.63	มาก	3.73	0.95	มาก
5. จัดสภาพห้องฝึกปฏิบัติงานมีความเหมาะสมเอื้อต่อการนำไปฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยได้เป็นอย่างดี	4.41	0.57	มาก	4.07	0.84	มาก
รวม	4.03	0.47	มาก	4.06	0.54	มาก

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ความคิดเห็นของบัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับการเตรียมหลักสูตร ในภาพรวม โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.03, SD = 0.47; mean = 4.06, SD = 0.54)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า บัณฑิตคิดเห็นว่ากระบวนการเตรียมหลักสูตร ในส่วนการจัดสภาพห้องฝึกปฏิบัติงานมีความเหมาะสมเอื้อต่อการนำไปฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยได้เป็นอย่างดีที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.41, SD = 0.57) รองลงมาคือ การจัดสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย สะอาดเป็นระเบียบดี โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.35, SD = 0.65) และการสนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้เหมาะสม เท่ากันกับ การจัดสภาพห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.29, SD = 0.57; 0.63) ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษาคิดเห็นว่าการจัดสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย สะอาดเป็นระเบียบดีสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.23, SD = 0.58) รองลงมาคือ การสนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้เหมาะสม โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.15, SD = 0.64) และจัดกิจกรรมวิชาการเพื่อเสริมความรู้นอกชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.11, SD = 0.58) ตามลำดับ

4.4.1.2 การจัดการเรียนการสอน

เป็นการประเมินเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนระหว่างดำเนินการหลักสูตร ได้แก่ การเตรียมการสอน เทคนิคและวิธีการสอน รวมทั้งการวัดและประเมินผล โดยประเมินจากอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาล ดังแสดงในตารางที่ 4.22 – 4.25

ตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับด้านการจัดการเรียนการสอนด้านการเตรียมการสอน

รายการประเมิน	อาจารย์และผู้บริหาร(n=15)			บัณฑิต (n=35)			นักศึกษาพยาบาล(n=86)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
การเตรียมการสอน									
1. การวางแผนการสอน โดยกำหนดจุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลชัดเจน	4.36	0.63	มาก	4.41	0.50	มาก	4.29	0.87	มาก
2. การเตรียมสื่อการเรียนการสอนชัดเจนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่สอน	4.43	0.65	มาก	4.29	0.58	มาก	4.27	0.82	มาก
3. เตรียมเนื้อหาสาระของบทเรียนสำหรับสอนชัดเจนเหมาะสมดี	N/A	N/A	N/A	4.44	0.56	มาก	4.21	0.80	มาก
4. ท่านตรวจสอบคุณภาพของบทเรียนและสื่อก่อนนำไปใช้สอนเสมอ	4.29	0.61	มาก	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
5. การประยุกต์และริเริ่มนำรูปแบบการเรียนการสอนที่ได้จากการศึกษามาใช้ได้อย่างเหมาะสม	4.36	0.50	มาก	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
6. ประเมินเทคนิควิธีสอนวิชานั้นทุกครั้ง	4.93	0.27	มากที่สุด	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
รวม	4.47	0.27	มาก	4.38	0.0	มาก	4.26	0.04	มาก
					4				

หมายเหตุ N/A หมายถึง ไม่ได้ประเมิน

จากตารางที่ 4.22 พบว่า อาจารย์และผู้บริหารคิดเห็นว่าการเตรียมการสอนและเทคนิคและวิธีการสอนของอาจารย์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.47, S.D. = 0.27) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า บกจุดประสงค์และแนวทางการเรียนการสอนอย่างชัดเจน โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.93, S.D. = 0.27) รองลงมาคือ การเตรียมสื่อการเรียนการสอนที่ชัดเจนโดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.43, S.D. = 0.65) ตามลำดับ

บัณฑิตคิดเห็นว่ากระบวนการผลิตด้านการจัดการเรียนการสอน: การเตรียมเนื้อหาสาระบทเรียนชัดเจน โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.38, SD = 0.04) รองลงมาคือ การวางแผนการสอนโดยกำหนดจุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลได้ชัดเจน โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.41, SD = 0.50) ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษาคิดเห็นว่ากระบวนการผลิตด้านการจัดการเรียนการสอน: การเตรียมการสอนของอาจารย์ ในส่วนการวางแผนการสอนโดยกำหนดจุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลได้ชัดเจนสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.29, SD = 0.87) รองลงมาคือ การเตรียมเนื้อหาสาระของบทเรียนสำหรับสอนชัดเจนเหมาะสมดี โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.27, SD = 0.82) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับ
เทคนิควิธีการสอนของอาจารย์

รายการประเมิน	อาจารย์และผู้บริหาร(n=15)			บัณฑิต (n=35)			นักศึกษาพยาบาล (n=86)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
เทคนิคและวิธีสอนของอาจารย์									
1. บอกจุดประสงค์และแนวทางการเรียนการสอนอย่างชัดเจน	4.86	0.36	มากที่สุด	4.41	0.60	มาก	4.32	0.87	มาก
2. ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนอย่างชัดเจน	4.43	0.51	มาก	4.38	0.95	มาก	4.23	0.82	มาก
3. ส่งเสริมให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและนำเสนอความรู้ทั้งวิเคราะห์และวิจารณ์	4.50	0.52	มาก	4.53	0.51	มากที่สุด	4.33	0.80	มาก
4. สามารถเชื่อมโยงทฤษฎีนำสู่การปฏิบัติได้อย่างสอดคล้องเหมาะสมดี	4.50	0.52	มาก	4.47	0.57	มาก	4.31	0.86	มาก
5. เนื้อหาที่สอนทันสมัยสอดคล้องกับจุดประสงค์	4.43	0.65	มาก	4.53	0.51	มากที่สุด	4.33	0.78	มาก
6. สามารถใช้สื่อการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี	4.43	0.65	มาก	4.50	0.51	มาก	4.33	0.81	มาก
7. เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามปัญหาหรือข้อความรู้อย่างเหมาะสม	4.29	0.73	มาก	4.38	0.55	มาก	4.33	0.83	มาก
8. ตอบคำถามและอธิบายข้อความรู้อย่างชัดเจนและถูกต้อง	4.50	0.65	มาก	4.32	0.59	มาก	4.33	0.81	มาก
9. ส่งเสริมให้รู้จักทำงานเป็นกลุ่มและเข้าใจบทบาทผู้นำและผู้ตามที่ดี	4.57	0.51	มากที่สุด	4.44	0.64	มาก	4.31	0.83	มาก
10. มอบหมายงานที่มีปริมาณเหมาะสมกับเนื้อหาและเวลา	4.50	0.65	มาก	4.32	0.64	มาก	4.06	0.81	มาก
11. ให้นักเรียนประเมินการสอนของท่านเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพ	4.71	0.47	มากที่สุด	4.44	0.61	มาก	4.33	0.83	มาก

ตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนของอาจารย์ (ต่อ)

รายการประเมิน	อาจารย์และผู้บริหาร(n=15)			บัณฑิต (n=35)			นักศึกษาพยาบาล (n=86)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
12. สร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนภาคทฤษฎีได้อย่างเหมาะสม	4.50	0.52	มาก	4.38	0.60	มาก	4.02	0.94	มาก
13. สร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนภาคปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม	4.50	0.52	มาก	4.44	0.61	มาก	4.15	0.81	มาก
14. ปลุกฝังให้เป็นผู้ที่มีความรักและภูมิใจในวิชาชีพพยาบาลเสมอ	4.79	0.43	มากที่สุด	4.64	0.54	มากที่สุด	4.38	0.82	มาก
รวม	4.52	0.38	มากที่สุด	4.43	0.37	มาก	4.27	0.04	มาก

จากตารางที่ 4.23 พบว่า อาจารย์และผู้บริหาร คิดเห็นว่าการเตรียมการสอนและเทคนิคและวิธีการสอนของอาจารย์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.52, S.D. = 0.38) ส่วนบัณฑิตและนักศึกษาพยาบาล คิดเห็นว่าการเตรียมการสอนและเทคนิคและวิธีการสอนของอาจารย์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.43, S.D. = 0.37; mean = 4.27, S.D. = 0.04)

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อาจารย์และผู้บริหารคิดเห็นว่าการบอกจุดประสงค์และแนวทางการเรียนการสอนอย่างชัดเจน โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.86, S.D. = 0.36) รองลงมาคือ การให้นักเรียนประเมินการสอนของท่านเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงที่สุดโดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.71, S.D. = 0.47) ตามลำดับ

บัณฑิตคิดเห็นว่าการกระบวนการผลิตด้านการจัดการเรียนการสอน: เทคนิคและวิธีการสอนของอาจารย์ในด้านการปลุกฝังให้เป็นผู้มีความรักและภูมิใจในวิชาชีพพยาบาลตลอดเวลาสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.64, SD = 0.54) รองลงมาคือ การส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและนำเสนอความรู้ทั้งวิเคราะห์และวิจารณ์ สามารถเชื่อมโยงการสอนได้ดี เท่ากันกับ เนื้อหาที่สอนทันสมัยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.53, SD = 0.51) และมีทักษะในการใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นอย่างดี โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.50, SD = 0.51) ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษาคิดเห็นว่าการปลุกฝังให้เป็นผู้มีความรักและภูมิใจในวิชาชีพพยาบาลตลอดเวลาสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.38, SD = 0.82) รองลงมาคือ 1) เนื้อหาที่สอนทันสมัยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ 2) ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและนำเสนอความรู้ทั้งวิเคราะห์และวิจารณ์ สามารถเชื่อมโยงการสอนได้ดี 3) มีทักษะในการใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นอย่างดี 4) ตอบคำถามและอธิบายข้อความรู้ได้อย่างชัดเจนและถูกต้อง 5) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินการสอนของอาจารย์ได้ โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.33, SD = 0.78; 0.80; 0.81; 0.81; 0.83) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน

รายการประเมิน	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)		
	mean	SD	แปลผล
การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน			
1. กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนอย่างชัดเจน	4.50	0.52	มาก
2. ความรู้ความสามารถในการวัดและประเมินผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเป็นอย่างดี	4.36	0.63	มาก
3. ข้อสอบที่ใช้วัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับประสิทธิภาพการสอนของท่านและความรู้ของผู้เรียน	4.21	0.70	มาก
4. นำหลักการประเมินผลใช้ในการกำหนดระดับคะแนนหรือตัดเกรด	4.50	0.52	มาก
5. ข้อสอบได้รับการตรวจสอบคุณภาพก่อนนำไปใช้ทุกครั้ง	4.64	0.63	มากที่สุด
6. ข้อสอบมีความชัดเจนและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน	4.36	0.63	มาก
7. มีการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขเสมอ	4.71	0.47	มากที่สุด
8. มีการประเมินผลก่อนการเรียน ระหว่างเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.42	0.51	มาก
9. นำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของท่านเสมอ	4.57	0.51	มากที่สุด
10. มีการกำหนดสัดส่วนคะแนนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างชัดเจน	4.79	0.43	มากที่สุด
11. กำหนดหลักเกณฑ์การวัดและการประเมินผลเป็นระเบียบเดียวกันทุกสาขาวิชา	4.79	0.43	มากที่สุด
12. ระเบียบการวัดและประเมินผลมีความแน่นอนและชัดเจน	4.64	0.50	มากที่สุด
13. ระเบียบการวัดและประเมินผลเอื้อต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน	4.42	0.65	มาก
รวม	4.53	0.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.24 พบว่า อาจารย์และผู้บริหารคิดเห็นว่าการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนของอาจารย์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.53, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีการกำหนดสัดส่วนคะแนนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างชัดเจน เท่ากันกับการกำหนดหลักเกณฑ์การวัดและการประเมินผลเป็นระเบียบเดียวกันทุกภาควิชาโดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.79, S.D. = 0.43) รองลงมาคือ มีการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขเสมอโดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.71, S.D. = 0.47) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของบัณฑิตและนักศึกษาพยาบาล
เกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน

รายการประเมิน	บัณฑิต (n=35)			นักศึกษาพยาบาล (n=86)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน						
1. การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของรายวิชาที่สอน	4.38	0.60	มาก	4.09	1.16	มาก
2. บอกให้รู้เกณฑ์การให้คะแนน ลักษณะการสอน และวิธีสอนชัดเจน	4.26	0.56	มาก	4.13	1.16	มาก
3. ข้อสอบมีคุณภาพดี ชัดเจน	4.41	0.50	มาก	4.15	1.19	มาก
4. วิธีการวัดและการประเมินผลมีความเหมาะสมดี	4.41	0.50	มาก	4.10	1.18	มาก
5. มาตรฐานการให้คะแนนภาคทฤษฎีชัดเจน	4.41	0.65	มาก	4.17	1.17	มาก
6. มาตรฐานการให้คะแนนภาคปฏิบัติชัดเจน	4.20	0.80	มาก	4.12	1.20	มาก
7. มีการบอกผลการสอบและเฉลยให้ท่านรู้อย่าง รวดเร็ว	4.26	0.66	มาก	4.08	1.20	มาก
8. มีความยุติธรรมในการประเมินผลและตัดสินผล	4.41	0.55	มาก	4.13	1.19	มาก
รวม	4.34	0.47	มาก	4.12	1.14	มาก

จากตารางที่ 4.25 พบว่า บัณฑิตคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนในภาพรวม โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.34, SD = 0.47; mean = 4.12, SD = 1.14) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า บัณฑิตคิดเห็นว่า การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน 1) ในส่วนข้อสอบมีคุณภาพดี ชัดเจน 2) วิธีการวัด และการประเมินผลมีความเหมาะสมดี 3) มีความยุติธรรมในการประเมินผลและตัดสินผล และ 4) มาตรฐานการให้คะแนนภาคทฤษฎีชัดเจนสูงสุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.41, SD = 0.50; 0.50; 0.55; 0.65) รองลงมาคือ การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชาที่สอน โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.38, SD = 0.60) ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษาพยาบาลคิดเห็นว่า การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีมาตรฐานการให้คะแนนภาคทฤษฎีชัดเจนสูงสุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.17, SD = 1.17) รองลงมาคือ ข้อสอบมีคุณภาพดี ชัดเจน โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.15, SD = 1.19) และบอกให้รู้เกณฑ์การให้คะแนน ลักษณะการสอน และวิธีสอนชัดเจน เท่ากันกับมีความยุติธรรมในการประเมินผลและตัดสินผล (mean = 4.13, SD = 1.16; 1.19) ตามลำดับ

4.5 ผลการประเมินด้านผลผลิต

การประเมินหลักสูตรด้านผลผลิต แบ่งเป็น 3 ตอน คือ 1) คุณลักษณะบัณฑิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 2) คุณลักษณะบัณฑิตตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และ 3) ข้อเสนอแนะ

4.5.1 สรุปคุณลักษณะบัณฑิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

คุณลักษณะบัณฑิต เป็นข้อมูลจากอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิต จำแนกตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยมีรายละเอียด ดังแสดงในตารางที่ 26 - 32

ตารางที่ 4.26 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิต พยาบาลผู้ใช้บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับคุณลักษณะเชิงวิชาชีพของบัณฑิตพยาบาลจำแนกตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

มาตรฐานผลการเรียนรู้	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			ผู้ใช้บัณฑิต (n=36)			นักศึกษา (n = 86)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม	4.43	0.44	มาก	4.66	0.40	มากที่สุด	4.02	0.54	มาก	4.37	1.05	มาก
2. ด้านความรู้	4.14	0.44	มาก	4.47	0.46	มาก	3.32	0.38	ปานกลาง	4.12	1.03	มาก
3. ด้านทักษะทางปัญญา	3.96	0.53	มาก	4.21	0.47	มาก	3.24	0.55	ปานกลาง	4.04	1.00	มาก
4. ด้านทักษะสัมพันธภาพและความรับผิดชอบ	4.24	0.45	มาก	4.34	0.54	มาก	3.68	0.58	มาก	4.20	0.96	มาก
5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.99	0.46	มาก	4.34	0.54	มาก	3.51	0.51	มาก	4.09	1.00	มาก
6. ด้านการปฏิบัติการพยาบาล	4.42	0.59	มาก	4.42	0.50	มาก	3.50	0.51	ปานกลาง	4.78	0.92	มากที่สุด
รวม	4.20	0.42	มาก	4.39	0.38	มาก	3.55	0.07	มาก	4.27	0.05	มาก

จากตารางที่ 4.26 พบว่า อาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล ผู้ใช้บัณฑิต และนักศึกษา คิดเห็นว่า บัณฑิตพยาบาลมีคุณลักษณะเชิงวิชาชีพมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ ในระดับมากเท่ากัน (mean = 4.20, SD = 0.42; mean = 4.39, SD = 0.38; mean = 3.55, SD = 0.07; mean = 4.27, SD = 0.05)

ตารางที่ 4.27 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิต พยาบาล และผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติด้านคุณธรรม จริยธรรม

คุณลักษณะเชิง วิชาชีพด้าน คุณธรรม จริยธรรม	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			ผู้ใช้บัณฑิต (n=36)			นักศึกษา (n = 86)		
	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล
1. มีความ ประพฤติดี ปฏิบัติตนได้ ถูกต้องตาม วัฒนธรรมอัน ดีงามของ สังคม	4.36	0.63	มาก	4.62	0.49	มากที่สุด	4.05	0.63	มาก	4.29	1.00	มาก
2. มีความ กระตือรือร้น ในการ ปฏิบัติงาน	4.36	0.63	มาก	4.59	0.50	มากที่สุด	3.88	0.58	มาก	4.21	1.02	มาก
3. มีน้ำใจ ช่วยเหลือเอื้อ อำนวยอาหารผู้อื่น เสมอ	4.36	0.50	มาก	4.65	0.54	มากที่สุด	4.02	0.68	มาก	4.17	1.15	มาก
4. มีมารยาท รู้ กาลเทศะ อ่อนน้อมถ่อม ตน	4.36	0.50	มาก	4.68	0.53	มากที่สุด	4.05	0.80	มาก	4.31	1.06	มาก
5. มีระเบียบวินัย	4.21	0.58	มาก	4.62	0.56	มากที่สุด	3.94	0.59	มาก	4.25	1.06	มาก
6. กิริยา หน้าตา ยิ้มแย้ม แจ่มใส	4.57	0.51	มากที่สุด	4.61	0.55	มากที่สุด	4.08	0.70	มาก	4.27	1.05	มาก

ตารางที่ 4.27 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล และผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติด้านคุณธรรม จริยธรรม

คุณลักษณะเชิงวิชาชีพด้านคุณธรรม จริยธรรม	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			ผู้ใช้บัณฑิต (n=36)			นักศึกษา (n = 86)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
7. ใช้ภาษาจากไพเราะเป็นกันเองกับทุกคน	4.28	0.47	มาก	4.59	0.56	มากที่สุด	4.05	0.64	มาก	4.37	1.03	มาก
8. มีเจตคติที่ดี รัก และภูมิใจในวิชาชีพพยาบาล	4.64	0.50	มากที่สุด	4.71	0.58	มากที่สุด	4.02	0.82	มาก	4.29	1.04	มาก
9. เคารพสิทธิศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์	4.64	0.50	มากที่สุด	4.79	0.41	มากที่สุด	4.08	0.56	มาก	4.38	1.05	มาก
10. มีความซื่อสัตย์	4.50	0.52	มาก	4.73	0.51	มากที่สุด	4.05	0.76	มาก	4.33	1.04	มาก
รวม	4.43	0.44	มาก	4.66	0.40	มากที่สุด	4.02	0.54	มาก	4.37	1.05	มาก

จากตารางที่ 4.27 อาจารย์และผู้บริหาร ผู้ใช้บัณฑิตพยาบาล และนักศึกษาคิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมีคุณลักษณะเชิงวิชาชีพตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมอยู่ในระดับมาก (mean = 4.43, SD = 0.44; mean = 4.02, SD = 0.54; mean = 4.37, SD = 1.05) บัณฑิตคิดเห็นว่าตนเองมีคุณลักษณะเชิงวิชาชีพมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติด้านคุณธรรม จริยธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.66, SD = 0.40)

เมื่อพิจารณารายการที่อาจารย์และผู้บริหารคิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมีความสามารถมากที่สุดคือ มีเจตคติที่ดี รัก และภูมิใจในวิชาชีพพยาบาล และเคารพสิทธิศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เท่ากันทั้งสองรายการ (mean = 4.64, SD = 0.50) รองลงมาคือ กิริยา หน้าตา ยิ้มแย้มแจ่มใส มีความซื่อสัตย์ (mean = 4.57, SD = 0.51; mean = 4.50, SD = 0.52) ตามลำดับ

ตัวบัณฑิตเองคิดเห็นว่าตนเองมีความสามารถมากที่สุด คือ เคารพสิทธิศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ (mean = 4.79, SD = 0.41) รองลงมาคือ มีความซื่อสัตย์ และมีเจตคติที่ดี รักและภูมิใจในวิชาชีพพยาบาล (mean = 4.73, SD = 0.51; mean = 4.71, SD = 0.58) ตามลำดับ

ผู้ใช้บัณฑิตคิดเห็นว่าบัณฑิตมีความสามารถมากที่สุด คือ กิริยา หน้าตา ยิ้มแย้มแจ่มใส และ เคารพ สิทธิศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เท่ากันทั้งสองรายการ (mean = 4.05, SD = 0.70; 0.56) รองลงมาคือ มีความประพฤติดีปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามวัฒนธรรมอันดีงามของสังคม มีมารยาท รู้กาลเทศะ อ่อนน้อมถ่อมตน ใช้ ภาษาวาจาไพเราะเป็นกันเองกับทุกคน และมีความซื่อสัตย์ เท่ากันทั้ง 4 รายการ (mean = 4.05, SD = 0.63; 0.80; 0.64; 0.76)

ส่วนนักศึกษาคิดเห็นว่า การเคารพสิทธิศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์สูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.38, SD = 1.05) รองลงมาคือ ใช้ภาษาวาจาไพเราะเป็นกันเองกับทุกคน โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.37, SD = 1.03) และมีความซื่อสัตย์ โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.33, SD = 1.04) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.28 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิต พยาบาล ผู้ใช้บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติด้านความรู้

คุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ของบัณฑิตพยาบาล ด้านความรู้	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			ผู้ใช้บัณฑิต (n=36)			นักศึกษา (n = 86)		
	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล
1. สามารถนำความรู้ และหลักการทาง สังคมศาสตร์และ พฤติกรรมศาสตร์มา ใช้ในการปฏิบัติการ พยาบาลได้เหมาะสม	4.21	0.58	มาก	4.59	0.56	มากที่สุด	3.48	0.51	มาก	4.02	1.23	มาก
2. สามารถนำทฤษฎี ทางการพยาบาลมา ประยุกต์ในการ ปฏิบัติ การพยาบาล ได้เหมาะสม	4.07	0.47	มาก	4.38	0.60	มาก	3.37	0.55	ปาน กลาง	4.08	1.06	มาก
3. สามารถใช้กระบวนการ พยาบาลในการ แก้ไขปัญหาสุขภาพ อนามัยของบุคคล ครอบครัว และชุมชน ในการป้องกันโรคได้ เหมาะสม	4.21	0.58	มาก	4.47	0.51	มาก	3.34	0.54	ปาน กลาง	4.17	1.06	มาก

ตารางที่ 4.28 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิต
พยาบาล ผู้ใช้บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบ
มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติด้านความรู้ (ต่อ)

คุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ของบัณฑิตพยาบาล ด้านความรู้	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			ผู้ใช้บัณฑิต (n=36)			นักศึกษา (n = 86)		
	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปล ผล
4. สามารถใช้ กระบวนการพยาบาล ในการแก้ไขปัญหา สุขภาพอนามัยของ บุคคลและครอบครัว และชุมชนเพื่อ ส่งเสริมสุขภาพได้ เหมาะสม	4.21	0.58	มาก	4.41	0.55	มาก	3.25	0.56	ปาน กลาง	4.10	1.07	มาก
5. สามารถใช้ กระบวนการพยาบาล ในการแก้ไขปัญหา สุขภาพอนามัยของ บุคคลและครอบครัว และชุมชนเพื่อการ ฟื้นฟูสมรรถภาพได้ เหมาะสม	4.21	0.58	มาก	4.38	0.56	มาก	3.51	0.51	มาก	4.17	1.08	มาก
6. สามารถใช้ กระบวนการพยาบาล ในการให้บริการด้าน สุขภาพอนามัยแก่ บุคคล ครอบครัว และชุมชนเกี่ยวกับ การป้องกันโรคได้ เหมาะสม	4.14	0.53	มาก	4.53	0.71	มาก ที่สุด	3.14	0.43	ปาน กลาง	4.13	1.07	มาก
7. ช่างสังเกต มีความไว ต่ออาการ เปลี่ยนแปลงที่เกิด ขึ้นกับผู้ป่วยและ ครอบครัว	4.00	0.55	มาก	4.47	0.61	มาก	3.25	0.56	ปาน กลาง	4.08	1.08	มาก

ตารางที่ 4.28 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิต
พยาบาล ผู้ใช้บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบ
มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติด้านความรู้ (ต่อ)

คุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ของบัณฑิตพยาบาล ด้านความรู้	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			ผู้ใช้บัณฑิต (n=36)			นักศึกษา (n = 86)		
	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปล ผล
8. สามารถเลือก หลักฐานเชิงประจักษ์ ไปใช้ในการแก้ปัญหา ทางการพยาบาลได้ เหมาะสม	4.00	0.55	มาก	4.41	0.61	มาก	3.25	0.51	ปาน กลาง	4.10	1.05	มาก
9. มีความรู้ความเข้าใจ ในกลไกการเจ็บป่วย ของผู้ป่วยและชุมชน ที่รับผิดชอบ	4.14	0.53	มาก	4.53	0.56	มาก ที่สุด	3.17	0.57	ปาน กลาง	4.21	1.07	มาก
10. สามารถกำหนด ปัญหาทางการ พยาบาลที่สอดคล้อง กับความต้องการของ ผู้ป่วย	4.21	0.70	มาก	4.56	0.45	มาก ที่สุด	3.40	0.55	ปาน กลาง	4.15	1.07	มาก
รวม	4.14	0.44	มาก	4.47	0.46	มาก	3.32	0.38	ปาน กลาง	4.12	1.03	มาก

จากตารางที่ 4.28 อาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาลและนักศึกษา คิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมี
คุณลักษณะเชิงวิชาชีพมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้อยู่ในระดับมาก (mean = 4.14, SD = 0.44;
mean = 4.47, SD = 0.46; mean = 4.12, SD = 1.03) ส่วนผู้ใช้บัณฑิตคิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมี
คุณลักษณะเชิงวิชาชีพตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้อยู่ในระดับปานกลาง (mean = 3.32, SD =
0.38)

เมื่อพิจารณารายการที่อาจารย์และผู้บริหารคิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมีความสามารถมากที่สุดคือ
สามารถนำความรู้และหลักการทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์มาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลได้
เหมาะสม สามารถใช้กระบวนการพยาบาลในการแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยของบุคคล ครอบครัว และชุมชน
ในการป้องกันโรค ส่งเสริมสุขภาพ ฟื้นฟูสมรรถภาพได้เหมาะสม และสามารถกำหนดปัญหาทางการพยาบาล
ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ป่วย เท่ากันทั้ง 5 รายการ (mean = 4.21, SD = 0.58; 0.58; 0.58; 0.58;
0.70)

ตัวบัณฑิตเองคิดเห็นว่าตนเองมีความสามารถมากที่สุด คือ สามารถนำความรู้และหลักการทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์มาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลได้เหมาะสม (mean = 4.59, SD = 0.56) รองลงมาคือ สามารถกำหนดปัญหาทางการพยาบาลที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ป่วย สามารถใช้กระบวนการพยาบาลในการให้บริการด้านสุขภาพอนามัยแก่บุคคล ครอบครัวและชุมชนเกี่ยวกับการป้องกันโรคได้เหมาะสม และมีความรู้ความเข้าใจในกลไกการเจ็บป่วยของผู้ป่วยและชุมชนที่รับผิดชอบ (mean = 4.56, SD = 0.45; mean = 4.53, SD = 0.71; mean = 4.53, SD = 0.56) ตามลำดับ

ผู้ใช้บัณฑิตคิดเห็นว่าบัณฑิตมีความสามารถมากที่สุด คือ สามารถใช้กระบวนการพยาบาลในการแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยของบุคคลและครอบครัวและชุมชนเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพได้เหมาะสม (mean = 4.51, SD = 0.51) รองลงมาคือ สามารถนำความรู้และหลักการทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์มาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลได้เหมาะสมและ สามารถกำหนดปัญหาทางการพยาบาลที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ป่วย (mean = 3.48, SD = 0.51; mean = 3.40, SD = 0.55) ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษาคิดเห็นว่า บัณฑิตมีความรู้ความเข้าใจในกลไกการเจ็บป่วยของผู้ป่วยและชุมชนที่รับผิดชอบสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.21, SD = 1.07) รองลงมาคือ สามารถใช้กระบวนการพยาบาลในการแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยของบุคคล ครอบครัว และชุมชนในการป้องกันโรคได้เหมาะสม เท่ากันกับสามารถใช้กระบวนการพยาบาลในการแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยของบุคคลและครอบครัวและชุมชนเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพได้เหมาะสม โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.17, SD = 1.06; 1.08) และสามารถกำหนดปัญหาทางการพยาบาลที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ป่วย โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.15, SD = 1.07) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.29 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล ผู้ใช้บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติด้านทักษะทางปัญญา

คุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ของบัณฑิตพยาบาล ด้านทักษะทางปัญญา	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			ผู้ใช้บัณฑิต (n=36)			นักศึกษา (n = 86)		
	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล
1. สามารถอธิบาย เหตุผลการปฏิบัติการ พยาบาลได้ตามหลัก วิชา	3.86	0.36	มาก	4.15	0.61	มาก	3.40	0.65	ปาน กลาง	4.00	1.00	มาก
2. พัฒนาการตนเองโดย แสวงหาความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ	4.00	0.39	มาก	4.24	0.55	มาก	3.48	0.70	ปาน กลาง	4.00	1.03	มาก
3. นำเสนอหลักฐานเชิง ประจักษ์หรือนวัตกรรม ที่พัฒนาคุณภาพบริการ	3.93	0.62	มาก	4.15	0.61	มาก	2.94	0.59	ปาน กลาง	4.11	1.04	มาก
4. สามารถลำดับ ความสำคัญของปัญหา ทางการพยาบาลได้ เหมาะสมกับ สถานการณ์	4.00	0.68	มาก	4.26	0.62	มาก	3.34	0.68	ปาน กลาง	4.06	1.06	มาก
5. สามารถสนับสนุน และร่วมทำวิจัยเพื่อ พัฒนาวิชาชีพพยาบาล ได้	3.92	0.73	มาก	4.24	0.65	มาก	2.97	0.66	ปาน กลาง	4.06	1.09	มาก
6. ศึกษาหาข้อมูลที่ ทันสมัยอยู่เสมอ	4.00	0.88	มาก	4.24	0.61	มาก	3.22	0.73	ปาน กลาง	4.04	1.07	มาก
7. สามารถอภิปราย ปัญหาและเลือกแนว ทางการแก้ปัญหาที่ เหมาะสมกับ สถานการณ์ปัจจุบัน	4.00	0.78	มาก	4.21	0.64	มาก	3.31	0.68	ปาน กลาง	4.04	1.03	มาก
รวม	3.96	0.53	มาก	4.21	0.47	มาก	3.24	0.55	ปาน กลาง	4.04	1.00	มาก

จากตารางที่ 4.29 อาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาลและนักศึกษาคิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมีคุณลักษณะเชิงวิชาชีพมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญาอยู่ในระดับมาก (mean = 3.96, SD = 0.53; mean = 4.21, SD = 0.47; mean = 4.04, SD = 1.00) ส่วนผู้ใช้บัณฑิตพยาบาลคิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมีคุณลักษณะเชิงวิชาชีพด้านภูมิปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง (mean = 3.24, SD = 0.55)

เมื่อพิจารณารายการที่อาจารย์และผู้บริหารคิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมีความสามารถมากที่สุดคือพัฒนาตนเองโดยแสวงหาความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ สามารถลำดับความสำคัญของปัญหาทางการพยาบาลได้เหมาะสมกับสถานการณ์ ศึกษาหาข้อมูลที่ทันสมัยอยู่เสมอและสามารถอภิปรายปัญหาและเลือกแนวทางการแก้ปัญหาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน (mean = 4.00, SD = 0.39; 68; 88; 78) เท่ากันทั้ง 4 รายการ

ตัวบัณฑิตเองคิดเห็นว่าตนเองมีความสามารถมากที่สุด คือ พัฒนาตนเองโดยแสวงหาความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ สามารถสนับสนุนและร่วมทำวิจัยเพื่อพัฒนาวิชาชีพพยาบาลได้และศึกษาหาข้อมูลที่ทันสมัยอยู่เสมอ เท่ากันทั้ง 3 รายการ (mean = 4.24, SD = 0.55; 65; 61)

ผู้ใช้บัณฑิตคิดเห็นว่าบัณฑิตมีความสามารถมากที่สุด คือ พัฒนาตนเองโดยแสวงหาความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ (mean = 3.48, SD = 0.70) รองลงมาคือ สามารถอธิบายเหตุผลการปฏิบัติการพยาบาลได้ตามหลักวิชา และสามารถลำดับความสำคัญของปัญหาทางการพยาบาลได้เหมาะสมกับสถานการณ์ (mean = 3.40, SD = 0.65; mean = 3.34, SD = 0.68) ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษาคิดเห็นว่าการที่นำเสนอหลักฐานเชิงประจักษ์หรือนวัตกรรมที่พัฒนาคุณภาพบริการสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.11, SD = 1.04) รองลงมาคือ สามารถลำดับความสำคัญของปัญหาทางการพยาบาลได้เหมาะสมกับสถานการณ์ เท่ากันกับ สามารถสนับสนุนและร่วมทำวิจัยเพื่อพัฒนาวิชาชีพพยาบาลได้ โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.06, SD = 1.06; 1.09) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.30 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิต
พยาบาล ผู้ใช้บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบ
มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติด้านทักษะสัมพันธภาพและความรับผิดชอบ

คุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ของบัณฑิตพยาบาล ด้านทักษะสัมพันธภาพ และความรับผิดชอบ	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			ผู้ใช้บัณฑิต (n=36)			นักศึกษา (n = 86)		
	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล
1. มีภาวะผู้นำ	3.71	0.61	มาก	4.29	0.58	มาก	3.14	0.73	ปาน กลาง	4.08	1.03	มาก
2. ยอมรับฟังความ คิดเห็นและ ข้อเสนอแนะของผู้อื่น	4.29	0.61	มาก	4.32	0.59	มาก	3.91	0.78	มาก	4.17	0.98	มาก
3. มีความรับผิดชอบต่อ ตนเองและต่อหน้าที่ที่ รับผิดชอบ	4.36	0.63	มาก	4.47	0.56	มาก	3.97	0.71	มาก	4.21	1.00	มาก
4. มีมนุษยสัมพันธ์และ สามารถสร้าง สัมพันธภาพที่ดีต่อ ผู้มารับบริการ	4.57	0.65	มาก ที่สุด	4.32	0.59	มาก	4.00	0.73	มาก	4.25	1.00	มาก
5. มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ในการ พัฒนาตนเองอยู่เสมอ	4.14	0.66	มาก	4.29	0.63	มาก	3.48	0.70	มาก	4.21	1.01	มาก
6. สามารถบริหารงานใน หน้าที่ที่รับผิดชอบได้ เหมาะสม	4.14	0.53	มาก	4.35	0.69	มาก	3.42	0.74	มาก	4.23	1.04	มาก
7. สามารถปรับตัวเข้า กับสถานการณ์และ สิ่งแวดล้อมได้ เหมาะสม	4.29	0.47	มาก	4.24	0.74	มาก	3.77	0.69	มาก	4.23	1.04	มาก
8. สามารถทำงานร่วม ทีมการพยาบาลได้ เหมาะสมกับบทบาท ที่ได้รับมอบหมาย	4.50	0.52	มาก	4.38	0.70	มาก	3.89	0.58	มาก	4.25	1.04	มาก
9. ติดต่อประสานงาน กับหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องด้านสุขภาพ เพื่อการดูแลผู้ป่วยได้	4.21	0.58	มาก	4.44	0.70	มาก	3.49	0.66	มาก	4.19	1.03	มาก

ตารางที่ 4.30 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล ผู้ใช้บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติด้านทักษะสัมพันธภาพและความรับผิดชอบ (ต่อ)

คุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ของบัณฑิตพยาบาล ด้านทักษะสัมพันธภาพ และความรับผิดชอบ	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			ผู้ใช้บัณฑิต (n=36)			นักศึกษา (n = 86)		
	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล
10. สามารถปรับปรุง แก้ไขการปฏิบัติงานของ ตนให้ดีขึ้นเสมอ	4.14	0.53	มาก	4.29	1.00	มาก	3.77	0.55	มาก	4.19	1.03	มาก
รวม	4.24	0.45	มาก	4.34	0.54	มาก	3.68	0.53	มาก	4.20	0.96	มาก

จากตารางที่ 4.30 อาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาลผู้ใช้บัณฑิตพยาบาลและนักศึกษาพยาบาล คิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมีคุณลักษณะเชิงวิชาชีพตามผลการเรียนรู้ด้านทักษะสัมพันธภาพและความรับผิดชอบอยู่ในระดับมาก (mean = 4.24, SD = 0.45; mean = 4.34, SD = 0.54; mean = 3.68, SD = 0.53; mean = 4.20, SD = 0.96)

เมื่อพิจารณารายการที่อาจารย์และผู้บริหารคิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมีความสามารถมากที่สุดคือ มีมนุษยสัมพันธ์และสามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้มารับบริการ (mean = 4.57, SD = 0.65) รองลงมาคือ สามารถทำงานร่วมทีมการพยาบาลได้เหมาะสมกับบทบาทที่ได้รับมอบหมาย (mean = 4.50, SD = 0.52) มีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อหน้าที่ที่รับผิดชอบ (mean = 4.36, SD = 0.63) ตามลำดับ

ตัวบัณฑิตเองคิดเห็นว่าตนเองมีความสามารถมากที่สุด คือ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อหน้าที่ที่รับผิดชอบ (mean = 4.47, SD = 0.56) รองลงมาคือ ติดต่อประสานงาน กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านสุขภาพเพื่อการดูแลผู้ป่วยได้ (mean = 4.44, SD = 0.70) สามารถทำงานร่วมทีมการพยาบาลได้เหมาะสมกับบทบาทที่ได้รับมอบหมาย (mean = 4.38, SD = 0.70) ตามลำดับ

ผู้ใช้บัณฑิตคิดเห็นว่าบัณฑิตมีความสามารถมากที่สุด คือ มีมนุษยสัมพันธ์และสามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้มารับบริการ (mean = 4.00, SD = 0.73) รองลงมาคือ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อหน้าที่ที่รับผิดชอบ ยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้อื่น (mean = 3.77, SD = 0.69; 0.55;) และสามารถติดต่อประสานงานและร่วมทำงานกับบุคคลอื่นในทีมการพยาบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดี (mean = 3.97, SD = 0.71; mean = 3.91, SD = 0.78) ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษาคิดเห็นว่าบัณฑิตมีมนุษยสัมพันธ์และสามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้มารับบริการ เท่ากันกับ สามารถทำงานร่วมทีมการพยาบาลได้เหมาะสมกับบทบาทที่ได้รับมอบหมายสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.25, SD = 1.00; 1.04) รองลงมาคือ สามารถบริหารงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบได้เหมาะสม เท่ากันกับ สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมได้เหมาะสม โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.23, SD = 1.04) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.31 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล ผู้ใช้บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ

คุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ของบัณฑิตพยาบาลด้าน ทักษะการวิเคราะห์เชิง ตัวเลข การสื่อสาร การ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			ผู้ใช้บัณฑิต (n=36)			นักศึกษา (n = 86)		
	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล
1.สามารถติดต่อ ประสานงานและ ร่วมทำงานกับ บุคคลอื่นในทีมการ พยาบาลและ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องได้ดี	4.14	0.53	มาก	4.29	0.58	มาก	3.69	0.79	มาก	4.15	1.07	มาก
2.สามารถ ประสานงานกับ ทีมสหสาขาเพื่อ พิทักษ์สิทธิผู้ป่วยได้ เหมาะสม	4.07	0.47	มาก	4.32	0.59	มาก	3.34	0.68	ปาน กลาง	4.08	1.03	มาก
3.สามารถใช้เทคนิค ทางคณิตศาสตร์มา ประยุกต์ใช้ในการ คำนวณยา/สารน้ำ/ สารอาหารได้ ถูกต้อง	4.07	0.47	มาก	4.47	0.56	มาก	3.65	0.64	มาก	4.06	1.04	มาก
4.สามารถวิเคราะห์ ผลการตรวจทาง ห้องปฏิบัติการเพื่อ วิเคราะห์ปัญหาของ ผู้ป่วยได้	3.86	0.53	มาก	4.32	0.59	มาก	3.26	0.76	ปาน กลาง	4.10	1.03	มาก
5.สามารถนำผลการ วิเคราะห์ไปใช้ ประโยชน์ได้	3.86	0.53	มาก	4.29	0.63	มาก	3.34	0.63	ปาน กลาง	4.12	1.10	มาก

ตารางที่ 4.31 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล ผู้ใช้บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (ต่อ)

คุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ของบัณฑิตพยาบาลด้าน ทักษะการวิเคราะห์เชิง ตัวเลข การสื่อสาร การ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			ผู้ใช้บัณฑิต (n=36)			นักศึกษา (n = 86)		
	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล		
6.สามารถสื่อสาร ภาษาท้องถิ่นกับ ผู้ป่วยด้วยท่าที่เป็น มิตร	4.14	0.53	มาก	4.35	0.69	มาก	3.68	0.77	มาก	4.15	1.09	มาก
7.สามารถสื่อสาร ภาษาสากลได้อย่าง เหมาะสม	3.28	0.61	ปาน กลาง	4.23	0.74	มาก	3.40	0.64	ปาน กลาง	3.94	1.16	มาก
8.สามารถใช้ โปรแกรม คอมพิวเตอร์เพื่อ การบันทึกข้อมูล/ วิเคราะห์ข้อมูลได้	4.07	0.73	มาก	4.38	0.70	มาก	3.63	0.65	มาก	4.08	1.05	มาก
9.สามารถใช้สื่อ โสตทัศนอุปกรณ์ได้ อย่างมี ประสิทธิภาพ	4.38	0.63	มาก	4.44	0.70	มาก	3.57	0.66	มาก	4.08	1.18	มาก
10.สามารถสื่อสาร รายงานอาการและ ปัญหาของผู้ป่วย เพื่อให้ได้รับการ รักษาพยาบาลที่ เหมาะสม	4.07	0.62	มาก	4.29	1.00	มาก	3.51	0.66	มาก	4.19	1.05	มาก
รวม	3.99	0.46	มาก	4.34	0.54	มาก	3.51	0.51	มาก	4.09	1.00	มาก

จากตารางที่ 4.31 อาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาลผู้ใช้บัณฑิตพยาบาลและนักศึกษาพยาบาล คิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมีคุณลักษณะเชิงวิชาชีพมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมาก (mean = 3.99, SD = 0.46; mean = 4.34, SD = 0.54; mean = 3.51, SD = 0.51; mean = 4.09, SD = 1.00)

เมื่อพิจารณารายการที่อาจารย์และผู้บริหารคิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมีความสามารถมากที่สุดคือ สามารถใช้สื่อโซเชียลมีเดียได้อย่างมีประสิทธิภาพ (mean = 4.38, SD = 0.63) รองลงมาคือ สามารถติดต่อประสานงานและร่วมทำงานกับบุคคลอื่นในทีมการพยาบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดี และสามารถสื่อสารภาษาท้องถิ่นกับผู้ป่วยด้วยท่าที่เป็นมิตร เท่ากันทั้งสองรายการ (mean = 4.14, SD = 0.53; 0.53) ตามลำดับ

ตัวบัณฑิตเองคิดเห็นว่าตนเองมีความสามารถมากที่สุด คือ สามารถใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในการคำนวณยา/สารน้ำ/สารอาหารได้ถูกต้อง (mean = 4.47, SD = 0.56) รองลงมาคือ สามารถใช้สื่อโซเชียลมีเดียได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการบันทึกข้อมูล/วิเคราะห์ข้อมูลได้ (mean = 4.44, SD = 0.70; mean = 4.38, SD = 0.70) ตามลำดับ

ผู้ใช้บัณฑิตคิดเห็นว่าบัณฑิตมีความสามารถมากที่สุด คือ สามารถติดต่อประสานงานและร่วมทำงานกับบุคคลอื่นในทีมการพยาบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดี (mean = 3.69, SD = 0.79) รองลงมาคือ สามารถสื่อสารภาษาท้องถิ่นกับผู้ป่วยด้วยท่าที่เป็นมิตรและ สามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการบันทึกข้อมูล/วิเคราะห์ข้อมูลได้ (mean = 3.68, SD = 0.77; mean = 3.63, SD = 0.65) ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษาพยาบาลคิดเห็นว่าบัณฑิตสามารถสื่อสาร รายงานอาการและปัญหาของผู้ป่วยเพื่อให้ได้รับการรักษาพยาบาลที่เหมาะสมสูงสุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.19, SD = 1.05) รองลงมาคือ สามารถติดต่อประสานงานและร่วมทำงานกับบุคคลอื่นในทีมการพยาบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดี เท่ากันกับ สามารถสื่อสารภาษาท้องถิ่นกับผู้ป่วยด้วยท่าที่เป็นมิตร โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.15, SD = 1.09; 1.07) และสามารถนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ประโยชน์ได้ โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.12, SD = 1.10) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.32 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล ผู้ใช้บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติด้านการปฏิบัติการพยาบาล

คุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ของบัณฑิตพยาบาลด้าน การปฏิบัติการพยาบาล	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			ผู้ใช้บัณฑิต (n=36)			นักศึกษา (n = 86)		
	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล
1. สามารถปฏิบัติการพยาบาลในหน้าที่ที่รับผิดชอบได้เหมาะสม	4.00	0.39	มาก	4.41	0.61	มาก	3.60	0.50	มาก	4.20	0.89	มาก
2. สามารถนำความรู้และหลักการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลได้เหมาะสม	4.00	0.39	มาก	4.38	0.60	มาก	3.43	0.61	ปานกลาง	4.22	0.87	มาก
3. สามารถปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการพยาบาลของหน่วยงานได้ถูกต้องตามหลักการ	4.14	0.53	มาก	4.44	0.61	มาก	3.49	0.66	ปานกลาง	4.09	0.83	มาก
4. สามารถสอนหรือให้คำแนะนำเพื่อแก้ไขปัญหาทางการพยาบาลได้	4.14	0.53	มาก	4.35	0.64	มาก	3.37	0.69	ปานกลาง	4.09	0.82	มาก
5. สามารถประเมินผลการปฏิบัติงานตนเองได้	4.14	0.53	มาก	4.35	0.59	มาก	3.49	0.56	ปานกลาง	4.17	0.86	มาก
6. ปฏิบัติการพยาบาลด้วยคำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชน	4.14	0.53	มาก	4.47	0.61	มาก	3.60	0.60	มาก	4.22	0.90	มาก
7. ปฏิบัติการพยาบาลแบบองค์รวมครอบคลุมด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ	4.14	0.53	มาก	4.44	0.61	มาก	3.37	0.69	ปานกลาง	4.20	0.89	มาก

ตารางที่ 4.32 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล ผู้ใช้บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติด้านการปฏิบัติการพยาบาล (ต่อ)

คุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ของบัณฑิตพยาบาลด้าน การปฏิบัติการพยาบาล	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			ผู้ใช้บัณฑิต (n=36)			นักศึกษา (n = 86)		
	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล
8. กระตือรือร้นในการ พัฒนาทักษะ ปฏิบัติการพยาบาล	4.14	0.53	มาก	4.52	0.51	มากที่สุด	3.65	0.68	มาก 8	4.24	0.88	มาก
รวม	4.42	0.59	มาก	4.42	0.50	มาก	3.50	0.51	ปาน กลาง	4.18	0.03	มาก

จากตารางที่ 4.32 อาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล และนักศึกษาพยาบาลคิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมีคุณลักษณะเชิงวิชาชีพมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านการปฏิบัติการพยาบาลอยู่ในระดับมาก (mean = 4.42, SD = 0.59; mean = 4.42, SD = 0.50; mean = 4.18, SD = 0.03) ส่วนผู้ใช้บัณฑิตพยาบาลคิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมีคุณลักษณะเชิงวิชาชีพมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านการปฏิบัติการพยาบาลอยู่ในระดับปานกลาง (mean = 3.50, SD = 0.51)

เมื่อพิจารณารายการที่อาจารย์และผู้บริหารคิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมีความสามารถมากที่สุดคือ สามารถปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการพยาบาลของหน่วยงานได้ถูกต้องตามหลักการ สามารถสอนหรือให้คำแนะนำเพื่อแก้ไขปัญหาทางการพยาบาลได้ สามารถประเมินผลการปฏิบัติงานตนเองได้ ปฏิบัติการพยาบาลด้วยคำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชน ปฏิบัติการพยาบาลแบบองค์รวมครอบคลุมด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ และมีความกระตือรือร้นในการพัฒนาทักษะปฏิบัติการพยาบาล เท่ากันทั้ง 6 รายการ (mean = 4.14, SD = 0.53)

ตัวบัณฑิตเองคิดเห็นว่าตนเองมีความสามารถมากที่สุด คือ กระตือรือร้นในการพัฒนาทักษะปฏิบัติการพยาบาล (mean = 4.52, SD = 0.51) รองลงมาคือ ปฏิบัติการพยาบาลด้วยคำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชน สามารถปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการพยาบาลของหน่วยงานได้ถูกต้องตามหลักการและปฏิบัติการพยาบาลแบบองค์รวมครอบคลุมด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและจิตวิญญาณ (mean = 4.47, SD = 0.61; mean = 4.44, SD = 0.61; mean = 4.44, SD = 0.61) ตามลำดับ

ผู้ใช้บัณฑิตคิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมีความสามารถมากที่สุด คือ กระตือรือร้นในการพัฒนาทักษะปฏิบัติการพยาบาล (mean = 3.65, SD = 0.68) รองลงมาคือ สามารถปฏิบัติการพยาบาลในหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบได้เหมาะสม (หัวหน้าทีม สมาชิกทีม) และปฏิบัติการพยาบาลด้วยคำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชน เท่ากันทั้ง 2 รายการ (mean = 3.60, SD = 0.50; 0.60) ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษาพยาบาลคิดเห็นว่า บัณฑิตพยาบาลมีความกระตือรือร้นในการพัฒนาทักษะปฏิบัติการพยาบาลสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.24, SD = 0.88) รองลงมาคือ สามารถนำความรู้และหลักการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลได้เหมาะสม เท่ากันกับ การปฏิบัติการพยาบาลด้วยคำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชน โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.22, SD = 0.87;0.89) ตามลำดับ

4.5.2 สรุปคุณลักษณะบัณฑิตตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

คุณลักษณะบัณฑิต เป็นข้อมูลจากอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิต จำแนกตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยมีรายละเอียด ดังแสดงในตารางที่ 33 - 36

ตารางที่ 4.33 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาลและผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับคุณลักษณะเชิงวิชาชีพของบัณฑิตพยาบาลจำแนกตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

คุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ของบัณฑิตพยาบาล จำแนก ตามอัตลักษณ์	อาจารย์และ ผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			ผู้ใช้บัณฑิต (n=36)			นักศึกษา (n= 86)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
1. ด้านภูมิรู้	4.10	0.43	มาก	4.43	0.43	มาก	3.39	0.41	ปานกลาง	4.18	0.80	มาก
2. ด้านภูมิธรรม	4.36	0.42	มาก	4.61	0.38	มากที่สุด	3.93	0.55	มาก	4.33	0.79	มาก
3. ด้านภูมิปัญญา	3.65	0.39	มาก	4.12	0.43	มาก	3.46	0.48	ปานกลาง	3.34	0.64	ปานกลาง
รวม	4.04	0.39	มาก	4.39	0.38	มาก	3.59	0.44	มาก	3.95	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.33 พบว่า อาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล ผู้ใช้บัณฑิต และนักศึกษาพยาบาล คิดเห็นว่า บัณฑิตพยาบาลมีคุณลักษณะเชิงวิชาชีพในระดับมากเท่ากัน (mean = 4.04, SD = 0.39; mean = 4.39, SD = 0.38; mean = 3.59, SD = 0.44; mean = 3.95, SD = 0.73) โดยเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทั้ง 4 กลุ่มคิดเห็นว่าคุณลักษณะบัณฑิตด้านภูมิธรรมสูงที่สุด (mean = 4.36, SD = 0.42; mean = 4.61, SD = 0.38; mean = 3.93, SD = 0.55; mean = 4.33, SD = 0.79)

ตารางที่ 4.34 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล และผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับคุณลักษณะเชิงวิชาชีพของบัณฑิตพยาบาลด้านภูมิรู้

คุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ของบัณฑิตพยาบาลด้าน ภูมิรู้	อาจารย์และผู้บริหาร(n=15)			บัณฑิต (n=35)			ผู้ใช้บัณฑิต (n=36)			นักศึกษา (n= 86)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล
1. สามารถนำความรู้และ หลักการทาง สังคมศาสตร์และ พฤติกรรมศาสตร์มาใช้ ในการปฏิบัติการ พยาบาลได้เหมาะสม	4.21	0.58	มาก	4.59	0.56	มากที่สุด	3.48	0.51	ปาน กลาง	4.02	1.23	มาก
2. สามารถนำทฤษฎี ทางการพยาบาลมา ประยุกต์ในการ ปฏิบัติการพยาบาลได้ เหมาะสม	4.07	0.47	มาก	4.38	0.60	มาก	3.37	0.55	ปาน กลาง	4.08	1.06	มาก
3. สามารถใช้กระบวนการ พยาบาลในการ แก้ไขปัญหาสุขภาพ อนามัยของบุคคล ครอบครัว และชุมชน ในการป้องกันโรคได้ เหมาะสม	4.21	0.58	มาก	4.47	0.51	มาก	3.34	0.54	ปาน กลาง	4.17	1.06	มาก
4. สามารถใช้ กระบวนการพยาบาล ในการแก้ไขปัญหา สุขภาพอนามัยของ บุคคลและครอบครัว และชุมชนเพื่อส่งเสริม สุขภาพได้เหมาะสม	4.21	0.58	มาก	4.41	0.55	มาก	3.25	0.56	ปาน กลาง	4.10	1.07	มาก
5. สามารถใช้กระบวนการ พยาบาลในการแก้ไข ปัญหาสุขภาพอนามัย ของบุคคลและ ครอบครัวและชุมชน เพื่อการฟื้นฟู สมรรถภาพได้เหมาะสม	4.21	0.58	มาก	4.38	0.56	มาก	3.51	0.51	มาก	4.17	1.08	มาก

ตารางที่ 4.34 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล
ผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับคุณลักษณะเชิงวิชาชีพของบัณฑิตพยาบาลด้านภูมิรู้ (ต่อ)

คุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ของบัณฑิตพยาบาลด้าน ภูมิรู้	อาจารย์และผู้บริหาร(n=15)			บัณฑิต (n=35)			ผู้ใช้บัณฑิต (n=36)			นักศึกษา (n= 86)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล
6. สามารถใช้กระบวนการพยาบาลในการให้บริการด้านสุขภาพอนามัยแก่บุคคล ครอบครัว และชุมชน เกี่ยวกับการป้องกันโรคได้เหมาะสม	4.14	0.53	มาก	4.53	0.71	มากที่สุด	3.14	0.43	ปานกลาง	4.13	1.07	มาก
7. ช่างสังเกต มีความไวต่ออาการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วยและครอบครัว	4.00	0.55	มาก	4.47	0.61	มาก	3.25	0.56	ปานกลาง	4.03	1.08	มาก
8. สามารถเลือกหลักฐานเชิงประจักษ์ไปใช้ในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลได้เหมาะสม	4.00	0.55	มาก	4.41	0.61	มาก	3.25	0.51	ปานกลาง	4.10	1.05	มาก
9. มีความรู้ความเข้าใจในกลไกการเจ็บป่วยของผู้ป่วยและชุมชนที่รับผิดชอบ	4.14	0.53	มาก	4.53	0.56	มาก	3.17	0.57	ปานกลาง	4.21	1.07	มาก
10. สามารถกำหนดปัญหาทางการพยาบาลที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ป่วย	4.21	0.70	มาก	4.56	0.45	มากที่สุด	3.40	0.55	ปานกลาง	4.15	1.07	มาก
11. สามารถใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในการคำนวณยา/สารน้ำ/สารอาหารได้ถูกต้อง	4.07	0.47	มาก	4.47	0.56	มาก	3.65	0.64	มาก	4.06	1.04	มาก

ตารางที่ 4.34 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิต
พยาบาล และผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับคุณลักษณะเชิงวิชาชีพของบัณฑิตพยาบาลด้านภูมิรู้ (ต่อ)

คุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ของบัณฑิตพยาบาลด้าน ภูมิรู้	อาจารย์และผู้บริหาร(n=15)			บัณฑิต (n=35)			ผู้ใช้บัณฑิต (n=36)			นักศึกษา (n= 86)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล
12. สามารถวิเคราะห์ผล การตรวจทางห้อง ปฏิบัติการเพื่อ วิเคราะห์ปัญหาของ ผู้ป่วยได้	3.86	0.53	มาก	4.32	0.59	มาก	3.26	0.76	ปาน กลาง	4.10	1.03	มาก
13. สามารถนำผลการ วิเคราะห์ไปใช้ ประโยชน์ได้	3.86	0.53	มาก	4.29	0.63	มาก	3.34	0.63	ปาน กลาง	4.12	1.10	มาก
14. สามารถปฏิบัติการ พยาบาลในหน้าที่ที่ รับผิดชอบได้เหมาะสม	4.00	0.39	มาก	4.41	0.61	มาก	3.60	0.50	มาก	4.20	0.89	มาก
15. สามารถนำความรู้และ หลักการทาง วิทยาศาสตร์มาใช้ใน การปฏิบัติการ พยาบาลได้เหมาะสม	4.00	0.39	มาก	4.38	0.60	มาก	3.43	0.61	ปาน กลาง	4.22	0.87	มาก
16. สามารถปฏิบัติตาม แนวปฏิบัติการ พยาบาลของ หน่วยงานได้ถูกต้อง ตามหลักการ	4.14	0.53	มาก	4.44	0.61	มาก	3.49	0.66	ปาน กลาง	4.09	0.83	มาก
17. สามารถสอนหรือให้ คำแนะนำเพื่อแก้ไข ปัญหาทางการ พยาบาลได้	4.14	0.53	มาก	4.35	0.64	มาก	3.37	0.69	ปาน กลาง	4.17	0.82	มาก
18. สามารถประเมินผล การปฏิบัติงานตนเอง ได้	4.14	0.53	มาก	4.35	0.59	มาก	3.49	0.56	ปาน กลาง	4.22	0.86	มาก
19. ปฏิบัติการพยาบาล ด้วยคำนึงถึงหลักสิทธิ มนุษยชน	4.14	0.53	มาก	4.47	0.61	มาก	3.60	0.60	มาก	4.20	0.90	มาก

ตารางที่ 4.34 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล และผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับคุณลักษณะเชิงวิชาชีพของบัณฑิตพยาบาลด้านภูมิรู้ (ต่อ)

คุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ของบัณฑิตพยาบาลด้าน ภูมิรู้	อาจารย์และผู้บริหาร(n=15)			บัณฑิต (n=35)			ผู้ใช้บัณฑิต (n=36)			นักศึกษา (n= 86)		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
20. ปฏิบัติการพยาบาล แบบองค์รวม ครอบคลุมด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและจิต วิญญาณ	4.14	0.53	มาก	4.44	0.61	มาก	3.37	0.69	ปานกลาง	4.24	0.89	มาก
รวม	4.10	0.43	มาก	4.43	0.43	มาก	3.39	0.41	ปานกลาง	4.18	0.80	มาก

จากตารางที่ 4.34 อาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล คิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมีคุณลักษณะเชิงวิชาชีพด้านภูมิรู้ อยู่ในระดับมาก (mean = 4.10, SD = 0.43; mean = 4.43, SD = 0.43) ส่วนผู้ใช้บัณฑิต คิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมีคุณลักษณะเชิงวิชาชีพด้านภูมิรู้ อยู่ในระดับปานกลาง (mean = 3.39, SD = 0.41)

เมื่อพิจารณารายการที่อาจารย์และผู้บริหารคิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมีความสามารถมากที่สุดคือสามารถนำความรู้และหลักการทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์มาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลได้เหมาะสม ใช้กระบวนการพยาบาลในการแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยของบุคคล ครอบครัว และชุมชนในการป้องกันโรคได้เหมาะสม กระบวนการพยาบาลในการแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยของบุคคลและครอบครัวและชุมชนเพื่อส่งเสริมสุขภาพได้เหมาะสม ใช้กระบวนการพยาบาลในการแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยของบุคคลและครอบครัวและชุมชนเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพได้เหมาะสม และกำหนดปัญหาทางการพยาบาลที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ป่วย โดยอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 รายการ (mean = 4.21, SD = 0.58; mean = 4.21, SD = 0.58; mean = 4.21, SD = 0.58; mean = 4.21, SD = 0.58; mean = 4.21, SD = 0.70)

ตัวบัณฑิตเองคิดเห็นว่าตนเองมีความสามารถมากที่สุด คือ สามารถนำความรู้และหลักการทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์มาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลได้เหมาะสม (mean = 4.59, SD = 0.56) รองลงมาคือ สามารถกำหนดปัญหาทางการพยาบาลที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ป่วย (mean = 4.56, SD = 0.45) สามารถใช้กระบวนการพยาบาลในการให้บริการด้านสุขภาพอนามัยแก่บุคคล ครอบครัว และชุมชนเกี่ยวกับการป้องกันโรคได้เหมาะสม (mean = 4.53, SD = 0.71) มีความรู้ความเข้าใจในกลไกการเจ็บป่วยของผู้ป่วยและชุมชนที่รับผิดชอบ (mean = 4.53, SD = 0.56 ตามลำดับ

ผู้ใช้บัณฑิตคิดเห็นว่าบัณฑิตมีความสามารถมากที่สุด คือ สามารถใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในการคำนวณยา/สารน้ำ/สารอาหารได้ถูกต้อง (mean = 3.65, SD = 0.64) รองลงมาคือสามารถปฏิบัติการพยาบาลในหน้าที่ที่รับผิดชอบได้เหมาะสม (หัวหน้าทีม สมาชิกทีม) (mean = 3.60, SD = 0.60) และปฏิบัติการพยาบาลด้วยคำวินิจฉัยถึงหลักสิทธิมนุษยชน (mean = 3.60, SD = 0.60 ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษาความคิดเห็นว่าบัณฑิตสามารถปฏิบัติการพยาบาลแบบองค์รวมครอบคลุมด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและจิตวิญญาณสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.24, SD = 0.89) รองลงมาคือ สามารถประเมินผลการปฏิบัติงานตนเองได้ เท่ากันกับ สามารถนำความรู้และหลักการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลได้เหมาะสม โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.22, SD = 0.86; 0.87) และมีความรู้ความเข้าใจในกลไกการเจ็บป่วยของผู้ป่วยและชุมชนที่รับผิดชอบ โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.53, SD = 0.56) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.35 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิต พยาบาล และผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับคุณลักษณะเชิงวิชาชีพของบัณฑิตพยาบาลด้านภูมิธรรม

คุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ของบัณฑิตพยาบาลด้าน ภูมิธรรม	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			ผู้ใช้บัณฑิต (n=36)			นักศึกษา (n= 86)		
	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล
1. มีความประพฤติดี ปฏิบัติตนได้ถูกต้อง ตามวัฒนธรรมอันดี งามของสังคม	4.36	0.63	มาก	4.62	0.61	มากที่สุด	4.05	0.63	มาก	4.29	1.00	มาก
2. มีความกระตือรือร้นใน การปฏิบัติงาน	4.36	0.63	มาก	4.59	0.55	มากที่สุด	3.88	0.58	มาก	4.21	1.02	มาก
3. มีน้ำใจช่วยเหลือเอื้อ อาทรผู้อื่นเสมอ	4.36	0.50	มาก	4.65	0.61	มากที่สุด	4.02	0.68	มาก	4.17	1.15	มาก
4. มีมารยาท รู้กาลเทศะ อ่อนน้อมถ่อมตน	4.36	0.50	มาก	4.68	0.62	มากที่สุด	4.05	0.80	มาก	4.31	1.06	มาก
5. มีระเบียบวินัย	4.21	0.58	มาก	4.62	0.65	มากที่สุด	3.94	0.59	มาก	4.25	1.06	มาก
6. กิริยา หน้าตา ยิ้มแย้ม แจ่มใส	4.57	0.51	มาก	4.61	0.61	มากที่สุด	4.08	0.70	มาก	4.27	1.05	มาก
7. ใช้ภาษาวาจาไพเราะ เป็นกันเองกับทุกคน	4.28	0.47	มาก	4.59	0.64	มากที่สุด	4.05	0.64	มาก	4.37	1.03	มาก
8. มีเจตคติที่ดี รัก และ ภูมิใจในวิชาชีพ พยาบาล	4.64	0.50	มากที่สุด	4.71	0.63	มากที่สุด	4.02	0.82	มาก	4.29	1.04	มาก
9. เคารพสิทธิศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์	4.64	0.50	มากที่สุด	4.79	0.69	มากที่สุด	4.08	0.56	มาก	4.38	1.05	มาก
10. มีความซื่อสัตย์	4.50	0.52	มาก	4.73	0.74	มากที่สุด	4.05	0.76	มาก	4.33	1.04	มาก
11. มีภาวะผู้นำ	3.71	0.61	มาก	4.29	0.70	มาก	3.14	0.73	ปาน กลาง	4.08	1.03	มาก

ตารางที่ 4.35 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล และผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับคุณลักษณะเชิงวิชาชีพของบัณฑิตพยาบาลด้านภูมิธรรม (ต่อ)

คุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ของบัณฑิตพยาบาลด้าน ภูมิธรรม	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			ผู้ใช้บัณฑิต (n=36)			นักศึกษา (n= 86)		
	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล
12. ยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้อื่น	4.29	0.61	มาก	4.73	0.70	มากที่สุด	3.91	0.78	มาก	4.17	0.98	มาก
13. มีความรับผิดชอบต่องานและต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	4.36	0.63	มาก	4.29	1.00	มาก	3.97	0.71	มาก	4.21	1.00	มาก
14. มีมนุษยสัมพันธ์และสามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้มารับบริการ	4.57	0.65	มากที่สุด	4.29	0.58	มาก	4.00	0.70	มาก	4.25	1.00	มาก
15. กระตือรือร้นในการพัฒนาทักษะปฏิบัติการพยาบาล	4.14	0.53	มาก	4.32	0.59	มาก	3.65	0.68	มาก	4.24	0.88	มาก
รวม	4.36	0.42	มาก	4.61	0.38	มากที่สุด	3.93	0.55	มาก	4.33	0.79	มาก

จากตารางที่ 4.35 อาจารย์และผู้บริหาร และผู้ใช้บัณฑิตพยาบาลคิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมีคุณลักษณะเชิงวิชาชีพด้านภูมิธรรม อยู่ในระดับมาก (mean = 4.36, SD = 0.42; mean = 3.93, SD = 0.55) ส่วนบัณฑิตคิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมีคุณลักษณะเชิงวิชาชีพด้านภูมิธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.61, SD = 0.38)

เมื่อพิจารณารายการที่อาจารย์และผู้บริหารคิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมีความสามารถมากที่สุดคือ มีเจตคติที่ดี รัก และภูมิใจในวิชาชีพพยาบาล และเคารพสิทธิศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เท่ากันในระดับมากที่สุด (mean = 4.64, SD = 0.50 เท่ากันทั้งสองรายการ) รองลงมาคือ กิริยา หน้าที่า ยิ้มแย้มแจ่มใส (mean = 4.57, SD = 0.51) มีมนุษยสัมพันธ์และสามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้มารับบริการ (mean = 4.57, SD = 0.65) ตามลำดับ

ตัวบัณฑิตเองคิดเห็นว่าตนเองมีความสามารถมากที่สุด คือ เคารพสิทธิศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ (mean = 4.79, SD = 0.69) รองลงมาคือ มีความซื่อสัตย์ และยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้อื่น (mean = 4.73, SD = 0.74; mean = 4.73, SD = 0.70) และเคารพสิทธิศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ (mean = 4.68, SD = 0.62) ตามลำดับ

ผู้ใช้บัณฑิตคิดเห็นว่าบัณฑิตมีความสามารถมากที่สุด คือ มีความประพฤติดีปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามวัฒนธรรมอันดีงามของสังคม มีมารยาท รู้กาลเทศะ อ่อนน้อมถ่อมตน ใช้ภาษาวาจาไพเราะเป็นกันเองกับทุก

คนและมีความซื่อสัตย์ เท่ากันทั้ง 4 รายการ (mean = 4.02, SD = 0.63; 0.80; 0.64; 0.76) รองลงมาคือ มีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ และมีเจตคติที่ดี รัก และภูมิใจในวิชาชีพพยาบาล (mean = 4.02, SD = 0.68; mean = 4.02, SD = 0.82) ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษาคิดเห็นว่าบัณฑิตเคาระพลวัติศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์สูงที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.38, SD = 1.05) รองลงมาคือ ใช้ภาษาวาจาไพเราะเป็นกันเองกับทุกคน โดยอยู่ในระดับมากที่สุด (mean = 4.37, SD = 1.03) และมีความซื่อสัตย์ โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.33, SD = 1.04) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.36 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล และผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับคุณลักษณะเชิงวิชาชีพของบัณฑิตพยาบาลด้านภูมิปัญญา

คุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ของบัณฑิตพยาบาลด้าน ภูมิปัญญา	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			ผู้ใช้บัณฑิต (n=36)			นักศึกษา (n= 86)		
	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล
1. สามารถอธิบายเหตุผล การปฏิบัติการพยาบาล ได้ตามหลักวิชา	3.86	0.36	มาก	4.15	0.61	มาก	3.40	0.65	ปาน กลาง	4.00	1.00	มาก
2. พัฒนาตนเองโดย แสวงหาความรู้ใหม่ๆ อยู่ เสมอ	4.00	0.39	มาก	2.24	0.55	น้อย	3.48	0.70	ปาน กลาง	4.00	1.03	มาก
3. นำเสนอหลักฐานเชิง ประจักษ์หรือนวัตกรรม ที่พัฒนาคุณภาพบริการ	3.93	0.62	มาก	2.15	0.61	น้อย	2.94	0.59	ปาน กลาง	4.11	1.04	มาก
4. สามารถลำดับ ความสำคัญของปัญหา ทางการพยาบาลได้ เหมาะสมกับสถานการณ์	4.00	0.68	มาก	4.26	0.62	มาก	3.34	0.68	ปาน กลาง	4.06	1.06	มาก
5. สามารถสนับสนุนและ ร่วมทำวิจัยเพื่อพัฒนา วิชาชีพพยาบาลได้	3.92	0.73	มาก	4.24	0.65	มาก	2.97	0.66	ปาน กลาง	4.06	1.09	มาก
6. ศึกษาหาข้อมูลที่ทันสมัย อยู่เสมอ	4.00	0.88	มาก	4.24	0.61	มาก	3.22	0.73	ปาน กลาง	4.04	1.07	มาก
7. สามารถอภิปรายปัญหา และเลือกแนวทางการ แก้ปัญหาที่เหมาะสมกับ สถานการณ์ปัจจุบัน	4.00	0.78	มาก	4.21	0.64	มาก	3.31	0.68	ปาน กลาง	4.04	1.03	มาก

ตารางที่ 4.36 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล และผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับคุณลักษณะเชิงวิชาชีพของบัณฑิตพยาบาลด้านภูมิปัญญา (ต่อ)

คุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ของบัณฑิตพยาบาลด้าน ภูมิปัญญา	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			ผู้ใช้บัณฑิต (n=36)			นักศึกษา (n= 86)		
	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล
8. มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ในการพัฒนา ตนเองอยู่เสมอ	4.14	0.66	มาก	4.29	0.63	มาก	3.48	0.70	ปาน กลาง	4.21	1.01	มาก
9. สามารถบริหารงานใน หน้าที่ที่รับผิดชอบได้ เหมาะสม	4.14	0.53	มาก	4.35	0.69	มาก	3.42	0.74	ปาน กลาง	4.23	1.04	มาก
10. สามารถปรับตัวเข้ากับ สถานการณ์และ สิ่งแวดล้อมได้เหมาะสม	4.29	0.47	มาก	4.24	0.74	มาก	3.77	0.69	มาก	4.23	1.04	มาก
11. สามารถทำงานร่วมกับ การพยาบาลได้เหมาะสม กับบทบาทที่ได้รับ มอบหมาย	4.50	0.52	มาก	4.38	0.70	มาก	3.89	0.58	มาก	4.25	1.04	มาก
12. ติดต่อประสานงาน กับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพเพื่อการดูแล ผู้ป่วยได้	4.21	0.58	มาก	4.44	0.70	มาก	3.49	0.66	ปาน กลาง	4.19	1.04	มาก
13. สามารถปรับปรุงแก้ไข การปฏิบัติงานของตนให้ ดีขึ้นเสมอ	4.14	0.53	มาก	4.29	1.00	มาก	3.77	0.55	มาก	4.19	1.03	มาก
14. สามารถสื่อสารภาษา ท้องถิ่นกับผู้ป่วยด้วย ท่าที่เป็นมิตร	4.14	0.53	มาก	4.35	0.69	มาก	3.68	0.77	มาก	4.15	1.09	มาก
15. สามารถสื่อสาร ภาษาสากลได้อย่าง เหมาะสม	3.28	0.61	ปาน กลาง	4.23	0.74	มาก	3.40	0.64	ปาน กลาง	3.94	1.16	มาก
16. สามารถใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์เพื่อการ บันทึกข้อมูล/วิเคราะห์ ข้อมูลได้	4.07	0.73	มาก	4.38	0.70	มาก	3.63	0.65	มาก	4.08	1.05	มาก

ตารางที่ 4.36 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล และผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับคุณลักษณะเชิงวิชาชีพของบัณฑิตพยาบาลด้านภูมิปัญญา (ต่อ)

คุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ของบัณฑิตพยาบาลด้าน ภูมิปัญญา	อาจารย์และผู้บริหาร (n=15)			บัณฑิต (n=35)			ผู้ใช้บัณฑิต (n=36)			นักศึกษา (n= 86)		
	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล	mean	SD	แปล ผล
17. สามารถใช้สื่อ โสตทัศนูปกรณ์ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	4.38	0.63	มาก	4.44	0.70	มาก	3.57	0.66	มาก	4.08	1.18	มาก
18. สามารถสื่อสาร รายงานอาการและ ปัญหาของผู้ป่วยเพื่อให้ ได้รับการรักษาพยาบาล ที่เหมาะสม	4.07	0.62	มาก	4.29	1.00	มาก	3.51	0.66	มาก	4.19	1.05	มาก
19. สามารถติดต่อ ประสานงานและร่วม ทำงานกับบุคคลอื่นใน ทีมการพยาบาลและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดี	4.14	0.53	มาก	4.29	0.58	มาก	3.69	0.79	มาก	4.15	1.07	มาก
20. สามารถประสานงาน กับทีมสหสาขาเพื่อ พิทักษ์สิทธิผู้ป่วยได้ เหมาะสม	4.07	0.47	มาก	4.32	0.59	มาก	3.34	0.68	ปาน กลาง	4.08	1.03	มาก
รวม	3.65	0.39	มาก	4.12	0.43	มาก	3.46	0.48	ปาน กลาง	3.34	0.64	ปาน กลาง

จากตารางที่ 4.36 อาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล คิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมีคุณลักษณะเชิงวิชาชีพด้านภูมิปัญญาอยู่ในระดับมาก (mean = 3.65, SD = 0.39; mean = 4.12, SD = 0.43) ส่วนผู้ใช้บัณฑิตพยาบาลและนักศึกษา คิดเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง (mean = 3.46, SD = 0.48; mean = 3.34, SD = 0.68)

เมื่อพิจารณารายการที่อาจารย์และผู้บริหารคิดเห็นว่าบัณฑิตพยาบาลมีความสามารถมากที่สุดคือสามารถทำงานร่วมทีมการพยาบาลได้เหมาะสมกับบทบาทที่ได้รับมอบหมายในระดับมาก (mean = 4.50, SD = 0.52) รองลงมาคือ สามารถใช้สื่อโสตทัศนูปกรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (mean = 4.38, SD = 0.63) สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมได้เหมาะสม (mean = 4.29, SD = 0.47) ตามลำดับ

ตัวบัณฑิตเองคิดเห็นว่าตนเองมีความสามารถมากที่สุด คือ ติดต่อประสานงาน กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านสุขภาพเพื่อการดูแลผู้ป่วยได้ และสามารถใช้สื่อโสตทัศนูปกรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เท่ากันทั้งสองรายการ (mean = 4.44, SD = 0.69) รองลงมาคือ สามารถทำงานร่วมทีมการพยาบาลได้เหมาะสมกับ

บทบาทที่ได้รับมอบหมาย และสามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการบันทึกข้อมูล/วิเคราะห์ข้อมูลได้ เท่ากันทั้งสองรายการ (mean = 4.38, SD = 0.70) ตามลำดับ

ผู้ใช้บัณฑิตคิดเห็นว่าบัณฑิตมีความสามารถมากที่สุด คือ สามารถทำงานร่วมทีมการพยาบาลได้ เหมาะสมกับบทบาทที่ได้รับมอบหมาย (mean = 3.89, SD = 0.58) รองลงมาคือ สามารถปรับตัวเข้ากับ สถานการณ์และสิ่งแวดล้อมได้เหมาะสม สามารถปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานของตนให้ดีขึ้นเสมอ เท่ากันทั้ง 2 รายการ (mean = 3.77, SD = 0.69; 0.55) และสามารถติดต่อประสานงานและร่วมทำงานกับบุคคลอื่นใน ทีมการพยาบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดี (mean = 3.69, SD = 0.47) ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษาคิดเห็นว่า บัณฑิตสามารถทำงานร่วมทีมการพยาบาลได้เหมาะสมกับบทบาทที่ได้รับ มอบหมายสูงสุด โดยอยู่ในระดับมาก (mean = 4.25, SD = 1.04) รองลงมาคือ สามารถบริหารงานใน หน้าที่ที่ได้รับผิดชอบได้เหมาะสม เท่ากันกับ สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมได้เหมาะสม (mean = 4.23, SD = 1.04) และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ (mean = 4.21, SD = 1.01) ตามลำดับ

4.5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงผลผลิต

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงผลผลิตซึ่งหมายถึงคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้จาก แบบสอบถามและผลการสัมภาษณ์ผู้ใช้บัณฑิต โดยสุ่มเลือกผู้ใช้บัณฑิตจากสถานบริการทั้งในระดับทุติยภูมิ และตติยภูมิ พบว่ามีข้อเสนอเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณลักษณะบัณฑิตตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ดังนี้

4.5.3.1 ข้อเสนอแนะด้านภูมิรู้

1) จุดเด่นของบัณฑิตด้านภูมิรู้ ได้แก่ บัณฑิตมีคุณลักษณะด้านภูมิรู้ในระดับหนึ่งซึ่งใกล้เคียง กับบัณฑิตที่จบจากสถาบันการศึกษาพยาบาลในกระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้ที่เรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว มีความสามารถในการสืบค้นหลักฐานเชิงประจักษ์เพื่อใช้ในการพัฒนางาน และเชื่อว่าประสบการณ์ทำงานจะ ช่วยให้บัณฑิตมีพัฒนาการด้านภูมิรู้ให้เพิ่มขึ้น

2) แนวทางการปรับปรุงพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิต ได้แก่

- 2.1) ควรจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ เน้นการประยุกต์ใช้ความรู้สู่การปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ทางทฤษฎีพยาบาลวิชาชีพ และการวิเคราะห์ปัญหา สุขภาพทำให้ทราบว่าต้องให้การพยาบาลผู้ป่วยอย่างไรจึงจะถูกต้องเหมาะสม
- 2.2) ควรใช้หลักฐานเชิงประจักษ์มาพัฒนาการปฏิบัติการพยาบาล นำนวัตกรรมมาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล
- 2.3) ควรเน้นการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน
- 2.4) การนำความรู้สู่การปฏิบัติ โดยเฉพาะการใช้ทฤษฎีทางการพยาบาล พร้อมโยง การดูแลครอบคลุมองค์รวม
- 2.5) เน้นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้กระบวนการพยาบาลในการประยุกต์ใช้กับ ผู้ป่วยรายกรณี/ผู้ป่วยเฉพาะโรค รวมทั้งกลุ่มโรคที่สำคัญและพบบ่อย

4.5.3.2 ข้อเสนอแนะด้านภูมิธรรม

- 1) จุดเด่นของบัณฑิตด้านภูมิธรรม ได้แก่ ความวิริยะอุตสาหะ ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความรับผิดชอบ และจิตบริการด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์
- 2) แนวทางการปรับปรุงพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิต ได้แก่
 - 2.1) อาจารย์ผู้สอนควรเป็นแบบอย่างในด้านคุณธรรม จริยธรรม และสอนสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมในทุกๆ แผนการสอน
 - 2.2) เน้นการปลูกฝังให้ผู้เรียนตระหนักในการแสดงออกด้วยกริยา วาจาสุภาพ

4.5.3.3 ข้อเสนอแนะด้านภูมิปัญญา

- 1) จุดเด่นของบัณฑิตด้านภูมิปัญญา ได้แก่ บัณฑิตเป็นผู้ที่มีการปรับตัวได้อย่างรวดเร็วสามารถทำงานเป็นทีมร่วมกับสหสาขาวิชาชีพได้ แต่ยังพบปัญหาเกี่ยวกับภาวะผู้นำ อาจเนื่องจากยังเป็นบัณฑิตใหม่ ซึ่งต้องการเวลาในการสั่งสมประสบการณ์เพื่อสร้างความมั่นใจในการปฏิบัติงานและประสานงาน
- 2) แนวทางการปรับปรุงพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิต ได้แก่
 - 2.1) ควรสอนให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการติดต่อสื่อสารร่วมกับสหสาขาวิชาชีพ
 - 2.2) ควรส่งเสริมภาวะผู้นำในการปฏิบัติการพยาบาล
 - 2.3) ส่งเสริมให้บัณฑิตแสวงหาองค์ความรู้ใหม่อยู่เสมอ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นการประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 ของสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรในองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการผลิต และด้านผลผลิต เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรทั้งหมด ได้แก่ อาจารย์และผู้บริหาร 15 คน บัณฑิต 35 คน ผู้ใช้บัณฑิต 36 คนและนักศึกษาพยาบาล 86 คน รวม 172 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม จำนวน 4 ฉบับ ได้แก่ แบบสอบถามอาจารย์และผู้บริหาร แบบสอบถามบัณฑิต แบบสอบถามผู้ใช้บัณฑิต และแบบสอบถามนักศึกษาพยาบาล เก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการประเมินหลักสูตรประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

5.1.1 ด้านบริบท ประกอบด้วย 3 ประเด็น คือ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตร และเนื้อหาสาระรายวิชา อาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลคิดเห็น ดังนี้

5.1.1.1 จุดมุ่งหมายหลักสูตรในเรื่องต่อไปนี้

- 1) จุดมุ่งหมายหลักสูตรมีความชัดเจนของภาษาในระดับมากที่สุดโดยเฉพาะจุดมุ่งหมายเพื่อให้บัณฑิตพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพและสังคม
- 2) จุดมุ่งหมายหลักสูตรสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในระดับมากโดยเฉพาะเรื่องการทำงานร่วมกับผู้อื่นหรือทีมสุขภาพอย่างมีประสิทธิภาพ และการปฏิบัติการสร้างเสริม ปกป้องสุขภาพ รักษาพยาบาลฟื้นฟูสุขภาพและดูแลแบบประคับประคอง รวมทั้งยึดหลักจริยธรรม หลักกฎหมายขนบธรรมเนียมประเพณีความเชื่อในการปฏิบัติการพยาบาลที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้ใช้บริการ
- 3) จุดมุ่งหมายหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมในระดับมาก โดยเฉพาะความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาลแก่บุคคล ครอบครัว ชุมชน แบบองค์รวมและใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ การมีคุณธรรม จริยธรรมและเจตคติที่ดีต่อการบริการสุขภาพ
- 4) จุดมุ่งหมายหลักสูตรมีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์วิชาชีพพยาบาลในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะการมีคุณธรรมจริยธรรมและเจตคติที่ดีต่อการบริการสุขภาพ และการปฏิบัติการสร้างเสริม ปกป้องสุขภาพ รักษาพยาบาล ฟื้นฟู

สภาพและดูแลแบบประคับประคอง รวมทั้งยึดหลักจริยธรรมหลักกฎหมาย
ขนบธรรมเนียมประเพณีความเชื่อในการปฏิบัติการพยาบาลที่เน้นการมีส่วนร่วม
ของผู้ใช้บริการ

5.1.1.2 โครงสร้างหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 ของสำนักวิชาพยาบาล
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในภาพรวมมีความเหมาะสม ซึ่งจำนวนหน่วยกิต 181 หน่วยกิตใน
ระบบไตรภาคของมหาวิทยาลัยฯ คิดเทียบกับระบบทวิภาคได้ 145 หน่วยกิต พบว่ามีความเหมาะสม
โดยเฉพาะหมวดวิชาเฉพาะทั้งกลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ และกลุ่มวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี ส่วนหมวด
วิชาศึกษาทั่วไปทั้งอาจารย์ ผู้บริหารและบัณฑิตคิดเห็นตรงกันว่า กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มี
จำนวนหน่วยกิตมากเกินไป

5.1.1.3 เนื้อหาสาระรายวิชาต่างๆ พบว่า อาจารย์และผู้บริหาร และบัณฑิตคิดเห็นว่าความ
สอดคล้องของเนื้อหาสาระรายวิชากับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความน่าสนใจและทันสมัยของเนื้อหาสาระ
รายวิชา ความเหมาะสมของเนื้อหาสาระรายวิชากับจำนวนหน่วยกิต ความเหมาะสมด้านการจัดการเรียน
การสอนกับเนื้อหาสาระ และความเหมาะสมด้านการวัดประเมินผลกับเนื้อหาสาระในภาพรวมอยู่ในระดับ
มากโดยเฉพาะหมวดวิชาเฉพาะ กลุ่มวิชาชีพ สำหรับกลุ่มวิชาที่มีความเหมาะสมน้อยกว่ากลุ่มวิชาอื่นๆ คือ
1) กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ซึ่งได้แก่ วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิชา 1, 2 วิชาไทยศึกษา
มนุษย์กับสังคม วิชาประชาคมโลก และวิชาการสื่อสารต่างและระหว่างวัฒนธรรม และ 2) กลุ่มวิชาชีพ ซึ่ง
ได้แก่ วิชาวิจัยทางการพยาบาล และวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในหมวดวิชาเฉพาะกลุ่มวิชาชีพ

5.1.2 ด้านปัจจัยนำเข้า อาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลคิดเห็น ดังนี้

5.1.2.1 ปัจจัยนำเข้าด้านอาจารย์เป็นปัจจัยที่สำคัญในระดับมาก โดยเฉพาะการให้ผู้เรียนมี
ส่วนร่วมในการเรียนการสอน ความรู้ความเข้าใจในสาระของแต่ละรายวิชา ความตรงต่อเวลาของครูผู้สอน
ความเอาใจใส่ช่วยเหลือเอื้ออาทรที่มีต่อศิษย์และจำนวนอาจารย์เพียงพอต่อการนิเทศนักศึกษาในการฝึก
ภาคปฏิบัติ

5.1.2.2 ปัจจัยนำเข้าด้านนักเรียนพยาบาลเป็นปัจจัยที่สำคัญในระดับมาก โดยเฉพาะ
คุณลักษณะความเมตตา กรุณาและความสัมพันธ์อันดีกับผู้รับบริการ และความสามารถในการทำงาน
ร่วมกันเป็นทีม

5.1.3 ปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน พบว่า

5.1.3.1 ความเพียงพอของปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนต่อจำนวนอาจารย์และ
นักศึกษาพยาบาลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้นที่ศูนย์บรรณสาร
(ห้องสมุด) ให้บริการ สื่อวัสดุการเรียนรู้ บริการของศูนย์บรรณสาร ตำรา แต่พบปัญหาความเพียงพอ
ยานพาหนะในการขึ้นนิเทศงาน

5.1.3.2 ความเหมาะสมของปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะตำราภาษาอังกฤษในศูนย์บรรณสารที่มีให้บริการ รวมถึงอุปกรณ์หุ่นจำลองต่างๆ ที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติในห้องทดลอง

5.1.3.3 ความสะดวกในการใช้บริการปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการเข้าถึงฐานข้อมูลเพื่อสืบค้นในศูนย์บรรณสาร วารสารทางวิชาการ บริการของศูนย์บรรณสาร สื่ออุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน คู่มือฝึกภาคปฏิบัติตลอดจนสถานที่ฝึกปฏิบัติงาน

5.1.4 ด้านกระบวนการผลิต อาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลคิดเห็น ดังนี้

5.1.4.1 การเตรียมการหลักสูตรและประเมินผลหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการจัดอาจารย์สอนแต่ละวิชาเหมาะสมกับคุณวุฒิและประสบการณ์ การจัดการการสอนได้อย่างเหมาะสม และการจัดสภาพห้องฝึกปฏิบัติงานมีความเหมาะสม

5.1.4.2 การเตรียมการสอนและเทคนิคและวิธีการสอนของอาจารย์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะการบอกวัตถุประสงค์การเรียนรู้และแนวทางการเรียนอย่างชัดเจน การประเมินการสอนของอาจารย์และการเตรียมสื่อการสอนที่ทันสมัยของอาจารย์ และอาจารย์ยังมีเทคนิคการปลูกฝังให้ผู้เรียนรักและภูมิใจในวิชาชีพตลอดเวลา เนื้อหาที่สอนทันสมัยและอาจารย์ยังส่งเสริมให้ค้นคว้าด้วยตนเองอีกด้วย

5.1.4.3 การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนของอาจารย์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะการกำหนดสัดส่วนคะแนนอย่างชัดเจน และการกำหนดเกณฑ์การวัดประเมินผลโดยใช้ระเบียบเดียวกันทุกสาขาวิชา รวมทั้งมีการวิเคราะห์ข้อสอบจึงทำให้ได้ข้อสอบที่ชัดเจน มีคุณภาพดี

5.1.5 ด้านผลผลิต อาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล ผู้ใช้บัณฑิต และนักศึกษาพยาบาลคิดเห็นว่า บัณฑิตพยาบาลมีคุณลักษณะเชิงวิชาชีพจำแนกตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยในระดับมาก โดยเฉพาะด้านภูมิธรรม รองลงมาคือ ภูมิรู้และภูมิปัญญา

5.1.5.1 คุณลักษณะเชิงวิชาชีพด้านภูมิรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยเฉพาะความสามารถในการนำความรู้และหลักการทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์มาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลได้ ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาลเพื่อแก้ปัญหาทางการพยาบาล รวมทั้งความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานเป็นทีม ส่วนความสามารถในการวิเคราะห์กลไกความเจ็บป่วยน้อยกว่ารายการอื่นๆ แต่อยู่ในระดับปานกลาง

5.1.5.2 คุณลักษณะเชิงวิชาชีพด้านภูมิธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุด โดยเฉพาะการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ ความภาคภูมิใจในวิชาชีพ ยิ้มแย้มแจ่มใส อ่อนน้อมถ่อมตน ซื่อสัตย์ วาจาไพเราะ ส่วนในด้านภาวะผู้นำและความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองน้อยกว่าด้านอื่นๆ แต่อยู่ในระดับปานกลาง

5.1.5.3 คุณลักษณะเชิงวิชาชีพด้านภูมิปัญญาอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยเฉพาะบทบาทการทำงานร่วมทีมการพยาบาลได้เหมาะสม การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การ

ติดต่อประสานงาน ส่วนการนำเสนอหลักฐานเชิงประจักษ์หรือนวัตกรรมที่พัฒนาคุณภาพการพยาบาลและการร่วมทำวิจัยเพื่อพัฒนาวิชาชีพน้อยกว่าด้านอื่นๆ แต่อยู่ในระดับปานกลาง

5.2 อภิปรายผล

จากการประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ.2552 โดยใช้รูปแบบการประเมินทั้งระบบของ Daniel L. Stufflebeam แบบ CIPP model พบว่า

5.2.1 ผลการประเมินด้านบริบท พบว่า

5.2.1.1 จุดมุ่งหมายหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 มีความชัดเจนของภาษาสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง มีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม และมีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์วิชาชีพพยาบาล ในภาพรวมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด อธิบายได้ว่า หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 ของสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบระเบียบ การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรดำเนินการโดยผู้สอนและ/หรือผู้ใช้หลักสูตรโดยตรงจึงทำให้จุดมุ่งหมายหลักสูตรมีความชัดเจน นำไปใช้ได้จริง รวมทั้งสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและเอกลักษณ์วิชาชีพพยาบาล ดังที่ จรรยา กองจินดาและประกาย จิโรจน์กุล (2554) ได้อธิบายไว้ว่า ปรัชญาหลักสูตรพยาบาล ศาสตรบัณฑิตของสถาบันการศึกษาพยาบาลในประเทศไทยได้กำหนดไว้ครอบคลุมความเชื่อ 3 องค์ประกอบ คือ ด้านวิชาชีพพยาบาล ด้านการจัดการศึกษาและด้านผู้สำเร็จการศึกษา และเป้าหมายหลักสูตรคาดหวังให้บัณฑิตมีคุณภาพใน 4 ด้าน คือ ความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาล ความสามารถด้านการบริหารและการเสริมบุคลิกลักษณะ ความสามารถด้านการวิจัยและด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และสอดคล้องกับสมรรถนะวิชาชีพพยาบาลตามที่สภาการพยาบาลกำหนด

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าในภาพรวมจุดมุ่งหมายหลักสูตรจะมีความชัดเจน แต่อาจารย์และบัณฑิตคิดเห็นว่าความชัดเจนและการนำไปปฏิบัติได้จริงของจุดมุ่งหมายที่ว่า “...เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ความเข้าใจในการวิจัยโดยสามารถค้นหา วิเคราะห์ แผลผลและประยุกต์ในการพยาบาลได้..” นั้นพบว่ามีชัดเจนและนำไปใช้ได้ไม่น้อยกว่าด้านอื่นๆ นับเป็นประเด็นที่ต้องนำมาพิจารณาในการปรับปรุงหลักสูตรรายวิชาให้มีความชัดเจนและนำไปสู่การปฏิบัติให้มากขึ้น เพราะสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ เป็นสำนักวิชาหนึ่งของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติที่มีวิสัยทัศน์ คือ เป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นเลิศและเป็นที่ยิ่งของสังคม (รายงานประจำปี 2555, 2555) สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ จึงมุ่งผลิตบัณฑิตพยาบาลและการวิจัยที่มีคุณภาพระดับสากล ใช้เทคโนโลยีดูแลดวงชนด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ (รายงานประเมินตนเองเพื่อขอรับรองสถาบันในปีการศึกษา 2553, 2554; รายงานประเมินตนเองเพื่อขอรับรองสถาบันในปีการศึกษา 2554, 2555; รายงานประเมินตนเองเพื่อขอรับรองสถาบันในปีการศึกษา 2555, 2556) ดังนั้น ในการดูแลผู้รับบริการ จึงเน้นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหาทางการพยาบาลอย่างเป็นระบบโดยเฉพาะการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์

หรือหลักฐานที่เชื่อได้จากกระบวนการสืบค้น วิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างเป็นระบบเพื่อมาใช้ในการตัดสินใจทางการพยาบาล สำนักวิชาจึงควรทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายหลักสูตรข้างต้นนี้และนำสู่ยุทธศาสตร์ของสำนักวิชาเพื่อให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

5.2.1.2 โครงสร้างหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 ของสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในภาพรวมมีความเหมาะสม เป็นไปตามข้อบังคับของสภาการพยาบาล ว่าด้วยการให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีและการผดุงครรภ์ ระดับวิชาชีพ พ.ศ. 2554 (ราชกิจจานุเบกษา, 2554) ที่ระบุให้หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มีหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 140 หน่วยกิต และไม่เกิน 150 หน่วยกิต ในระบบทวิภาค โดยคิดเป็นไตรภาคแบบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี คือ จำนวน 187 หน่วยกิต โดยรายละเอียดแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

หมวดวิชา	จำนวนหน่วยกิต ที่สภาการพยาบาลกำหนด	จำนวนหน่วยกิต ของหลักสูตร พยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
1.หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต (ทวิภาค) เทียบเคียงกับระบบไตรภาค ไม่น้อยกว่า 37.5	38 หน่วยกิต
2.หมวดวิชาเฉพาะ แบ่งเป็น	ไม่น้อยกว่า 104 หน่วยกิต (ทวิภาค) เทียบเคียงกับระบบไตรภาคไม่น้อยกว่า 130 หน่วยกิต	141 หน่วยกิต
2.1 กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า 28 หน่วยกิต (ทวิภาค) เทียบเคียงกับระบบไตรภาค ไม่น้อยกว่า 35 หน่วยกิต	43 หน่วยกิต
2.2 กลุ่มวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า 76 หน่วยกิต (ทวิภาค) เทียบเคียงกับระบบไตรภาค ไม่น้อยกว่า 95 หน่วยกิต	98 หน่วยกิต
3.หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต (ทวิภาค) เทียบเคียงกับระบบไตรภาค ไม่น้อยกว่า 7.5 หน่วยกิต	8 หน่วยกิต

5.2.1.3 เนื้อหาสาระรายวิชาต่างๆ ของหลักสูตรในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยพบว่า จุดมุ่งหมายหลักสูตรและเนื้อหาสาระรายวิชาีความสอดคล้องกัน สาระรายวิชาีความน่าสนใจ และทันสมัย เนื้อหาสาระรายวิชาีกับจำนวนหน่วยกิตมีความเหมาะสม การจัดการเรียนการสอนกับเนื้อหาสาระรายวิชา และการวัดประเมินผลมีความเหมาะสมสอดคล้องกันโดยเฉพาะหมวดวิชาเฉพาะในกลุ่มวิชาชีพ อย่างไรก็ตามทั้งอาจารย์ผู้สอนและบัณฑิตพยาบาลต่างให้ข้อเสนอแนะว่า หมวดวิชาศึกษาทั่วไปในกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มีจำนวนหน่วยกิตมากเกินไปควรปรับลดจำนวนหน่วยกิตลง เมื่อสัมภาษณ์ข้อมูลเพิ่มบัณฑิตให้ข้อมูลว่า รายวิชาดังกล่าวเน้นเรื่องการให้แนวคิดเชิงปรัชญา ซึ่งในรายวิชาทางการพยาบาลอาจารย์ได้สอดแทรกด้านคุณธรรมและการคิดอยู่ตลอดเวลา จึงคิดเห็นว่ารายวิชาดังกล่าวมีจำนวนหน่วยกิตมากเกินไป และรายวิชาที่ควรปรับปรุงความน่าสนใจความทันสมัยและความเหมาะสมของเนื้อหาสาระ วิธีการจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผล ได้แก่ รายวิชาวิจัยทางการพยาบาล

และรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เนื่องจากทั้งสองรายวิชานี้เป็นวิชาที่ต้องบูรณาการองค์ความรู้ต่างๆ ที่เรียนมา และแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ๆ รวมทั้งในกระบวนการเรียนการสอนอิงกับสถานการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ ผู้เรียนต้องฝึกคิดวิเคราะห์ คิดเชื่อมโยงและคิดแก้ปัญหาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการรวมทั้งระบบสุขภาพ ดังนั้น เนื้อหาสาระ กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องมีการผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ และเน้นการฝึกการคิด และการประยุกต์ใช้จริง นอกจากนี้จำนวนชิ้นงานควรเป็นการบูรณาการงานหลายอย่างในชิ้นเดียวกันเพื่อส่งเสริมการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นคุณลักษณะของการจัดการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นการวิจัยและนับเป็นอัตลักษณ์หนึ่งของสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่ต้องการให้บัณฑิตพยาบาลเป็นผู้มีภูมิรู้ ภูมิธรรม ภูมิปัญญา สามารถนำหลักฐานเชิงประจักษ์มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลหรือเรียกได้ว่าเป็นการใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2545) เน้นการเรียนรู้แบบใช้วิจัยเป็นฐาน (Research-based learning) ที่ให้ เน้นการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินและสร้างสรรค์ เพื่อสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสัมพันธ์สิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจเดิม การเรียนรู้จึงเป็นแบบอิงประสบการณ์ (Experience learning) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และยังเป็นส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตอีกด้วย (อมรวิชัย นาคทรพรพ, 2545) นอกจากนี้การศึกษาของ สิริจิตต์ เดชอมรชัยและชนย่า ด้านสวัสดิ์ (2555) ยังช่วยสนับสนุนว่าการเรียนรู้แบบบูรณาการวิจัยเป็นฐานทำให้ผู้เรียนประทับใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มยังเอื้อบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี สนุกสนานและกล้าแสดงความคิดเห็น

5.2.2 ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ปัจจัยนำเข้าด้านอาจารย์ ด้านนักเรียนพยาบาลและปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเป็นปัจจัยที่สำคัญในระดับมาก โดยความเพียงพอ ความเหมาะสม และความสะดวกในการใช้บริการปัจจัยเอื้อในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

5.2.2.1 ปัจจัยนำเข้าด้านอาจารย์ ผลการศึกษาพบว่า อาจารย์ของสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์มีคุณลักษณะที่ส่งเสริมคุณภาพบัณฑิต โดยจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ตรงต่อเวลา เอาใจใส่ผู้เรียน และมีความรู้ความเข้าใจในรายวิชาที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ และมีจำนวนเพียงพอกับการนิเทศภาคปฏิบัติ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มีการควบคุมคุณภาพการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่การคัดเลือกอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ทางการพยาบาลไม่น้อยกว่า 2 ปี กระทั่ง 30 ปี โดยมีคุณวุฒิปริญญาโทและปริญญาเอกในสาขาการพยาบาลและสาขาที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคุณวุฒิทางการพยาบาลและสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ต่อสาขาอื่นๆ ในปีการศึกษา 2553 – 2555 มีดังนี้ ปีการศึกษา 2553 คือ 91.7 : 8.3 (อาจารย์ 12 คน) ปีการศึกษา 2554 คือ 94.4 : 5.6 (อาจารย์ 18 คน) และปีการศึกษา 2555 คือ 95.8 : 4.2 (อาจารย์ 24 คน) (รายงานประเมินตนเองเพื่อขอรับรองสถาบันในปีการศึกษา 2553, 2553; รายงานประเมินตนเองเพื่อขอรับรองสถาบันในปีการศึกษา 2554, 2555; รายงานประเมินตนเองเพื่อขอรับรองสถาบันในปีการศึกษา

2555, 2556) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์การรับรองสถาบันการศึกษาของอาจารย์ผู้สอน คือ สัดส่วนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาโทสาขาอื่นๆ ต้องไม่เกิน ร้อยละ 15 (สภาการพยาบาล, 2550) นอกจากนี้อาจารย์ผู้สอนทุกคนยังมีสมรรถนะที่สำคัญอีกประการคือ มีความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้ โดยหากอาจารย์ใหม่ยังไม่มีประสบการณ์สอนทางการพยาบาล สำนักวิชาจะสนับสนุนให้เข้ารับการอบรมหลักสูตรศาสตร์และศิลป์การสอนทางการพยาบาลจากสถาบันที่สภาการพยาบาลให้การเห็นชอบอีกด้วยเพราะอาจารย์พยาบาลควรเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทั้งการสอนและการปฏิบัติการพยาบาลเพื่อให้สามารถนำความรู้มาจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาผู้เรียนนำความรู้จากทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติการพยาบาล และช่วยบริหารจัดการเวลาที่เหมาะสมในการเรียนรู้ของผู้เรียน (Beres, 2006) เพื่อเตรียมนักศึกษาไปสู่พยาบาลที่มีสมรรถนะวิชาชีพตามที่สภาการพยาบาลกำหนด

เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับสัดส่วนคุณวุฒิจารย์ พบว่า อาจารย์ของสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์มีคุณวุฒิปริญญาโทเป็นต้นไป โดยมีสัดส่วน ปริญาเอก: ปริญาโท ในปีการศึกษา 2553 – 2555 ดังนี้ ปีการศึกษา 2553 41.6 : 58.4 (อาจารย์ 12 คน) ปีการศึกษา 2554 คือ 38.9 : 61.1 (อาจารย์ 18 คน) และปีการศึกษา 2555 คือ 45.8 : 54.2 (อาจารย์ 24 คน) ตามลำดับ (รายงานประเมินตนเองเพื่อขอรับรองสถาบันในปีการศึกษา 2553, 2553; รายงานประเมินตนเองเพื่อขอรับรองสถาบันในปีการศึกษา 2554, 2555; รายงานประเมินตนเองเพื่อขอรับรองสถาบันในปีการศึกษา 2555, 2556) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์การรับรองสถาบันการศึกษาของอาจารย์ผู้สอน คือ ระดับปริญญาเอก : โท : ตรี เท่ากับ 35 : 60 : 5 (สภาการพยาบาล, 2550) ในประเด็นด้านคุณวุฒิและสัดส่วนของอาจารย์ต่อนักศึกษาชี้ให้เห็นว่าคุณภาพของผู้สอนต่างส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนได้เพราะคุณภาพของการศึกษาและคุณภาพของผู้เรียนขึ้นอยู่กับคุณภาพของครูผู้สอนเป็นสำคัญเพราะครูผู้สอนเป็นผู้นำแนวคิดหรือนโยบายทางการศึกษาไปสู่ระดับปฏิบัติในห้องเรียน (ชมพูนุท ร่วมชาติ, 2548)

สำหรับสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ในปีการศึกษา 2553 – 2555 นั้น พบว่า ปีการศึกษา 2553 คือ 1: 7.83 (นักศึกษา 94 คน) ปีการศึกษา 2554 คือ 1: 7.83 (นักศึกษา 141 คน) และปีการศึกษา 2555 คือ 1: 7.88 (นักศึกษา 189 คน) ตามลำดับ (รายงานประเมินตนเองเพื่อขอรับรองสถาบันในปีการศึกษา 2553, 2553; รายงานประเมินตนเองเพื่อขอรับรองสถาบันในปีการศึกษา 2554, 2555; รายงานประเมินตนเองเพื่อขอรับรองสถาบันในปีการศึกษา 2555, 2556) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์การรับรองสถาบันการศึกษาของอัตราส่วนระหว่างอาจารย์ผู้สอนต่อนักศึกษาในการสอนรายวิชาการพยาบาลไม่เกิน 1: 8 (สภาการพยาบาล, 2550)

5.2.2.2 ปัจจัยนำเข้าด้านนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาพยาบาลของสำนักวิชาพยาบาลเป็นผู้ที่มีความเมตตา กรุณาและความสัมพันธ์อันดีกับผู้รับบริการ มีความสามารถในการทำงานร่วมกันเป็นทีม มีความรักและภาคภูมิใจในวิชาชีพพยาบาล อธิบายได้ว่า คุณลักษณะเหล่านี้ นับเป็นคุณลักษณะของผู้ที่เรียนในสาขาวิชาชีพพยาบาล ซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ ตั้งแต่การเกิด แก่ เจ็บ ตาย หรือเรียกได้ว่าเป็นคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพที่พึงมีในพยาบาลทุกคนเพื่อให้ผู้รับบริการทุก

ช่วงวัยมีความปลอดภัยนั่นเอง ซึ่งผลการศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตพยาบาลพบตรงกันว่า บัณฑิตพยาบาลมีคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมสูงกว่าด้านอื่นๆ (นริสา วงศ์พนารักษ์, กนกจันทร์ เข้มนการ, อัจฉรา ชัยชาญ และสุภาพร อาญาเมือง, 2557; ศรีเกียรติ อนันต์สวัสดิ์และศรีธัญญา จุฬาริ, 2557; ศศิธร ชิดนายิ และมณฑา อุดมเลิศ, 2555)

5.2.2.3 ปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ผลการศึกษาพบว่า ความเพียงพอ ความเหมาะสม และความสะดวกของปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนต่อจำนวนอาจารย์และนักศึกษาพยาบาลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะบริการของศูนย์บรรณสาร (ห้องสมุด) ทั้งฐานข้อมูลเพื่อสืบค้น สื่อวัสดุการเรียนรู้ ตำราภาษาอังกฤษ วารสารทางวิชาการ อุปกรณ์หุ่นจำลองต่างๆ ที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติในห้องทดลอง สิ่งเอื้ออำนวยความสะดวกเหล่านี้มีอย่างเพียงพอเนื่องจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีนโยบายการบริหารงานแบบ “รวมบริการ ประสานภารกิจ” ซึ่งเป็นแนวคิดในการมุ่งใช้ทรัพยากรทุกประเภทและความชำนาญการร่วมกัน ดังนั้น มทส.จึงกำหนดให้หน่วยงานที่มีภารกิจเหมือนกันมีเพียงหน่วยเดียว โดยให้บริการแบบรวมศูนย์เพื่อลดขั้นตอนการทำงานหรือลดระยะเวลาในการทำงาน อันก่อให้เกิดความประหยัดคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด ดังนั้น จึงสามารถบริหารงบประมาณให้สามารถตอบสนองจุดมุ่งหมายที่เป็นภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยทั้ง 5 ด้าน คือ การเรียน- การสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและการปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาเทคโนโลยีได้เป็นอย่างดี มีความเสมอภาคในการให้บริการ เพราะมีการวิเคราะห์และมีการวางแผนการใช้งบประมาณ/ทรัพยากรร่วมกันระหว่างหน่วยงาน และหน่วยงานให้บริการมีบุคลากรที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (รายงานประจำปี 2555 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2555)

5.2.3 ผลการประเมินด้านกระบวนการผลิต

5.2.3.1 การเตรียมการหลักสูตรและประเมินผลหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการจัดอาจารย์สอนแต่ละวิชาเหมาะสมกับคุณวุฒิและประสบการณ์ การจัดตารางสอนได้อย่างเหมาะสม และ การจัดสภาพห้องฝึกปฏิบัติงานมีความเหมาะสม อธิบายได้ว่า สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีได้วางแผนหลักสูตรและพัฒนาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตกระทั่งนำหลักสูตรไปใช้ได้บรรลุตามเป้าหมายหลักสูตรในระดับมากแสดงถึงกระบวนการควบคุมคุณภาพหลักสูตรมีคุณภาพ มีขั้นตอนที่ชัดเจนนำสู่การปฏิบัติตั้งแต่การระดมสมองร่วมกับผู้เชี่ยวชาญภายนอกเพื่อให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตร แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตรระดับสำนักวิชาเพื่อตรวจสอบพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรระดับรายวิชา การจัดเตรียมสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้ออำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งภาคทฤษฎี ภาคทดลองและการฝึกภาคปฏิบัติ อาทิ สื่อการเรียนรู้ หนังสือ ตำราทางการพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง มีศูนย์บริการการศึกษาให้บริการด้านงานทะเบียนและการประเมินผลการศึกษา จัดตารางเรียนและตารางสอบไม่ให้ความซ้ำซ้อน ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษาให้บริการยืม-คืนหนังสือ และสื่อวัสดุการศึกษา บริการฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้นสารสนเทศ มีสำนักทะเบียนและประมวลผลที่เอื้ออำนวยความสะดวกในการลงทะเบียนเรียน จนกระทั่ง

การประเมินผลหลักสูตรทั้งด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิตและผลผลิตซึ่งหมายถึงคุณลักษณะบัณฑิตตามการรับรู้ของผู้ใช้บัณฑิต อาจารย์และผู้บริหารและตัวบัณฑิตประเมินตนเอง

5.2.3.2 การเตรียมการสอนและเทคนิคและวิธีการสอนของอาจารย์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยอาจารย์คิดเห็นว่าได้บอกจุดประสงค์การเรียนรู้และแนวทางการเรียนอย่างชัดเจน ในขณะที่บัณฑิตและนักศึกษาพยาบาลรับรู้อาจารย์มีเทคนิควิธีการสอนที่ปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความรักและภูมิใจในวิชาชีพพยาบาลอยู่เสมอ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการที่ครูผู้สอนเป็นสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่สำคัญต่อการเอื้ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้เรียน กระตุ้นส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ รวมทั้งยังเป็นตัวแบบให้แก่ผู้เรียนอีกด้วย สอดคล้องกับข้อมูลด้านผลผลิตที่พบว่าบัณฑิตมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ และข้อมูลด้านนักศึกษาที่พบว่าคุณลักษณะของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเป็นผู้ที่มีความเมตตา กรุณา มีความรักและภาคภูมิใจในวิชาชีพพยาบาล

5.2.3.3 การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุด โดยเฉพาะการกำหนดสัดส่วนคะแนนอย่างชัดเจน และการกำหนดเกณฑ์การวัดประเมินผลโดยใช้ระเบียบเดียวกันทุกสาขาวิชา รวมทั้งมีการวิเคราะห์ข้อสอบจึงทำให้ได้ข้อสอบที่ชัดเจน มีคุณภาพดี ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า กระบวนการวัดและประเมินผลของสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ดำเนินไปอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจนตั้งแต่การตรวจสอบคุณภาพข้อสอบ มีการวิพากษ์ข้อสอบ และการวิเคราะห์คุณภาพของข้อสอบผ่านระบบทะเบียนและประมวลผลของศูนย์บริการการศึกษา อย่างไรก็ตามบัณฑิตพยาบาลคิดเห็นว่าการให้คะแนนภาคปฏิบัติน้อยกว่าด้านอื่นๆ นับเป็นประเด็นที่สำนักวิชาฯ จะต้องนำมาพิจารณาและจัดทำคู่มือการประเมินผลภาคปฏิบัติให้มีความเป็นปรนัยมากขึ้น

5.2.4 ผลการประเมินด้านผลผลิต อาจารย์และผู้บริหาร บัณฑิตพยาบาล ผู้ใช้บัณฑิต และนักศึกษาพยาบาล คิดเห็นว่า บัณฑิตพยาบาลมีคุณลักษณะเชิงวิชาชีพในระดับมาก โดยพบว่าคุณลักษณะเชิงวิชาชีพด้านภูมิธรรม อยู่ในระดับมาก-มากที่สุด อธิบายได้ว่าบัณฑิตพยาบาลของสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้รับการสอนสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในทุกๆ รายวิชา สอดคล้องกับข้อมูลเชิงคุณภาพที่บัณฑิตได้เสนอแนะให้ปรับลดจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ลงได้ เนื่องจากสิ่งที่เรียนในรายวิชาของสาขานั้น อาจารย์ได้สอดแทรกอยู่ตลอดเวลา นับเป็นการปลูกฝังแนวคิดที่ดีต่อการมองโลก มองมนุษย์แบบองค์รวม ดังวิสัยทัศน์ของสำนักวิชาที่ว่า “...เทคโนโลยีก้าวไกล ดูแลด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ (The higher the technology, the greater the need for human touch)” (รายงานประเมินตนเองเพื่อขอรับรองสถาบันในปีการศึกษา 2555, 2556) สอดคล้องกับการศึกษาของ ศรีเกียรติ อนันต์สวัสดิ์ และศรีธัญญา จุฬารี (2557) ที่ได้ศึกษาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของบัณฑิตพยาบาลที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2555 โดยเก็บข้อมูลหลังสำเร็จการศึกษา 1 เดือน พบว่าบัณฑิตมีภูมิธรรมสูงที่สุดแต่อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเก็บข้อมูลซ้ำเมื่อบัณฑิตทำงานครบ 6 เดือน พบว่า ภูมิธรรมยังคงสูงกว่าด้านอื่นๆ และอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ส่วนภูมิรู้และภูมิปัญญาเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นปานกลางถึงมาก จะเห็นว่าเมื่อบัณฑิตมีประสบการณ์มาก

ขึ้น คุณลักษณะบัณฑิตทั้งด้านคุณธรรม ด้านความรู้และทักษะทางปัญญาต่างเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ คุณลักษณะบัณฑิตพยาบาลของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์ (ศศิธร ชิดนายิ และมณฑา อุตม เลิศ, 2555) สังกัดกระทรวงสาธารณสุข และบัณฑิตพยาบาลของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ทัศนียา วังสะจันทานนท์, ศศิธร วรรณพงษ์, ขวัญจิต คุปตานนท์ และอุไรวรรณ นิกรปรกรณ์, 2553) ที่พบว่าบัณฑิตพยาบาลมีความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาลและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ด้วยความรับผิดชอบ ซึ่งนับว่าเป็นพยาบาลที่มีภูมิธรรมสูงนั่นเอง และการศึกษาของวงเดือน สุวรรณศิริ และคณะ (2546) สนับสนุนว่า ความสามารถของบัณฑิตพยาบาลในด้านการบริหารและภาวะผู้นำต้องอาศัยการสั่งสมประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญ จากข้อมูลดังกล่าวอาจสรุปได้ว่า หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตของประเทศไทยต่างมีเป้าหมายหลักสูตรเดียวกันคือพัฒนาให้บัณฑิตมีสมรรถนะเชิงวิชาชีพทั้ง 8 ด้านตามที่สภาการพยาบาลกำหนด โดยเฉพาะด้านคุณธรรมจริยธรรม

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอสำหรับผู้บริหาร

5.3.1.1 ควรจัดประชุมสัมมนาให้อาจารย์ในสำนักวิชามีส่วนร่วมในการปรับปรุงหลักสูตร เพราะอาจารย์ผู้ใช้หลักสูตรจะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมต่อไป

5.3.1.2 ควรพิจารณาจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาสิ่งสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ โดยเฉพาะด้านยานพาหนะในการส่งนักศึกษาฝึกภาคปฏิบัติ และวัสดุอุปกรณ์ในห้องสาธิตทางการพยาบาล รวมทั้งเอกสารตำราของศาสตร์ทางการพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

5.3.1.3 ควรพัฒนาอาจารย์ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะการเตรียมสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนบนเครือข่ายออนไลน์

5.3.1.4 ควรจัดกิจกรรมที่สร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ ผู้บริหาร และบัณฑิตเพื่อกระตุ้นส่งเสริมและฟื้นฟูความรู้ทางการพยาบาล

5.3.2 ข้อเสนอสำหรับอาจารย์ผู้สอน

5.3.2.1 ควรศึกษาคู่มือหลักสูตรให้เข้าใจ ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการนำหลักสูตรไปใช้

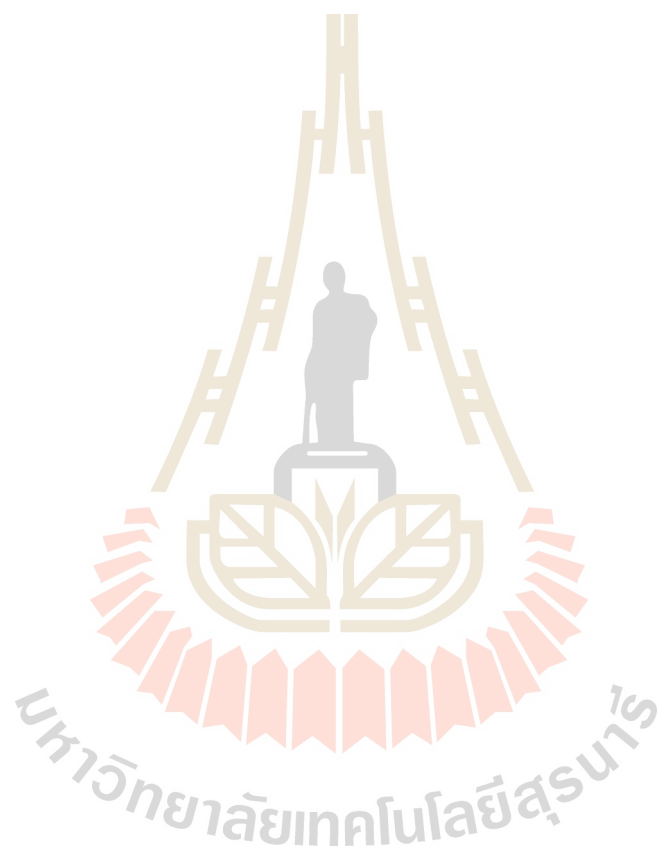
5.3.2.2 ควรพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เน้นด้านความรู้ และทักษะทางปัญญาที่ส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดแบบมีวิจารณญาณหรือบูรณาการกับการจัดการเรียนการสอนและการบริการวิชาการ

5.3.2.3 ดำรงไว้ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมเพื่อให้เกิดความรัก และภูมิใจในวิชาชีพพยาบาลและสถาบัน

5.3.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.3.1 ควรวิจัยติดตามคุณภาพบัณฑิตเป็นระยะเพื่อติดตามความก้าวหน้าของบัณฑิต รวมทั้งศึกษาผลกระทบของหลักสูตรต่อสังคม

5.3.3.2 การศึกษาสมรรถนะของผู้เรียนแต่ละชั้นปีและพัฒนาหลักสูตรรายวิชารวมทั้งกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับสมรรถนะซึ่งมีผลต่อคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตร

บรรณานุกรม

- จรรยา กองจินดา และประกาย จิโรจน์กุล. (2554). รายงานการประเมินผลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2550. วารสารวิจัย มสท สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 7(3): 37 – 58.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ อลิ้นเพชร.
- ชมพูนุช ร่วมชาติ. (2548). อนาคตภาพของหลักสูตรวิชาชีพครูในทศวรรษหน้า(พ.ศ.2550 – 2559). ปริญญา นิพนธ์ การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทัศนียา วังสะจันทานนท์, ศศิธร วรรณพงษ์, ขวัญจิต คุปตานนท์ และอุไรวรรณ นิกรปรกรณ์. (2553). การประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2547. วารสารไทยเภสัชศาสตร์และวิทยาการสุขภาพ. 5(4): 344 – 349.
- ธำรง บัวศรี. (2542). ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาการศึกษา. ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน (บรรณาธิการ). (2545). การเรียนการสอนที่มีการวิจัยเป็นฐาน. กรุงเทพฯ: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นริสา วงศ์พนารักษ์, กนกจันทร์ เข้มนาการ, อัจฉรา ชัยชาญ และสุภาพร อาญาเมือง. (2557). ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามต่อผลการเรียนรู้ของบัณฑิต. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ มหาสารคามวิจัย ครั้งที่ 10 ระหว่างวันที่ 11 – 12 กันยายน 2557 ณ ห้องประชุมแม่น้ำของ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญเลี้ยง ทুমทอง. (2554). การพัฒนาหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาวศุทธิ์ ภัทรางุณ. (2553). การประเมินหลักสูตร. สืบค้นจาก URL: <https://www.l3nr.org/posts/412161> [สืบค้นเมื่อ 15 เมษายน 2560]
- ราชกิจจานุเบกษา. (2540). พระราชบัญญัติ วิชาชีพการพยาบาลและผดุงครรภ์ พ.ศ.2528 (ฉบับที่ 2). ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 114 ตอนที่ 75 ก วันที่ 23 ธันวาคม 2540.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2554). ข้อบังคับสภาการพยาบาล ว่าด้วยการให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษา วิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ระดับวิชาชีพ พ.ศ. 2554. เล่ม 128 ตอนพิเศษ 82 ง ลงวันที่ 28 กรกฎาคม 2554.

- รายงานประเมินตนเอง เพื่อขอรับรองสถาบันในปีการศึกษา 2553. (2553). นครราชสีมา: สำนักวิชา
พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- รายงานประเมินตนเอง เพื่อขอรับรองสถาบันในปีการศึกษา 2554. (2555). นครราชสีมา: สำนักวิชา
พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- รายงานประเมินตนเอง เพื่อขอรับรองสถาบันในปีการศึกษา 2555. (2556). นครราชสีมา: สำนักวิชา
พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- วงเดือน สุวรรณศิริ, นันทนา น้ำฝน และชุลีกร ด่านยุทธศิลป์. (2546). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึง
พอใจต่อการศึกษาในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตของนิสิตโครงการร่วมผลิตสาขาพยาบาลศาสตร์.
วารสารการศึกษาพยาบาล. 15(3): 44 – 54.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2551). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สุวีริยา
สาส์น.
- ศรีเกียรติ อนันต์สวัสดิ์ และศรัณญา จุฬาริ. (2557). คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามการรับรู้ของบัณฑิต
และผู้ใช้บัณฑิตของสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. วารสารวิจัยสถาบัน มข.
2(2): 104 – 111.
- ศศิธร ชิดนายิ และมณฑา อุดมเลิศ. (2555). การประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ.2545
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุดรดิตถ์. การพยาบาลและการศึกษา. 5(1): 78 -89.
- สงัด อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สภาการพยาบาล. (2553). สมรรถนะผู้ประกอบการ วิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์. กรุงเทพฯ:
ศิริยอดการพิมพ์.
- สภาการพยาบาล. (2556). คู่มือการรับรองสถาบันการศึกษาระดับปริญญาพยาบาลและการผดุงครรภ์.
นนทบุรี: บริษัทจุดทอง จำกัด.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2531). หลักการและแนวคิดในการประเมินหลักสูตร. วิธีวิทยาการวิจัย. 3(1)
(มกราคม – เมษายน): 16.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่
2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สิริจิตต์ เดชอมรชัย และชนยา ด่านสวัสดิ์ (2555). ผลการใช้หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยใช้
การวิจัยเป็นฐานในรายวิชาภาษาฝรั่งเศสระดับกลาง 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 8 (2): 49 – 64.

- สุจิตรา เทียนสวัสดิ์. (2550). ดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา: ข้อวิพากษ์และข้อเสนอแนะวิธีการคำนวณ. **พยาบาลสาร**, 34(4), 1-9.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). **แนวคิดพื้นฐานการสร้างและพัฒนาหลักสูตร**. เชียงใหม่: เดอะโนว์เลจ เซ็นเตอร์.
- สมิทร คุณานุกร. (2522). **หลักสูตรและการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บริษัท ศึกษิตสยาม จำกัด.
- อมรวิชัย นาคทรพรพ. (2545). เรียนรู้วิจัย: กรณีการสอนด้วยกระบวนการวิจัยภาคสนามวิชาการศึกษากับสังคม คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ในไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (บรรณาธิการ). **การเรียนรู้การสอนที่มีการวิจัยเป็นฐาน**, หน้า 38-60. กรุงเทพฯ: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี สารรัตน์. (2546). **การประเมินหลักสูตร**. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Beres, J. (2006). Staff development to university faculty: Reflections of nurse educator. **Nurs Forum**, 43(3): 141 – 145.
- Polit, D.F., & Beck, C.T. (2006). The content validity index: Are you sure you know what's being reported?. Critique and recommendations [Electronic version]. **Research in Nursing & Health**, 29, 489-497.
- Stufflebeam, D.L., (1971). **The relevance of the CIPP evaluation model for educational accountability**. Annual meeting of the American Association of School Administrators, February 14, Atlantic: NJ.

ภาคผนวก

ตัวอย่างแบบประเมินหลักสูตร

ฉบับที่ 1

แบบประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
สำหรับ ผู้บริหารและอาจารย์

คำชี้แจง

การประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ.2552 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณค่าของหลักสูตร จุดเด่นที่ควรได้รับการพัฒนาและจุดด้อยที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียนการสอน โดยแบบประเมินนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลบริบท ประกอบด้วยข้อมูล 4 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป
- ตอนที่ 2 จุดมุ่งหมายหลักสูตร
- ตอนที่ 3 โครงสร้างหลักสูตร
- ตอนที่ 4 สารระรายวิชา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย 4 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ด้านอาจารย์
- ตอนที่ 2 ด้านผู้เรียน
- ตอนที่ 3 ด้านปัจจัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน
- ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงปัจจัยนำเข้า

ส่วนที่ 3 ด้านกระบวนการผลิตประกอบด้วย 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 การบริหารหลักสูตร
- ตอนที่ 2 การจัดการเรียนการสอน
- ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงกระบวนการผลิต

ส่วนที่ 4 ด้านผลผลิต ประกอบด้วย 2 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 คุณลักษณะทางวิชาชีพตามอัตลักษณ์มหาวิทยาลัยฯ
- ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงผลผลิต

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเชิงบริบท

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ท่านเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงของท่าน หรือเติมข้อความในช่องว่างที่เว้นไว้

1. อายุ

☐ น้อยกว่า 26 ปี	☐ 26-30 ปี
☐ 31-35 ปี	☐ 36-40 ปี
☐ 41 45 ปี	☐ 46 ปีขึ้นไป

2. วุฒิการศึกษา

☐ ปริญญาตรี	☐ ปริญญาโท
☐ ปริญญาเอก	☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

3. สถานะ

☐ ผู้บริหาร	☐ อาจารย์ประจำ สวพย.

4. ประสบการณ์สอน ปี

5. ระยะเวลาที่ท่านได้ร่วมงานกับนักศึกษา (ผู้รับการประเมิน)

☐ น้อยกว่า 1 ปี
☐ 1 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

คำชี้แจง โปรดพิจารณาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (พ.ศ. 2552) ของสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ ในช่องซ้ายมือทั้ง 10 ข้อ แล้วประเมินรายการต่างๆ ในช่องขวามือ ด้วยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการประเมินตามความคิดเห็น ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 4 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
 3 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 2 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
 1 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	ความชัดเจนของภาษาที่ใช้					สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง					สอดคล้องกับความต้องการของสังคม					ความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ในวิชาชีพพยาบาล				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
เพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะดังนี้																				
1. มีคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่อการบริการสุขภาพ																				
2. มีความรู้ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์พื้นฐาน และมีความสามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล																				
3. สามารถปฏิบัติการพยาบาลแก่บุคคล ครอบครัว ชุมชน แบบองค์รวมและใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ ในการสร้างเสริม ปกป้องสุขภาพ รักษาพยาบาลฟื้นฟูสภาพ และดูแลแบบประคับประคอง รวมทั้งยึดหลักจริยธรรม หลักกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อในการปฏิบัติการพยาบาลที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้ใช้บริการ																				
4. ทำงานร่วมกับผู้อื่น หรือทีมสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ																				
5. บริหารจัดการระบบบริการการพยาบาล ระบบบริการสุขภาพ ได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ																				
6. มีความรู้ความเข้าใจในการวิจัย โดยสามารถค้นหา วิเคราะห์ แผลผลและประยุกต์ในการพยาบาล																				
7. เผยแพร่ความรู้และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยแก่บุคลากรในกลุ่มพยาบาล นักวิชาชีพกลุ่มสุขภาพอื่นๆ ผู้ใช้บริการและประชาชนทั่วไป																				
8. พัฒนตนเองอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพและสังคม																				
9. มีศักยภาพในการใช้เทคโนโลยี และสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ																				

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร.....

.....

.....

ตอนที่ 3 แบบประเมินโครงสร้างของหลักสูตร

คำชี้แจง โปรดประเมินโครงสร้างของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2552 ของสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในเรื่องของจำนวนหน่วยกิตรวม หน่วยกิตหมวดวิชา หน่วยกิตกลุ่มวิชา และหน่วยกิตรายวิชา โดยเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่กำหนดให้ท่านตามความคิดเห็นของท่าน

รายการประเมิน	จำนวน หน่วยกิต (ระบบ ไตรภาค)	จำนวน หน่วยกิต (ระบบ ทวิภาค)*	ผลการประเมิน		
			มากเกินไป	เหมาะสม แล้ว	น้อยเกินไป
1. หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 4 ปี	181	144.8			
2. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	49	39.2			
2.1 กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ	15	12			
2.2 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และ มนุษยศาสตร์	18	14.4			
2.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และ คณิตศาสตร์	16	12.8			
3. หมวดวิชาเฉพาะ	124	99.2			
3.1 กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ	31	24.8			
3.2 กลุ่มวิชาชีพ	93	74.4			
4. หมวดวิชาเลือกเสรี	8	6.4			

หมายเหตุ * แสดงจำนวนหน่วยกิตเมื่อใช้ระบบทวิภาค ซึ่ง 181 หน่วยกิตในระบบไตรภาค คิดเป็น $181 \times \frac{4}{5} = 145$ หน่วยกิต
ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงโครงสร้างของหลักสูตรในเรื่องของหน่วยกิตรวม หน่วยกิตหมวดวิชา หน่วยกิตกลุ่ม
วิชาและหน่วยกิตรายวิชา

.....

.....

.....

.....

รายการประเมิน รายวิชา	ความสอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายของ หลักสูตร					ความรู้ที่มีความ น่าสนใจและทันสมัย					ความเหมาะสมกับ จำนวนหน่วยกิตและ เนื้อหาวิชา					ความเหมาะสมด้าน การจัดการเรียนการ สอน					ความเหมาะสมด้าน การวัดและ ประเมินผล					ความรู้ที่มีประโยชน์ ในการนำไปประกอบ วิชาชีพพยาบาล				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. วิชาการ พยาบาล ครอบครัวและ การผดุงครรภ์ 1, 2 วิชา ปฏิบัติการการ พยาบาล ครอบครัวและ การผดุงครรภ์ 1, 2, 3																														
7. วิชาจริย ศาสตร์และ กฎหมาย วิชาชีพการ พยาบาลวิชา ภาวะผู้นำและ การจัดการ ทางการ พยาบาลวิชา ปฏิบัติการ จัดการ ทางการ พยาบาล วิชา ประเด็นและ แนวโน้มของ วิชาชีพการ พยาบาล วิชาการวิจัย ทางการ พยาบาล วิชาการฝึก ประสบการณ์ วิชาชีพ																														

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงเนื้อหาสาระของรายวิชาต่างๆ

.....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยนำเข้า

สำหรับ ด้านอาจารย์ นักศึกษา และปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความพร้อมและความเหมาะสมของอาจารย์ นักเรียนพยาบาลและปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน โดยเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับการประเมินตามความคิดเห็นของท่านดังนี้

- 5 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 4 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
 3 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 2 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
 1 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ด้านอาจารย์ (ความพร้อมและความเหมาะสมของอาจารย์)

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
1. มีจำนวนเพียงพอกับรายวิชาที่สอน					
2. มีความรู้และประสบการณ์ในวิชาที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ					
3. ศึกษาและเข้าใจลักษณะของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต					
4. สามารถพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับลักษณะของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ฉบับปรับปรุง 2552)					
5. มีทักษะในการเลือกเนื้อหา กิจกรรม วิธีการสอน การวัดและการประเมินผลได้อย่างเหมาะสม					
6. สามารถเชื่อมโยงทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติได้อย่างสอดคล้องเหมาะสม					
7. มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพพยาบาลและเป็นแบบอย่างที่ดี					
8. ตรงต่อเวลาในการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ					
9. รับฟังความคิดเห็นของนักเรียนเสมอ					
10. เอาใจใส่ให้ความช่วยเหลือเอื้ออาทรต่อนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ					

ตอนที่ 2 ด้านนักเรียนพยาบาล (ความพร้อมความเหมาะสมของนักเรียนพยาบาล)

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
11. พื้นฐานความรู้อยู่ในเกณฑ์ดี					
12. กระตือรือร้นในการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ					
13. มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน					
14. มีความรักและภูมิใจในวิชาชีพพยาบาล					
15. มีความสนใจและติดตามทำความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนเสมอ					
16. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
17. สามารถทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มได้					

รายการประเมิน	ความเพียงพอกับอาจารย์ และนักเรียนพยาบาล					ความเหมาะสมกับการ จัดการเรียนการสอน					ความสะดวกในการใช้ บริการ				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
28.4 วัสดุอุปกรณ์ประกอบการฝึกปฏิบัติใน ห้องสาธิต															
28.5 บริการจัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ ในห้องสาธิต															
28.6 เครื่องฉายสไลด์															
28.7 เครื่อง Visualizer															
28.8 โทรทัศน์ , วีดีโอ															
28.9 วิทยุเทป															
29.ยานพาหนะในการติดต่อและนิเทศการฝึก ปฏิบัตินอกสถานที่															
30. สถานที่ฝึกปฏิบัติงาน															
31.อื่น ๆ โปรดระบุ.....															

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงปัจจัยนำเข้า
ด้านอาจารย์

.....

.....

ด้านนักเรียนพยาบาล

.....

.....

ด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ส่วนที่ 3 กระบวนการผลิต ประเมินเกี่ยวกับการบริหารและการบริการหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับการประเมินความคิดเห็นของท่านดังนี้

5 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด	4 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง	2 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด	

ตอนที่ 1 ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
การเตรียมการหลักสูตร					
1. จัดประชุมสัมมนาให้ท่านได้ร่วมประชุมและพัฒนาหลักสูตรเสมอ					
2. สนับสนุนให้ท่านได้พัฒนาความรู้ทางวิชาการและทักษะที่จำเป็นอย่างเหมาะสม					
3. จัดสรรงบประมาณเพื่อการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม					
4. เตรียมอาคารสถานที่สำหรับการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม					
5. จัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์ที่ทันสมัยอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ					
6. จัดเตรียมตำราภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ วารสาร คอมพิวเตอร์ ฐานข้อมูล วัสดุอย่างเหมาะสม					
7. จัดอาจารย์สอนแต่ละวิชาเหมาะสมกับคุณวุฒิและประสบการณ์					
8. จัดแผนการเรียนที่ถูกต้องตามหนังสือคู่มือหลักสูตร					
9. จัดศูนย์รวมตำราสอนเพื่อสะดวกในการตรวจสอบได้อย่างเหมาะสม					
10. นิเทศและติดตามผลการจัดการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ					
11. นิเทศและติดตามผลในการฝึกปฏิบัติได้อย่างสม่ำเสมอ					
การประเมินผลหลักสูตร					
12. นำผลการประเมินการสอนรายวิชามาปรับปรุงการจัดการฝึกปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม					
13. นำผลการประเมินการฝึกปฏิบัติมาปรับปรุงการจัดการฝึกปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม					

ตอนที่ 2 ด้านการจัดการเรียนการสอน

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
การเตรียมการสอน					
14. ท่านวางแผนการสอน โดยกำหนด จุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลชัดเจน					
15. การเตรียมสื่อการเรียนการสอนชัดเจนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่สอน					
16. ท่านตรวจสอบคุณภาพของบทเรียนและสื่อก่อนนำไปใช้สอนเสมอ					
17. ท่านประยุกต์และริเริ่มนำรูปแบบการเรียนการสอนที่ได้จากการศึกษามาใช้ได้อย่างเหมาะสม					
18. ปฏิรูมนิเทศก่อนสอนวิชานั้นทุกครั้ง					

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
เทคนิคและวิธีสอนของท่าน					
19. บอกจุดประสงค์และแนวทางการเรียนการสอนอย่างชัดเจน					
20. ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนอย่างชัดเจน					
21. ส่งเสริมให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและนำเสนอความรู้ทั้งวิเคราะห์และวิจารณ์					
22. สามารถเชื่อมโยงทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติได้อย่างสอดคล้องเหมาะสมดี					
23. เนื้อหาที่สอนทันสมัยสอดคล้องกับจุดประสงค์					
24. สามารถใช้สื่อการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี					
25. เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามปัญหาหรือข้อความรู้อย่างเหมาะสม					
26. ตอบคำถามและอธิบายข้อความรู้อย่างชัดเจนและถูกต้อง					
27. ส่งเสริมให้รู้จักทำงานเป็นกลุ่มและเข้าใจบทบาทผู้นำและผู้ตามที่ดี					
28. มอบหมายงานที่มีปริมาณเหมาะสมกับเนื้อหาและเวลาที่สอน					
29. ให้นักเรียนประเมินการสอนของท่านเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพ					
30. สร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนภาคทฤษฎีได้อย่างเหมาะสม					
31. สร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนภาคปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม					
32. ปลุกฝังให้เป็นผู้ที่มีความรักและภูมิใจในวิชาชีพพยาบาลเสมอ					
การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน					
33. กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนอย่างชัดเจน					
34. ท่านมีความรู้ความสามารถในการวัดและประเมินผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเป็นอย่างดี					
35. ข้อสอบที่ใช้วัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับประสิทธิภาพการสอนของท่านและความรู้ของผู้เรียน					
36. นำหลักการประเมินผลใช้ในการกำหนดระดับคะแนนหรือตัดเกรด					
37. ข้อสอบได้รับการตรวจสอบคุณภาพก่อนนำไปใช้ทุกครั้ง					
38. ข้อสอบมีความชัดเจนและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน					
39. มีการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขเสมอ					
40. มีการประเมินผลก่อนการเรียน ระหว่างเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ					
41. นำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของท่านเสมอ					
42. มีการกำหนดสัดส่วนคะแนนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างชัดเจน					
43. กำหนดหลักเกณฑ์การวัดและการประเมินผลเป็นระเบียบเดียวกันทุกภาควิชา					
44. ระเบียบการวัดและประเมินผลมีความแน่นอนและชัดเจน					
45. ระเบียบการวัดและประเมินผลเอื้อต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงกระบวนการผลิต

- ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร

.....

.....

.....

- ด้านการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ส่วนที่ 4 ด้านผลผลิต

ประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามอัตลักษณ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงผลผลิต

คำชี้แจง โปรดพิจารณาคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา และเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการประเมินตามความคิดเห็นของท่านตามที่ท่านเคยสอนหรือนิเทศ หรือเคยร่วมงาน สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาเป็นการประเมินตัวท่านเองดังนี้

- 5 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 4 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 2 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามอัตลักษณ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
ด้านคุณธรรม จริยธรรม					
1. มีความประพฤติปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามวัฒนธรรมอันดีงามของสังคม					
2. มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน					
3. มีน้ำใจช่วยเหลือเอื้ออาทรผู้อื่นเสมอ					
4. มีมารยาท รู้กาลเทศะ อ่อนน้อมถ่อมตน					
5. มีระเบียบวินัย					
6. กิริยา หน้าตา ยิ้มแย้มแจ่มใส					
7. ใช้ภาษาจาไพเราะเป็นกันเองกับทุกคน					
8. มีเจตคติที่ดี รัก และภูมิใจในวิชาชีพพยาบาล					
9. เคารพสิทธิศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์					
10. มีความซื่อสัตย์					
ด้านความรู้					
11. สามารถนำความรู้และหลักการทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์มาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลได้เหมาะสม					
12. สามารถนำทฤษฎีทางการพยาบาลมาประยุกต์ในการปฏิบัติการพยาบาลได้เหมาะสม					
13. สามารถใช้กระบวนการพยาบาลในการแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยของบุคคล ครอบครัว และชุมชนในการป้องกันโรคได้เหมาะสม					
14. สามารถใช้กระบวนการพยาบาลในการแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยของบุคคลและครอบครัว และชุมชนเพื่อส่งเสริมสุขภาพได้เหมาะสม					

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
15. สามารถใช้กระบวนการพยาบาลในการแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยของบุคคลและครอบครัว และชุมชนเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพได้เหมาะสม					
16. สามารถใช้กระบวนการพยาบาลในการให้บริการด้านสุขภาพอนามัยแก่บุคคล ครอบครัว และชุมชนเกี่ยวกับการป้องกันโรคได้เหมาะสม					
17. ช่างสังเกต มีความไวต่ออาการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วยและครอบครัว					
18. สามารถเลือกหลักฐานเชิงประจักษ์ไปใช้ในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลได้เหมาะสม					
19. มีความรู้ความเข้าใจในกลไกการเจ็บป่วยของผู้ป่วยและชุมชนที่รับผิดชอบ					
20. สามารถกำหนดปัญหาทางการพยาบาลที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ป่วย					
ด้านทักษะทางปัญญา					
21. สามารถอธิบายเหตุผลการปฏิบัติการพยาบาลได้ตามหลักวิชา					
22. พัฒนาการเองโดยแสวงหาความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ					
23. นำเสนอหลักฐานเชิงประจักษ์หรือนวัตกรรมที่พัฒนาคุณภาพบริการ					
24. สามารถลำดับความสำคัญของปัญหาทางการพยาบาลได้เหมาะสมกับสถานการณ์					
25. สามารถสนับสนุนและร่วมทำวิจัยเพื่อพัฒนาวิชาชีพพยาบาลได้					
26. ศึกษาหาข้อมูลที่ทันสมัยอยู่เสมอ					
27. สามารถอภิปรายปัญหาและเลือกแนวทางการแก้ปัญหาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน					
ด้านทักษะสัมพันธภาพและความรับผิดชอบ					
28. มีภาวะผู้นำ					
29. ยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้อื่น					
30. มีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อหน้าที่ที่รับผิดชอบ					
31. มีมนุษยสัมพันธ์และสามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้มารับบริการ					
32. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ					
33. สามารถบริหารงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบได้เหมาะสม					
34. สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมได้เหมาะสม					
35. สามารถทำงานร่วมทีมการพยาบาลได้เหมาะสมกับบทบาทที่ได้รับมอบหมาย					
36. ติดต่อประสานงาน กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านสุขภาพเพื่อการดูแลผู้ป่วยได้					
37. สามารถปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานของตนให้ดีขึ้นเสมอ					
ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ					
38. สามารถติดต่อประสานงานและร่วมทำงานกับบุคคลอื่นในทีมการพยาบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดี					
39. สามารถประสานงานกับทีมสหสาขาเพื่อพิทักษ์สิทธิผู้ป่วยได้เหมาะสม					
40. สามารถใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในการคำนวณยา/สารน้ำ/สารอาหารได้ถูกต้อง					

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
41. สามารถวิเคราะห์ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการเพื่อวิเคราะห์ปัญหาของผู้ป่วยได้					
42. สามารถนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ประโยชน์ได้					
43. สามารถสื่อสารภาษาท้องถิ่นกับผู้ป่วยด้วยท่าที่เป็นมิตร					
44. สามารถสื่อสารภาษาสากลได้อย่างเหมาะสม					
45. สามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการบันทึกข้อมูล/วิเคราะห์ข้อมูลได้					
46. สามารถใช้สื่อทัศนูปกรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
47. สามารถสื่อสาร รายงานอาการและปัญหาของผู้ป่วยเพื่อให้ได้รับการรักษาพยาบาลที่เหมาะสม					
ด้านการปฏิบัติการพยาบาล					
48. สามารถปฏิบัติการพยาบาลในหน้าที่ที่รับผิดชอบได้เหมาะสม (หัวหน้าทีม สมาชิกทีม)					
49. สามารถนำความรู้และหลักการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลได้เหมาะสม					
50. สามารถปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการพยาบาลของหน่วยงานได้ถูกต้องตามหลักการ					
51. สามารถสอนหรือให้คำแนะนำเพื่อแก้ไขปัญหาทางการพยาบาลได้					
52. สามารถประเมินผลการปฏิบัติงานตนเองได้					
53. ปฏิบัติการพยาบาลด้วยคำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชน					
54. ปฏิบัติการพยาบาลแบบองค์รวมครอบคลุมด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและจิตวิญญาณ					
55. กระตือรือร้นในการพัฒนาทักษะปฏิบัติการพยาบาล					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงผลผลิต

- ด้านคุณธรรม จริยธรรม

.....

.....

.....

- ด้านความรู้

.....

.....

.....

- ด้านทักษะทางปัญญา

.....

.....

.....

- ด้านสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

.....

.....

.....

- ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

.....

.....

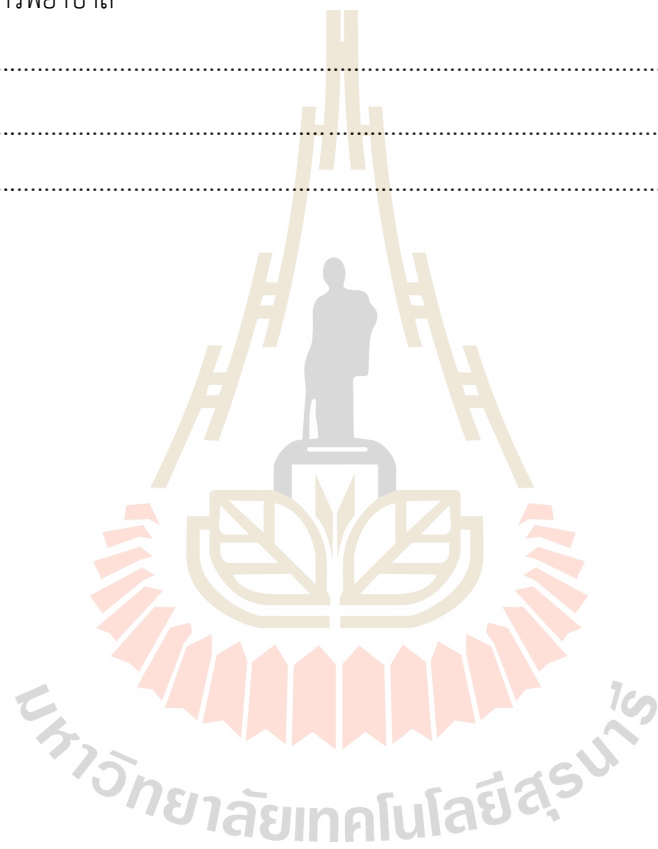
.....

- ด้านการปฏิบัติการพยาบาล

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ-สกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรีเกียรติ อนันต์สวัสดิ์
2. ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
3. ประวัติการศึกษา

พ.ศ.	วุฒิ-สถานศึกษา
2540	ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (อุดมศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2530	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการพยาบาล) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2523	ประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์และผดุงครรภ์ชั้นสูง วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา

4. ประวัติการทำงาน

การบริหาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

2552-2557	คณบดีสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์
2553- 2555	กรรมการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
2551	หัวหน้าสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

การบริหาร วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา

2546-2550	รองผู้อำนวยการกลุ่มงานวิชาการฯ
2544-2545	หัวหน้าภาควิชาบริหารการพยาบาลและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา
2541-2543	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารการพยาบาล
2534-2537	หัวหน้าภาควิชาการพยาบาลสูติศาสตร์
2523-2534	อาจารย์ประจำภาควิชาการพยาบาลสูติศาสตร์

งานบริการวิชาการ

กรรมการสมาคมวิชาชีพ

- 2552-ปัจจุบัน รองประธานชมรมพยาบาลจังหวัดนครราชสีมา
- 2553-2557 อนุกรรมการจริยธรรม สภากาพยาบาล
- 2544-2545 กรรมการฝ่ายวิจัยสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทยฯ สาขาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กรรมการกระทรวงสาธารณสุข

- คณะกรรมการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร สถาบันพระบรมราชชนก
 - กรรมการประเมินผลงานวิจัยในการประชุมประจำปีกระทรวงสาธารณสุข
 - เป็นคณะกรรมการตรวจประเมินหน่วยบริการระดับเขต เขตพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา
(คำสั่งแต่งตั้งของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สาขาเขตพื้นที่ นครราชสีมา)
- 2542-2543 กรรมการฝ่ายวิชาการและวารสารสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทยสาขาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิทยากร/อาจารย์พิเศษ

- วิทยากรการจัดการเรียนการสอนแบบสะท้อนคิด แก่ครูระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนสุรวิวัฒน์ จ. นครราชสีมา พ.ศ. 2559
- อาจารย์พิเศษ สอนวิชาจริยศาสตร์และกฎหมายวิชาชีพการพยาบาลแก่นักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา พ.ศ.2558-ปัจจุบัน
- วิทยากรพิเศษ เรื่องกระบวนการพยาบาล จริยธรรมและกฎหมายวิชาชีพ แก่พยาบาล โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลชุมชนในเขตจังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2540- ปัจจุบัน
- อาจารย์พิเศษวิชาบริหารทรัพยากรทางการศึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาโทบริหารมหาวิทาลัยราชภัฏ นครราชสีมา พ.ศ. 2543-2551
- วิทยากรพิเศษ เรื่องระเบียบวิธีวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ และเป็นที่ปรึกษาการวิจัยแก่ บุคลากรโรงพยาบาลจิตเวช นครราชสีมา พ.ศ. 2548-2553

5. ประสบการณ์วิชาชีพ

ด้านการสอน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

1. ภาวะผู้นำและการจัดการทางการพยาบาล พ.ศ. 2555-ปัจจุบัน
2. จริยศาสตร์และกฎหมายวิชาชีพ พ.ศ.2554-ปัจจุบัน
3. วิจัยทางการพยาบาล พ.ศ. 2557-2558
4. การพยาบาลครอบครัวและการผดุงครรภ์ 1 พ.ศ. 2556-ปัจจุบัน
5. ปฏิบัติการพยาบาลครอบครัวและการผดุงครรภ์ ปฏิบัติการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช พ.ศ.2554
6. การพยาบาลพื้นฐานและปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน พ.ศ. 2553-ปัจจุบัน
7. สุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2551-2554
8. เพศศึกษาและวิธีการสร้างครอบครัวอบอุ่น พ.ศ. 2551 ถึงปัจจุบัน
9. การพัฒนาจิตวิญญาณและภาวะสุขภาพ พ.ศ. 2551 ถึงปัจจุบัน
10. จิตวิทยา พ.ศ. 2552-2554

ด้านการสอน วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา

1. สอนวิชาการพยาบาลสูติศาสตร์ มารดา ทารก (สอนภาคทฤษฎีและปฏิบัติ) พ.ศ. 2523-2551
2. สอนวิชาวิจัยทางการพยาบาล (ทฤษฎีและปฏิบัติการ) พ.ศ. 2530-2551
3. สอนวิชาจริยศาสตร์และกฎหมายวิชาชีพ (ทฤษฎี) พ.ศ. 2540 - 2551
4. สอนวิชาการบริหารการพยาบาล (ทฤษฎีและปฏิบัติ) พ.ศ. 2540-2551
5. สอนวิชาประเด็นและแนวโน้มวิชาชีพ (ทฤษฎี) พ.ศ. 2540--2551
6. สอนวิชาแนวคิด ทฤษฎี และกระบวนการพยาบาล (ทฤษฎี) พ.ศ. 2543 - 2551

6. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิชาการและงานวิจัย

ศรีเกียรติ อนันต์สวัสดิ์ และนริลักษณ์ สุวรรณโนบล (2559) ประสบการณ์ส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของประชาชนนมแม่. วารสารการพยาบาลและการดูแลสุขภาพ. (รอดตีพิมพ์ฉบับธันวาคม 2559)

นริลักษณ์ สุวรรณโนบล ศรีเกียรติ อนันต์สวัสดิ์ และรัชดาภรณ์ ใจอ้าย.(2559) ปัจจัยแห่งความสำเร็จและอุปสรรคในการพัฒนาระบบการดูแลรักษาผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์. วารสารพยาบาลทหารบก. 17(1) : 70-78.

Anansawat,S and Ubonsri, P. (2012) Mental and spiritual health promotion among postpartum mothers to Extend breastfeeding. **World Academy of Science, Engineering and Technology.** 65 :1365-1370.

ศรีเกียรติ อนันต์สวัสดิ์. (2555) ผลของโปรแกรมการเลิกบุหรี่ต่อภาวะสุขภาพ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ และความตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเองของสามีหญิงตั้งครรภ์. วารสารพยาบาลทหารบก. 13 (1) :50-57.

ศรีเกียรติ อนันต์สวัสดิ์,บรรณาธิการ. (2558) การพยาบาลสูติศาสตร์ เล่ม 3 พิมพ์ครั้งที่ 14 นนทบุรี: บริษัทธนาเพรสจำกัด.

ศรีเกียรติ อนันต์สวัสดิ์,บรรณาธิการ. (2552) การดูแลด้านจิตวิญญาณในผู้ป่วยระยะสุดท้าย. นนทบุรี: บริษัทธนาเพรสจำกัด.

ศรีเกียรติ อนันต์สวัสดิ์ และคณะ (2548) การพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมสุขภาพชุมชนในเขตเทศบาลนคร นครราชสีมา. นครราชสีมา: สมบูรณ์การพิมพ์.

ศรีเกียรติ อนันต์สวัสดิ์ (2547) กระบวนการพยาบาล มีความสำคัญอย่างไร. วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2547) :54-60.

ศรีเกียรติ อนันต์สวัสดิ์ และจุฑาทิพย์ ศิริณาทล. (2546) ผลการดูแลด้านจิตสังคมแก่ครอบครัวและสตรีที่เป็นมะเร็งปากมดลูกที่ได้รับการฉายรังสี. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการเรื่อง วิทยาการก้าวหน้าทางการพยาบาล. (13-14 พฤษภาคม 2546)

ศรีเกียรติ อนันต์สวัสดิ์.(2547) วิจัยประเมินหลักสูตร. วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา. ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2547):34-47.

ศรีเกียรติ อนันต์สวัสดิ์. (2542) แนวทางใหม่สู่คุณภาพ. วารสารการศึกษาพยาบาล. ปีที่ 10 ฉบับที่ 3 (ธันวาคม- มีนาคม 2542) 49-53.

ศรีเกียรติ อนันต์สวัสดิ์.(2542) นานาทัศนะสู่การประกันคุณภาพการศึกษา.วารสารการศึกษาพยาบาล ปีที่ 10 ฉบับที่2 (สิงหาคม – พฤศจิกายน 2542) 19-22.

S. Anansawat.,W. Devahastin Na Aydhya, J.Yunibhand.(1998) A Development of the integrated instruction model for promoting ethics of students in Nursing Colleges,Ministry of Public Health. 2nd International conference on expanding boundaries of Nursing education globally.

ชื่อ-สกุล อ.ดร.ศรัญญา จุฬารีย์ (Dr.Saranya Chularee)
ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ภาควิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก

สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
111 ถ.มหาวิทยาลัย อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000
โทรศัพท์ 044-223509 โทรสาร 044-223506
มือถือ 065-1545398 E-mail: saranya.c@sut.ac.th

ประวัติการศึกษา

- 2558 ปรัชญาดุสิตบัณฑิต หลักสูตรและการเรียนการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2543 พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต การพยาบาลผู้ใหญ่
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2539 ประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์

ประสบการณ์การทำงาน

- 2554-ปัจจุบัน อาจารย์
สาขาวิชาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
2539-2554 อาจารย์
ภาควิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

บันทึกทางการพยาบาล
การพัฒนาหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาล
การพยาบาลศัลยศาสตร์
การเรียนการสอนแบบผสมผสาน การเรียนรู้แบบบูรณาการ

การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและผลงานวิจัย

- Chiaranai, C., Chularee, S. & Srithongluang, S. (2018). Older People Living with Chronic Illness. *Geriatric Nursing*, 39(5), 513-520.

2. ศรัญญา จุฬารีย์ และ จันทร์ทิรา เจียรณัย. (2561) ความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 11(1), 2220-2232.
3. ศรัญญา จุฬารีย์. (2560). อุบัติการณ์การเกิดภาวะแทรกซ้อนหลังผ่าตัด การจัดการและ ผลลัพธ์ ทางกายภาพของผู้ป่วยในท้องพักฟื้น. *วารสารการพยาบาลและการดูแลสุขภาพ*. 35(4), 194-203.
4. อัมพร คำหล้า, วรลดา วงศ์วัฒนฤกษ์, ศรัญญา จุฬารีย์, จันทร์ทิรา เจียรณัย และกิตติพงษ์ แก้วตา. (2560). การพัฒนารูปแบบการดูแลเพื่อป้องกันการติดเชื้อที่ตำแหน่งผ่าตัดสำหรับ ผู้ป่วยผ่าตัดทางเบี่ยงหลอดเลือดหัวใจโดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์. *วารสารการพยาบาลและการดูแลสุขภาพ*. 35(2), 34-44.
5. จันทร์ทิรา เจียรณัย และ ศรัญญา จุฬารีย์. (2560). แนวทางการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการ ดูแลผู้ป่วยแท้งติดเชื้อที่มีภาวะช็อค. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา*. 23(1), 109 – 123.
6. ศรีเกียรติ อนันต์สวัสดิ์, ศรัญญา จุฬารีย์ และ ฉวีวรรณ เคียรอุ้น. (2560). ประเมินหลักสูตร พยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ.2552 สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. *วารสารการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา*. 18(มกราคม – เมษายน), 92-103.
7. ศรีเกียรติ อนันต์สวัสดิ์ และ ศรัญญา จุฬารีย์. (2557). คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามการ รับรู้ของบัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิตของสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี: กรณีศึกษา 1 เดือนหลังปฏิบัติงานของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2555. *วารสารวิจัย สถาบัน มข.* 2(2), 104-111.
8. Chiaranai, C. & Chularee, S. (2014). Evidence-Based Practice for Caring Patients with Septic Abortion and Shock. *International Conference on Business & Social Science*, Tokyo, Japan. [Poster presentation] [Abstract].
9. จันทร์ทิรา เจียรณัย, ณัฐจิตา เพชรประไพ, นริลักษณ์ สุวรรณโนบล และ ศรัญญา จุฬารีย์. (2556). การดูแลแบบองค์รวม: กรณีศึกษาหมอมอขวัญจำ. *เอกสารประกอบการประชุม วิชาการชมรมคณะปฏิบัติการ อพ.สธ. ครั้งที่ 6 ทรัพยากรไทย: นำสิ่งดีงามสู่ตา โลก*. 21-23 ธันวาคม 2556 ณ ห้องประชุมวิชาการ เชื้อนครินทร์ อ.ศรีสวัสดิ์ จ. กาญจนบุรี, 92-101.

10. Chularee, S. (2012). Effects of Teaching following Successful Intelligence Concept on Thinking and Nursing care plan Ability of Nursing Students. **The 2nd Annual International Conference on Education & e-Learning (EeL 2012)**, Holiday Inn Resort Bali, Indonesia. [Oral presentation]. [Proceeding].
11. Chularee, S & Chularee, T. (2012). Curriculum Development of Successful Intelligence Promoting for Nursing Students. **International Conference on Educational Design and Technology (the ICEDT 2012)**, Venice, Italy. [Oral Presentation]. [Proceeding].
12. จันทร์ทิรา เจียรณัย และศรัญญา จุฬารีย์. (2553). พฤติกรรมการพยาบาลเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์. **การพยาบาลและการศึกษา**, 3(2), 16-27.
13. ศรัญญา จุฬารีย์ และพนิดา เรืองกมล. (2553). ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลตามระบบของร่างกายต่อความสามารถในการรวบรวมข้อมูลเพื่อวางแผนการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล. **วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์**, 30(2), 29–38.
14. จิรวรรณ ชาประดิษฐ์ และศรัญญา จุฬารีย์. (2552). การพัฒนาการบันทึกทางการพยาบาลงานห้องผ่าตัด โรงพยาบาลสุรินทร์. **วารสารสมาคมพยาบาลฯ สาขาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ** 27(1), 17–26.
15. Chularee, S., Roongroung, K., & Chiaranai, C. (2009). The Analysis of the Application of Sufficient Economy in Borommarajonnani College of Nursing, Surin **วารสารวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ**, 3(1), 451-463.
16. ศรัญญา จุฬารีย์. (2551). การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนสอดแทรกปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เรื่อง การพยาบาลผู้ป่วยที่มีปัญหากระดูกและข้อ. **การประชุมวิชาการระดับชาติ การปฏิบัติสู่นวัตกรรมและการวิจัย** โดยสำนักงานคณะ กรรมการการอุดม ศึกษา เครือข่ายภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. [Poster Presentation] ได้รับรางวัล อันดับที่ 2
17. เทวา จุฬารีย์, ศรัญญา จุฬารีย์, สุขุมล แสนพวงและศุภรนิช วสุกาญจนเวช. (2550). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการพยาบาลผู้ป่วยที่ใช้เครื่องช่วยหายใจชนิดเบียร์ด. **การประชุมวิชาการระดับชาติ Routine to Research** โดยกระทรวงสาธารณสุข [นิตยสาร] ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ

ชื่อ-สกุล นางฉวีวรรณ เคียรุ่น (Mrs. Chawiwun Sian-un)
 ตำแหน่งงานปัจจุบัน เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
 สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก

สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
 111 ถ.มหาวิทยาลัย อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000
 โทรศัพท์ 044-223510
 โทรสาร 044-223506
 มือถือ 089-9179592
 E-mail: chawiwun.s@sut.ac.th

ประวัติการศึกษา

ปีที่สำเร็จการศึกษา	ระดับปริญญา	ชื่อปริญญา	สาขา/วิชาเอก	สถาบันการศึกษา
2552	โท	การจัดการมหาบัณฑิต	เทคโนโลยีการจัดการ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
2549	ตรี	วิทยาการสารสนเทศบัณฑิต	เทคโนโลยีสารสนเทศ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ประวัติการทำงาน

2555-ปัจจุบัน เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
 2552-2555 เจ้าหน้าที่สารสนเทศ สถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬารักษ์

งานวิจัย

- ฉวีวรรณ เพ็ชรประสมและขวัญกมล ดอนขวา. (2553). ผลกระทบของการบริหารลูกค้าสัมพันธ์และการบริหารประสบการณ์ลูกค้าต่อคุณค่าตราสินค้าในธุรกิจสินเชื่อบัตรเครดิต. *วารสารเทคโนโลยีสุรนารี*. 4(2): 33-47.
- ศรีเกียรติ อนันต์สวัสดิ์, ศรีัญญา จุฬารักษ์ และ ฉวีวรรณ เคียรุ่น. (2560). ประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ.2552 สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. *วารสารการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา*. 18 (มกราคม – เมษายน), 92-103.